

GOVERNMENT OF INDIA
ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA
ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 37144

CALL No. 913.005/Pra

D.G.A. 79



PRAKTIKA

TES EN ATHENAI

ARCHAIOLGIKES ETAIKEIAS

TOU ETOY : 1927.

ATHENESIN

EK TOJ TYPOGRAFFIOS

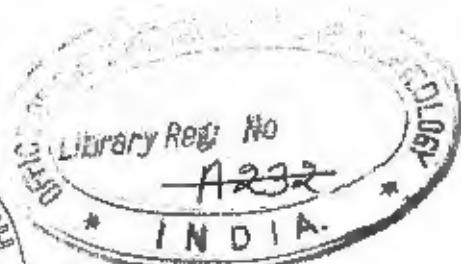
F. D. SAKELLARIOY

1928

(Archaeological Society)

Athens

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
~~37144~~
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
1927



(423)

43.005

Pra

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑ".

1928

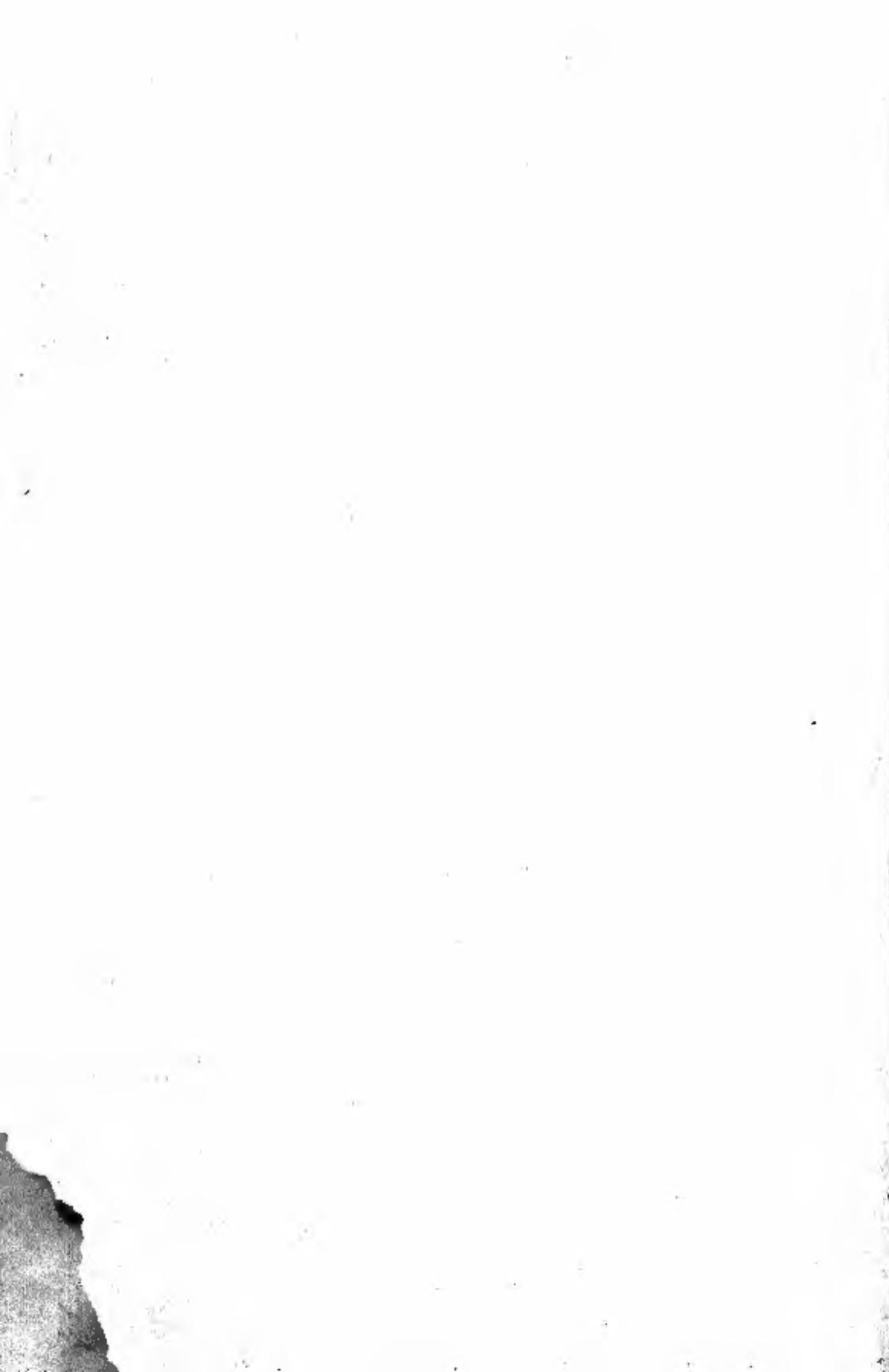
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
1. Ενεργέται	γ'
2. Διοικητικὸν Συμβούλιον	ε'
3. Ἐπίτιμοι ἄταῖροι	ζ'—ι'
4. Τεκτικοὶ ἄταῖροι	ια'—ιδ'
5. Γενικὴ ἐκθεσις τοῦ Γραμματέως περὶ τῶν πειραγμένων	1—22
6. Ἀνασκαφὴ Ψδείου Πανάλεου ὑπὸ Π. Καστριώτου	23—27
7. * Ἀμφιαρέϊου ὑπὸ Β. Λεονάρδου	27—32
8. * Θηβῶν ὑπὸ Α. Κεραμοπούλου	32—44
9. * Νέας Ἀγχιάλου ὑπὸ Γ. Σωτηρίου	44—50
10. Καθαρισμὸς Νικοπόλεως ὑπὸ Χ. Κονιοῦ	50—51
11. Ἀνασκαφὴ Ἄσκληπιείου Ἐπιδαύρου ὑπὸ Π. Καββαδία	52
12. * Κάτω Γουμενίτσης Καλαβρύτων ὑπὸ Ν. Κυπαρίσση	52
13. * Στυμφάλου ὑπὸ Ἀ. Ὁρλάνδου	53—56
14. * Λέσβου ὑπὸ Δ. Εὐαγγελίδου	57—59
15. Συνελεύσεις τῶν ἄταίρων καὶ δρχαιρεσίαι	60—61
16. Ἔκθεσις ἔξελεγκτικῆς ἀτειροστῆς	62—66
17. Ἀπολογισμὸς ἁσόδων καὶ ἔξόδων	67—69
18. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὸ 1927	70
19. Κατάστασις δημοσιευμάτων	73—75
20. Ἀναλυτικὸν πινάκων Πρακτικῶν	76—77
21. Δημοσιεύματα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας	78—81

CIRCULATING LIBRARY
UNIVERSITY OF CALIFORNIA
Berkeley, Calif.
Ref. No. 37144
Date 30-5-63
Call No. 913.005
Pra.

ΕΥ ΕΡΓΕΤΑΙ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΘΩΝ	ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ	ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ
Η ΕΙΤΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ	HEINRICH SCHLEIMANN
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΕΛΛ. ΚΟΙΝΟΤΗΣ	ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ	ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
DUIS DE LUYNES	ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΝΑΡΔΑΚΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ	ΣΩΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ	ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ	ΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ	ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ	ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΞΟΥΤΣΟΣ	ΘΕΟΔΟΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ	ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΥΡΙΑΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ	ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ
ΚΥΡΙΑΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ	GEORGES CLÉMENCEAU
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΜΟΥΝΑΔΗΣ	A. E. H. GOEKOOR
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX	



ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΕΤΙΑΝ 1927 - 1929

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΠΑΠΠΟΥΔΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

ΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΛΤΖΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΥΓΕΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΘΟΛΟΝΑΚΗΣ

ΣΙΜΟΣ ΜΕΝΑΡΔΟΣ

ΦΕΟΦΙΛΟΣ ΒΟΡΕΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΤΑΛΑΝΟΣ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΧΑΡ. ΔΡΑΓΑΤΖΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΟΡΔΑΝΔΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΛΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΔΙΕΥΒΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΗΓΕΥΜΑΤΩΝ



ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ

Η. Α. Υ. ὁ πρέσβυτος Διάδοχος Bernhard τοῦ Sachsen Meiningen. — Breslau.

Η. Α. Υ. ὁ πρέσβυτος Φρειδερίκος Κάρολος τοῦ Hessen. Cronberg i. Taunus. (Schloss Friedrichshof).

Η. Α.Β.Υ. ὁ πρέσβυτος τῆς Ρουμανίας Κάρολος.

Η.Α.Β.Υ. ὁ πρέσβυτος Διάδοχος τῆς Σουηδίας Γουσταύος Ἀδόλφος. J. Beloch. — Roma. Via Pompeo Magno 5.

Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος. Ἀθῆναι.

James Gordon Bennett. — New York.

Erich Bethe. — Leipzig. Davidstrasse 1.

Robert De Billy. — Γαλλία.

F. W. von Bissing. — München. Georgenstrasse 10.

G. Bonni. — Roma. Via Genova 80.

Max Bonnet. — Montpellier. Villa aux Roses (Pierre Rouge).

R. C. Bosanquet. — Liverpool. — Bedford Street 40.

Alfred Brueckner. Berlin. Friedenau. Rubens str. 40.

Ernst Buschor. Ἀθῆναι: ὁδὸς Φαιδροῦ 1.

Chamonard J. — Paris. 8, square du Croisic XV^ο.

Ιωάννης Χατζηδάκης. Ἡράκλειον (Κρήτης) — Μῆλος.

G. Clémenceau, ancien Président du Conseil. — Paris.

Giuseppe Ang. Colini. — Roma. Via Farini 17, int. 7.

Ludwig Curtius. — Ρώμη. Via Sardegna 79.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Τερεοσολύμων κ. Δαμιανός.

R. M. Dawkins. — Plas Dulas, Llandulas N. Wales.

Prince Demidoff. — Ἀθῆναι.

Charles Diehl. — Paris, aven. Wagram 75.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Διονύσιος.

Wilhelm Dörpfeld. — Berlin. Lichterfelde 1. Hortensiengasse 64.

Βίκτωρ Δούρομανης. — Ἀντιστράτηγος: ὁδὸς Μενάνδρου 35.

Hans Dragendorff. — Freiburg i. Br. Universität.

Engelbert Drerup. — Nijmegen. Holland. Universität.

Garret Droppers. — Η. Π. Ἀμερικῆς.

Fr. von Duhn. — Heidelberg. Neuenheim. Werrgasse 7.

Félix Dürrbach. — Toulouse. Rue du Japon 40.

Adolf Ernian. — Berlin. Dahlem. Peter Lenéstrasse 72
Sir Arthur Evans. Youldbury Berks. near Oxford
Ernest Fabricius. — Freiburg i. Br. Góthestrasse 44.
Ernest Gardner. Tadworth (Surrey) Farm Corner
Percy Gardner. — Oxford. Canterbury Road 12
Ο Πανού. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γεωράδης.
Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αντιοχείας κ. Γρηγόριος.
Gherardo Ghirardini. Bologna Via dell'Indipendenza 11.
Earl Granville. — Αγγλία.
Angelo de Gubernatis. Roma Università.
Federico Halbherr. — Roma. Via Atenula 21
Rudolf Heberdey. — Graz. Mandel. Strasse 26.
Paul Hermann. — Dresden Stephanienstrasse 18.
B. Hodge Hill. — 'Αθήνα, δίδυς Ρηγγάκις 23
Fr. Hiller von Gaertringen. — Berlin Westend Uhreschen Allee 11
Otto Hirschfeld. — Berlin Charlottenburg Monbijoustrasse 6.
Maurice Holleaux. — Paris. Quai de la Tournelle 27
André Joubin. — Paris.
Georg Karo. — Halle a. S. An der Universität 12.
Sir Frederic George Kenyon. — London. British Museum.
Otto Kern. — Halle a. S. Friedenstr. 28.
Ο Σ. Μητροπολίτης Σάρδεων κ. Κλεόβουλος. Κων/πολίς.
Hubert Knackfuss. — München Adelheidstr. 10
Παύλος Κουντουριώτης. — 'Αθήνα. Ναοδήμου 1
Rodolfo A. Lanciani. — Roma. Piazza S. Iustino 24.
Philippe Legrand. Lyon. 60 Avenue de Noailles.
Θεόδωρος Λιαντζήτης. — 'Αθήνα. 8^η Σεραμίδων 181 A
Emmanuel Loewy. — Wien. Untere Donaustr. 21.
G. A. Macmillan. — London S^t Martin's Street.
Lucien Magne. — Paris. Rue de l'Oratoire du Louvre 6.
Rev. J. P. Mahaffy. — Dublin (Ireland). Provost of Trinity College.
E. Martini. — Prag Deutsche Universität.
Horace Marucchi. — Roma Santa Maria in Via 7 A.
G. Mendel. — Paris. Rue de l'Observatoire 8.
Ed. Meyer. — Berlin. Lichterfelde W. Mommsenstr. 7/8
William Miller. — 'Αθήνα.
Gabriel Millet. — Paris XIV^e 34 Rue Hallé.
Φεκίον Νέγος. — 'Αθήνα. Τρικόρφων 6.
Charles Nizet. — Paris. 7 Avenue de Bréteuil.

Théodore Ouspensky. — Leuningrad Rue Wassilios 7 2
Ettore Pais. — Roma. Via di R. petta 162
R. Paribeni. — Roma. Via dei Prefetti 22.
Giovanni Patroni. — Pavia, Università.
Giuseppe Pellegrini. — Padova Via Massimo 9.
Paul Perdrizet. — Strasbourg. Université.
Luigi A. Pernier. — Firenze Università.
Giulio de Petra. — Napoli Pallonete Via S. Chiara 82.
Ernst Pfuhl. — Basel Schönbeinstrasse 42
Alfred Philippson. — Bonn Königstrasse 1
Charles Picard. — Paris, XIV^e. Boul Arago 17
Νικόλαος Πολύτης. — Ηράκλειον.
Edmond Pottier. — Paris. 72 Rue de la Tour
A. von Premerstein. — Marburg Universität.
Karl Purgold. — Gotha. Reinhardtsbrunnenstr 48.
G. Radet. — Bordeaux 9^{me} Rue de Cheverus.
Sir W. M. Ramsay. — 41, Brae Avenue, Edinburgh
Pember W. Reeves. — London.
Salomon Reinach. — Boulogne-sur-Seine Avenue Victor Hugo 16
Théodore Reinach. — Paris. 2, Place des Etats-Unis.
E. Reisch. — Wien XVIII. Karl Ludwigstrasse 28
C. Ricci. — Roma. Piazza Venezia 11.
R. B. Richardson. — Woodstok Connecticut.
La Comtesse de Riencourt. — Αθήναι
Al. Romtowitz-bey. — Le Caire.
Antonio Salinas. — Palermo, V.a Emerico Amari 180.
Rev. A. H. Sayce. — 8, Calmers Crescent, Edinburgh.
Gustave Schlumberger. — Paris. VIII^e 29 Avenue Montaigne.
Hans Schrader. — Frankfurt a Main. Schumannstr 40.
Sir Cecil Smith. — London Victoria and Albert Museum.
Antonio Sogliano. — Napoli Via Carlo Altobelli 23.
Vittorio Spinazzolla. — Bologna.
M° E. Arthur Strong. — Roma. British School Palazzo Odescalchi 80.
F. Studniczka. — Leipzig Leibniz Strasse 11
Ludwig von Sybel. — Marburg i. H. Sybelstrasse 1
Hideyaka Tanaka. — Κυότον Ιαπωνίας Πανεπιστήμιον
Hermann Thiersch. — Göttingen. Friedländerweg 39.
Ο Σεβασμ. πρόΐην Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος.
Albert Trapman.

A. J. B. Wace. London Victoria and Albert Museum.
Otto Walter. Öster. Archäolog. Institut. Athen.
Carl Watzinger. Tübingen, Lenaustr. 6.
Th. Wiegand. Berlin Dahlem, Peter Lennéstr. 30.
Ulrich von Wilamowitz-Moellendorff, Excellenz. — Westend
bei Berlin, Eichen-Allee 12
Wilhelm Wilberg. — Wien, Mozartgasse 4.
Ulrich Wilcken. — Berlin Westend, Leistikow Str. 2
Adolph Wilhelm. Wien IX. Schlickgasse 5.
A. Willems. — Bruxelles, Université.
Paul Wolters. — München NW2 Elvira Str. 4, Dr.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ

Σημ. — Οι δι' άι' πατερόσκοτου σημαντικότερους επίτιμους ιεράρχους είναι οιότια..

1. *Αθραμίας Ελιστράτιος.	29. Γερογιαννης Κωνσταντίνος.
2. *Αγγελόπουλος Γεώργιος.	30. *Γεωργιάδης Αθανάσιος.
3. *Αγγελόπουλος Ηλίας.	31. Γιαννόπουλος Δημήτριος.
4. *Αγγελόπουλος Θεόδωρος.	32. Γκέης Βαρθολομαίος.
5. Άδαμαντιον Άδαμαντιος.	33. Γούδας Μιχαήλ.
6. Άθανασσης Ιωάννης.	34. Γουδής Δημήτριος.
7. Άλεξανδρης Χαρίλαος.	35. Γουσιας Κωνσταντίνος.
8. Άλιβζάτος Αμήκας.	36. Γρούνθμαν Αχιλλεύς.
9. *Αναγνωστόπουλος Γεώργιος.	37. *Δεληγιώργης Λεωνίδας.
10. *Αναγνωστόπουλος Ιωάννης.	38. *Δημερτής Αλέξανδρος.
11. *Αναστασιάδης Τάσος.	39. Δέφνηρ Μιχαήλ.
12. *Αξέλδης Ιωάννης.	40. *Δηλιγιαννης Επαμεινώνδας.
13. *Ακοστολάκη "Αννα.	41. Δημητριάδης Δημήτριος.
14. *Ακοστολίδης Χριστος.	42. *Δημητριάδης Χριστος.
15. *Αρβανιτόπουλος Αλέστολος.	43. Διαμαντόπουλος Ανδρέας.
16. *Ασημακόπουλος Σαράντος.	44. Διαμαντάπουλος Διονύσιος.
17. *Βάσος Τιμολέων.	45. Διοσκορίδης Χρισταλμπός.
18. Βέλτιος Νικολ. Γεώργιος.	46. Δόσιος Κωνσταντίνος.
19. Βερναρδάκης Κωνσταντίνος.	47. *Dörpfeld Wilhelm.
20. *Β.Ζουκίδης Περούλης.	48. Δουκάκη Εθανθία.
21. *Βολονάκης Μιχαήλ.	49. Δραγάτσης Αθανάσιος Ι.
22. *Βορέας Θεόφιλος.	50. *Δραγάτσης Ιάκωβος Χ.
23. Βουγιούνκας Γεώργιος.	51. Δρόσος Ιωάννης.
24. Βρυζάκης Αθανάσιος.	52. *Δυοβουνιώτης Γεώργιος.
25. Γαλανός Σπυρίδων.	53. Δυοβουνιάτης Κωνσταντίνος.
26. *Γαρδίκας Γεώργιος.	54. *Ειπεδοκλής Γρηγόριος.
27. Γεδεών Μανουήλ.	55. *Εμπειρόνος Μιχαήλ.
28. *Γεννάδιος Ιωάννης.	56. *Εξαγχόπουλος Νικόλαος.

57. Εὐαγγελίδης Δημήτριος.
 58. * Εὐαγγελίδης Μαργαρίτης.
 59. * Εύταξιας Ἀθανάσιος.
 60. * Εύταξιας Ἰωάννης.
 61. * Ζαζημης Ἀλέξανδρος.
 62. * Ζέγγελης Κωνσταντίνος.
 63. * Ζησίου Κωνσταντίνος.
 64. * Ζυγομαλδῆς Ἀντώνιος.
 65. Ζωγράφος Ἰωάννης.
 66. Ζωγράφος Ἰωάννης.
 67. Ζωγράφος Κωνσταντίνος.
 68. Ἡλιόπουλος Βασίλειος.
 69. Ἡλιόπουλος Παναγιώτης.
 70. * Ἡλιόπουλος Χρίστος.
 71. Θεοδάτου Σόλων.
 72. * Θεοδωρακάκης Στυλιανός.
 73. * Θεοδωράκης Γεώργιος.
 74. Ἰωαννίδης Γ. Ἰωάννης.
 75. Ἰωαννίδης Χρίστος.
 76. * Καββαλιαράτος Ἀννινος Μιλτ.
 77. * Καββαθίας Παναγής.
 78. * Καζάκης Νεοκλής.
 79. Καλαποθάκης Μ.χ. Δημήτριος.
 80. Καλιτσουνάκης Ἰωάννης.
 81. Καλογερόπουλος Παναγιώτης.
 82. Καμπάνης Νικόλαος.
 83. Κανελώνης Νικόλαος.
 84. Καπερώνης Νικόλαος.
 85. * Κακετανάκης Νικόλαος.
 86. Καπρουλᾶς Γεώργιος.
 87. Καράκαλος Νικόλαος.
 88. Καρανδρέας Ἀπόστολος.
 89. Καραχάλιος Θεμιστοκλῆς.
 90. * Καρκουλίας Ἡρακλῆς.
 91. * Καρολίδης Παύλος.
 92. Καρόλου Νικόλαος.
 93. Καρούζης Χρίστος.
 94. Κασσαβάτης Ἀλέξανδρος.
 95. * Καστάρης Δημήτριος.

96. * Καστριώτης Παναγιώτης.
 97. Κάτσανος Νικόλαος.
 98. * Καυταντζόγλου Ἰωάννης.
 99. * Κεραμόπουλος Ἀντόνιος.
 100. * Κλοντηρόπουλος Γαύργιος.
 101. Κοκόλης Σπυρίδων.
 102. Κολλιαβῆς Γεώργιος.
 103. Κολλινίτης Ἡλίας.
 104. Κολλινίτης Σπυρίδων.
 105. Κολοκοτσᾶς Εθμαγγαλός.
 106. Κοσμόπουλος Ἰωάννης.
 107. Κοτζιᾶς Νικόλαος.
 108. Κοτύγεας Σωκράτης.
 109. * Κουμανούδης Πέτρος.
 110. * Κουρουνιώτης Κωνσταντίνος.
 111. Κρανιώτης Ἰωάννης.
 112. Κρητικὸς Εθαγγαλός.
 113. Κριεζῆς Ἀλέξανδρος.
 114. Κριεζῆς Ἀνδρέας.
 115. * Κρεβῆς Ἀντώνιος.
 116. Κρεβῆς Ἐμμανουὴλ.
 117. Κριμπᾶς Ἀθανάσιος.
 118. Κριμπᾶς Βασίλειος.
 119. Κτενᾶς Κωνσταντίνος.
 120. Κυπαρίσσης Νικόλαος.
 121. * Κύρης Μ.χαϊλ.
 122. Κυρ.αζῆς Σπυρίδων.
 123. Κυρ.αζῆς Ἰωάννης.
 124. Λαμπίκης Βασίλειος.
 125. * Λαμπρόπουλος Ἀλέξανδρος.
 126. * Λεονάρδος Βασίλειος.
 127. * Λιβαδᾶς Μ.χαϊλ.
 128. Λιβαδᾶς Νικόλαος.
 129. Λιβαδᾶς Παντελῆς.
 130. Λιβιεράτος Σπυρίδων.
 131. Λιμπερόπουλος Παναγιώτης.
 132. Λογοθέτης Κωνσταντίνος.
 133. Λώ Περουνάκη Αβκατερίνη.
 134. Μαγιάσης Σωτήριος.

136. Μάζεφης Δημήτριος
 136. Μικαή Σανθιστη Π
 137. * Μακαᾶς Δημήτριος.
 138. * Μακαᾶς Νικόλαος.
 139. Μακρής Γεράσιμος.
 140. Μαλαπέτσας Θεόδωρος.
 141. Μαλτέζος Κωνσταντίνος.
 142. Μάρμος Πιστίνος.
 143. * Μαντζάκος Χρίστος.
 144. * Μαντζόύφας Ἀνδρέας.
 145. Μαντούδης Μιχαήλ.
 146. * Μανωλίδης Σωκράτης.
 147. Μαργαρέτης Σπυρίδων.
 148. Μαρινάτος Σπυρίδων.
 149. Μαυρούλιας Ιωάννης.
 150. Μενίτρος Σίμος.
 151. * Μερκούρης Σπυρίδων.
 152. Μέρμηγχας Κωνσταντίνος.
 153. * Μεσολωρᾶς Ιωάννης.
 154. Μεσολωρᾶς Παναγιώτης.
 155. Μηλιάθης Ιωάννης.
 156. * Μητσόπουλος Χρίστος.
 157. Μιχαηλίδης Μιχαήλ.
 158. * Μιύσης Ιωάννης.
 159. Μονισόπουλος Δημήτριος.
 160. Μονισόπουλος Φώτιος.
 161. Μπαβαβέας Ἀδεμάντιος.
 162. Μπαλάνος Νικόλαος.
 163. * Μπάρτ Γουλιέλμος.
 164. Μπαχαρίας Στυλιωνός.
 165. * Μπενάρης Ἀντόνιος.
 166. * Μπενάκης Ἐμμανουὴλ.
 167. Μπένης Βλαδίμηρος.
 168. Μπέρτος Νικόλαος.
 169. Μπουρνιάς Ἀντώνιος.
 170. * Μυστακίδης Βασίλειος.
 171. Ναισούλης Βασίλειος.
 172. * Νεγρεπόντης Μιλτιάδης.
 173. Νικηφόρους Ἀνδρέας.

174. * Νικολαΐδης Ιωάννης.
 175. * Νικολαΐδης Λουδοβίκος.
 176. * Noack Ferdinand.
 177. Νορικός Δημήτριος.
 178. Νομικός Μάρκος.
 179. * Ξανθουδίδης Στέφανος.
 180. Ξυγγόπουλος Ἀνδρέας.
 181. Οκονόμος Γεώργιος Π.
 182. * Οκονόμος Παναγιώτης Π.
 183. Οκονόμου Ιωάννης.
 184. Οκονόμου Μιχαήλ.
 185. Ὁρλάνδος Ἀναστάσιος.
 186. * Παγανίλης Σπυρίδων.
 187. * Παγανίλης Στάμος.
 188. * Πάλλης Ἀγαμέμνων.
 189. * Παναγιωτόπουλος Ἀνδρέας.
 190. Παναγιωτόπουλος Κων/τίνος.
 191. * Παντιλίδης Ἐμμανουὴλ.
 192. Παπλαλάκης Κωνσταντίνος.
 193. Παπλαδάχης Νικόλαος.
 194. Παππαδόπουλος Θωμᾶς.
 195. Παππαγιούση Χαράλαμπος.
 196. Παππαθανασίου Πάνος.
 197. Παππαϊωνόνου Γεώργιος.
 198. Παππαϊσάνου Ιωάννης.
 199. Παππαϊσάνου Πάνος.
 200. Παππαμιχαὴλ Γρηγόριος.
 201. * Παπκαναστασίου Ἀλέξανδρος.
 202. Παπκαναστασίου Σπυρίδων.
 203. Παπκανδρέου Γεώργιος.
 204. Παπκανδρέου Πάνος.
 205. Παπκαντωνίου Ἀπόστολος.
 206. Παπκαντωνόπουλος Νικόλαος.
 207. Παπκαστρίδου Σέμνη.
 208. Παπκαφλέσσας Γρηγόριος.
 209. Παπκαφλέσσας Ιωάννης.
 210. Παπκαφλέσσας Κωνσταντίνος.
 211. * Παπκούλιας Δημήτριος.
 212. Παπκούλιας Κωνσταντίνος.

213. Παράσοχος Κωνσταντίνος.
 214. Πατεσουράκης Ιωάννης.
 215. Πεζᾶς Σταμάτιος.
 216. Πεζόπουλος Έμμανουηλ.
 217. Πελεκής Ευστράτιος.
 218. Πεσματζήγολος Γεώργιος.
 219. Πετιμεζᾶς Θρασύβουλος.
 220. Πετροκόπικης Δημήτρος.
 221. Πίλλας Δημιούρδηνης.
 222. Πιτέμης Μ.χαήλ.
 223. Πλυτᾶς Αμβρόσιος.
 224. * Πολίτης Νικόλαος.
 225. * Πολυγένης Κωνσταντίνος.
 226. Πολυχρονιδής Κωνσταντίνος.
 227. Πορτοκάλης Αλέξανδρος.
 228. Πουλίτσας Παναγιώτης.
 229. Πουλόπουλος Ακέσταλος.
 230. Πουλόπουλος Ηλίας.
 231. Πουρής Μιλτιάδης.
 232. Πρινάρης Κίμων.
 233. * Πώλης Γεώργιος.
 234. Ραγκαβῆς Αλέξανδρος.
 235. * Ράλλης Γεώργιος.
 236. * Ράλλης Κωνσταντίνος.
 237. Ρεδ.άδης Περικλής.
 238. Ρήζος Σταμάτιος.
 239. Ρινόπουλος Μιχαήλ.
 240. Ροζάρης Σταμάτιος.
 241. Ρουμπάνης Ιωάννης.
 242. Ρούνιος Κωνσταντίνος.
 243. Ρούφος Λουκᾶς Κανακάρης.
 244. Ρωμαΐδης Ιωάννης.
 245. Ρωμαΐδης Κωνσταντίνος.
 246. * Ρωμάνος Αθως.
 247. * Ρώσσης Ζήκος.
 248. Σαδούκης Χρίστος.
 249. * Σακελλαρόπουλος Σωτήριος.
 250. Σαρασένης Λικούργος.
 251. Σεργόπουλος Ιωάννης.

252. * Σημαντήρας Κωνσταντίνος.
 253. Σκάστοης Ερρίκος.
 254. Σκάσσης Θωμᾶς.
 255. * Σκλαβούνος Γεώργιος.
 256. Σκοτίδης Βιάννυελος.
 257. * Σκουζές Αλέξανδρος.
 258. * Σκουλούδης Στέφανος.
 259. * Σκούφος Θεόδωρος.
 260. * Σοφούλης Θεμιστοκλής.
 261. Σπυρόπουλος Παναγιώτης.
 262. * Στάγης Σπυρίδων.
 263. Σταθακόπουλος Παναγιώτης.
 264. Σταθάτος Αντώνιος.
 265. * Σταμελάτος Γεώργιος.
 266. * Σταμούλης Αναστάσιος.
 267. Στάμος Ιωάννης.
 268. Στασινόπουλος Σύριος.
 269. Σταυρόπουλος Αγγελος.
 270. Σταυρόπουλος Σπυρίδων.
 271. * Στεργιάδης Δημήτριος.
 272. Στεργιάτης Παναγιώτης.
 273. * Στεφανόπουλος Ανδρέας.
 274. * Στρέτης Γεώργιος.
 275. * Studnicka Franz.
 276. * Σφακιανάκης Παναγιώτης.
 277. Σφήκας Δημήτριος.
 278. * Σωτηριάδης Γεώργιος.
 279. Σωτηρίου Γεώργιος.
 280. Τετενές Οδων.
 281. Τήγρης Κωνσταντίνος.
 282. * Τριανταφυλλάκης Νικόλαος.
 283. Τρικουπής Σπυρίδων.
 284. Τσικαλώτος Αθανάσιος.
 285. Τσικούρας Δημήτριος.
 286. Τσουκλείδης Σπυρίδων.
 287. * Τσούντας Χρίστος.
 288. Τεύχας Γεώργιος.
 289. * Febricius Ernst.
 290. * Φιλαθελφείους Αλέξανδρος.

291. * Φιλάρετος Γεώργιος	298. Χατζῆς Ἀντώνιος
292. Φίξ Τσαννης Καρ.	299. * Χατζιδάμωτης Γεώργιος
293. Φουρέης Πέτρος.	300. Χριστίδης Δημήτριος
294. * Χαβιαρᾶς Νικήτας.	301. Χριστόπουλος Μιχαήλ.
295. Χαριτάκης Γεώργιος	302. Χριστόπουλος Σπυρίδων.
296. Χαρίτος Ιωάννης.	303. Χρυσάφικς Ιωάννης.
297. * Χατζάκος Μαρθιαίος.	304. Χρυσούλης Γκίνας.

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1927
ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ
ΤΗ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1928
ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ Γ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Κύριοι,

Πρὸ παντὸς ἀπολογισμοῦ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας κατὰ τὸ έτος 1927, τὸ Λ. Συμβούλιον στρέφει εὐγνώμονα τὴν ἀνάκησιν πρὸς τοὺς δινδρας ἀκείνους, οἱ δοποὶοι μετέστησαν ἐκ τοῦ ιδιού τοίτου, ἵνα παραχωρήσωσι τὴν θέσιν αὐτῶν εἰς νέαν συνέχειαν.

Εἴτε δι' ἔργων ἐπιστημονικῶν εἴτε διὰ λόγων ἐνισχύσεως εἴτε διὰ ὅλης συνεργασίας γενικωτέρας καὶ ἀπωτέρας, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ κοινοῦ πνεύματος τῆς προσαγωγῆς τῆς ἐπ.στί μης ἀπορρεούσης, ἔργασθέντες ἐπὶ τοῦ εὐγενεστάτου τῶν πεδίων καὶ πεπόντες εἴτε ἐν μέσῳ ἀγῶνι εἴτε ὡς γηρα.οι καὶ τετιμημένοι ἀπόμαχοι, ἀπῆλθον ἐκ τῆς χορείας ἡμῖν καταλείποντες εἰς τοὺς ἐπιζῶντας τὸ σεμεῖον αὐτῶν παράδειγμα.

Οἱ ἀπέραντος ἀγορᾶς τῆς ἐπιστήμης δὲ δνει ἔθναικῶν ή φυλετικῶν δριμοῦ ἀνατεπταμένος πρὸς πάντας καὶ ἀποδίδων ἐκάστῳ μετ' ἀφθάστου δικαιοσύνης τὸν καρπὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ποιότητα τῆς καλλιεργείας είναι τὸ μέγα κριτήριον, ἐνθα διάτον ή βραδίον ἔκαστος ἔργάτης κατακτᾷ τὴν προσήκουσαν Ιεραρχικὴν θέσιν, ἔδρασιν καὶ ἀνεπηρέαστον ἀπὸ πάσης φυλικῆς προωθήσεως ή ἔχθρικῆς ἀντιδράσεως, ἀπὸ δὲ τῆς θέσεως ταύτης δρᾶ οὗτος κατὰ τὴν κοινὴν ἀντίληψιν τῶν ἐπαιδίστων καὶ ἐν τῇ ζωῇ καὶ μετὰ θάνατον.

Τής καινῆς ταύτης καὶ ἀπαύθους κρίσεως ἡ πρώτη ἐκδήλωσις ἐπέγειται φυσικῶς, ὅταν συντελουμένης τῆς ἐπιγείου ζωῆς ἐνάστον οἱ περιλειπόμενοι συναγωνισταὶ ὀντιφιδοῦσι τῶν ἥρωών τὰ ἔργα, Ινα οὐχί μόνον ἐκείνους κλεῖσσον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἀντελήσπον, σύνινος πρὸς συνέχειαν τοῦ ἀτιμήτου ἀγῶνος τῆς ἐπιστήμης.

Ὑπὲρ τὰ δγδοίκοντα ἔτη φέρων, πνευματικῶς δὲ ἀκμαίος καὶ παραγογικός, μετήλλαξε τὸν βίον δὲ γνωστότατος Ἰταλὸς φιλόλογος καὶ ἐπιγραφεὸς **Domenico Comparetti**.

Οἱ βίοις τοῦ Comparetti είναι παράδειγμα ἐπιμάνου ζῆλου πρὸς μάθησιν καὶ ἐπιστημονικὴν πρύοδον ἀδιάλεπτον. Γράψας τὰς πρώτας αὐτοῦ φιλολογικὰς πραγματείας μεταξὺ τῶν φιαλῶν καὶ τῶν δοχείων τοῦ φαρμακείου, ἐν τῷ δποίῳ ὑπῆρχει δι' ἔνδειαν ὃς φαρμακοτερίης, ἀγνοούμενος δὲ ἀκόμη καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ συμπολιτῶν, ἕως οὗ δὲ πολὺς Ritschl Αδημοσίευσεν αὐτὰς ἐν τῷ Rheinisches Museum, ἔξηκολούθησεν δὲ Comparetti ἐργαζόμενος μετ' ὀλιγωτέροιν ἐμποδίων διὰ τῆς βοηθείας τοῦ εὐγενοῦς δοικὸς Gaetani καὶ ἔφθασεν διτοις σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ἐπίζηλον περιωτῆν.

Ἄπο τῆς καθαρᾶς φιλολογικῆς ἐργασίας δρμηθεὶς καὶ μετὰ τὰς πρώτας ἐκείνας πραγματείας αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐπιταφίου τοῦ Ὅπερελδον καὶ περὶ τοῦ χρονογράφου Λικινιανοῦ ἐπεξετάσθη κατὰ μικρὸν δὲ Comparetti εἰς τὴν ἐπιγραφικήν, εἴτα δὲ καὶ εἰς τὴν καθ' ὅλου ἀρχαιολογίαν. — Σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην ἀποτελοῦσιν αἱ ἐργασίαι τοῦ Comparetti περὶ τοῦ νόμου τῆς Γρετυνος, περὶ τῶν χρυσῶν ἐνεπιγράφων ἔλασμάτων τῆς Πετιλας, περὶ τοῦ Γοτθικοῦ πολέμου τοῦ Προχοπίου, περὶ τῆς ἐν Ἡρακλείᾳ ἐπαύλεως τῶν Πισώνων, περὶ τοῦ Βιργιλίου κατὰ τὸν μεσαίωνα. — Ἐκ τούτων φαίνεται ἡ πολυμέρεια τοῦ ἀνδρός, ἐπεκταθείσα καὶ εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ φιλλανδικοῦ ἔπους Kalevala καὶ εἰς λαογραφιὰς καθ' ὅλου μελέτας. Περὶ τὰς 200 αὐτοῦ πραγματείας ἐφιλοξένησαν τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενον ἄλλοτε Museo italiano di antichità classica καὶ τὰ Monimenti antichi, τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας τῶν Lincei, ἡ Rivista di Filologia καὶ ἀλλα περιοδικὰ Ἰταλικά καὶ Ἕβα. Τὸν Comparetti συνέδεσε πρὸς τὴν νέαν Ἑλλάδα

μακρὰ αὐτοῦ διαιρούν ἐν Κρήτῃ, τῆς ὅποιας πλεῖστα ἐπιγραφικά μνημεῖα, ἔκτὸς τῆς ἐπιγραφῆς τῆς Γύρτυνος, ἐμελέτησε καὶ ἔξ-δωκε. Ἀποίησεν δὲ σιφὸς ἀνὴρ κατέλαπεν ἑτοίμην ἕκδοσιν τῶν Ἀνεκδότων (*Historia arcana*) τοῦ Προκοπίου.

Δεύτερον ἀπόλεσεν δὲ Ἐταζέλα τὸν ἀποτίμιον ἐταῖχον **Walther Amelung**, διὸ μακρὰ ἦτη διευθυντὴγ τῆς ἐν Ῥώμῃ Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς. Οὐ Amelung, μαθητὴς γενόμενος τοῦ διαπρεπεστάτοις ἀρχαιολόγου Ἐρρικοῦ Βριττοῦ, ἐκληρονόμησε παρ' ἐκείνου τὴν πρὸς τὴν δοχαιαν πλαστικὴν Ιδιαιτέραν κλίσιν, διαμενίας δὲ ἐπὶ ταρόδῳ ἐν Ἰταλίᾳ ἀπεβη διὰ τῆς ἀνδελεχοῦς μελέτης βαθύτατος γνώστης τῶν Ἰταλικῶν μουσείων καὶ Ιδιωτικῶν συλλογῶν. Άι πλεῖσται αὐτοῦ ἀρχαιολογικαὶ μελέται, αἱ πληροῦσαι τοὺς τόμους τῶν περιοδικῶν τοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, δικαίως ἔξισφάλισαν εἰς τὸν Amelung ἔξαιρετον θέσιν ἐν τῇ Ιστορίᾳ τῆς Ἀρχαιολογίας, ώστε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Furtwängler, τοῦ δευτέρου ἐκείνου Winckelmanni, ἀδιστάκτως νὰ θεωρήται δικαίωτος τῶν πλαστικῶν καὶ γνήσιως ἐκπρόσωπος τοῦ Γερμανικοῦ κλασσικισμοῦ.

Κορωνὶς τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ εἶναι διάμενας ἐπιστημονικὸς κατάλογος τῶν πλαστικῶν ἔργων τοῦ Βατικανοῦ, εἰς δύο συμπετυχνωμένους τόμους κειμένου καὶ δύο τόμους πινάκων. ἔργον ἀναφραγμάτων σπουδαιότατον καὶ Δαταραΐστητον εἰς πάντα περὶ τὴν Ἑλληνικὴν πλαστικὴν ἀσχολούμενον. Τὴν ὑλήν τοῦ τῷ θανάτῳ τοῦ Amelung αὐξάνει τὸ γεγονός διτὶ ἀπῆκλυθεν οὗτος μάλις συμπληρώσας τὸ ἔξηκοστὸν δεύτερον ἑτοῖς τῆς ἡλικίας του.

Διό μόνον ἦτη πρεσβύτερος τοῦ Amelung ἔξελπε γνωριμότατος τῶν Ἀθηνῶν φύλως καὶ διακεκριμένος στιγάδελφος, δὲ ἐν τῇ Σορβόννῃ καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας καὶ μελος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν Γουσταῦος Fougeret.

Ἄπο τῆς δρεινῆς χώρας τοῦ Ἰόρα δρμώμενος καὶ ἐθισθεὶς ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας εἰς τὸν λεπτὸν καὶ ἀρωιατικὸν ἀέρα τῆς πατρίδος του, τὸν ζωογονοῦντα καὶ ἐμπνέοντα, προσῆκλυθεν εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν φερων εἴρωστον τὸ σῶμα, ποιητικὴν τὸν ιπιγήν καὶ

λεπτήν τὴν διάνοιαν. Η ἀρμονική αὕτη σύνθεσις τῆς ὑπάρχειας του ἀπέδωκεν, ἀν δχ. πολλούς, πάντως ὅμιλος ἀριστούντων καρπούν. "Οι διακρίνει κυρίως τὸν Fougères εἶναι. ή μάγνησις τοῦ μεγάλου βιβλίου τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς χώρας καὶ ἡ δριστοτεχνικὴ ἀπόδοσις τῶν ἐντυπώσεων αὐτοῦ κατὰ τρόπον μεγαλόγραμμον καὶ ὄντως κλασσικόν, μακράν παντὸς ὑπεραιωνήτακον φύρετον καὶ πάσης κενολόγου λεπτολογίας, μεστὸν δὲ ἐμπνέοντος ποιητικοῦ ἀρώματος ἀναμιμήσκοντος τὴν ὑψηλήν του γενέτειραν. Η αἰσθητικὴ αὕτη ἔκτιμης τῆς Ἑλληνικῆς χώρας δὲν είναι ἀμοιρός σημασίας εἰς τὸν περὶ τὴν Ἑλληνικὴν τέχνην καὶ τὴν ἀρχαιολογίαν κατ' ὅλου ὀσχολούμενον, δ.ότι ή Ἑλληνικὴ φύσις είναι σημαντικότατον πλαίσιον τῆς ὅλης εἰκόνος, τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ θαύματος! Κατὰ τοῦτο αἱ λα...πραὶ πεντηράφαι τοῦ Fougères, ὡς αὗται διετυπώθησαν ἐν ταῖς Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ Grèce pittoresq.ie κα. ἐν τῷ δόηγῳ αὐτῷ τῆς Ἑλλαδος, είναι βοηθήματα πολύτιμα πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν παραγόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Μόνον δε ἔκεινοι, οἱ ὅποιοι είναι, εἴασθητοι καὶ εύσυγχρητοι δύνανται νὰ νοήσωσι βαθέως τὰ ἀρχαῖα καλλιτεχνήματα, προϊόντα οὐχί μόνον πνεύματος ὑπερόχου, ἀλλὰ καὶ ψυχῆς ἔξαιρέτως συνασθματικῆς. Ἄλλὰ δὲν ὑπῆρχεν ἀπλῶς ποιητής ἀρχαιολογῶν δὲ Fougères, ἀλλὰ καὶ κράτιστος ἐπιστήμων, τῆς δὲ ἐπιστήμης αὐτοῦ τρανὸν δεῖγμα είναι τὸ δγκώδες βιβλίον περὶ τῆς Μαντινείας καὶ τῆς Δινατολικῆς Ἀρκαδίας, ἐνθα κατέθεσε τὰ πορίσματα τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ γενομένης ἀναπαρῆς τῆς Μαντινείας καὶ γενικώτερον ἥρεύνησε ἴστορικῶς καὶ ἀρχαιολογικῶς τὴν Δινατολικὴν Ἀρκαδίαν. Ἀξιόλογοι είναι ἐπίσης καὶ ἀλλαὶ μόντοι πραγματεῖαι περὶ τῆς ζωφόρου τοῦ Παρθενῶνος. Τελευταίον ἡσχολεῖτο εἰς νέαν ἔκδοσιν τοῦ συγγράμματος τοῦ μακαρίτου Collignon περὶ τοῦ Παρθενῶνος, εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ περὶ τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ μέρους μεγάλης ἴστορίας τῆς ἀρχαιότητος, ἐκδιδούμενης ἐν Γαλλίᾳ, καὶ εἰς τὴν συμπλήρωσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐγγειωδίου τῆς κλασσικῆς ἀρχαιολογίας. — Ο πρώρος θάνατος του μάνειοιφ

τὸ ἐπιστημονικὸν του ἔργον, θλιβόμαθε δὲ διὰ τοῦτο ὡς ἀνχαιολόγοι. 'Άλλ' ἐπίσης μεγάλην θλῖψιν αἰσθανόμεττα καὶ ὡς 'Ἐλληνες, διότι ὁ Fougères παρὰ τὴν ἀρχαίν την Ἑλλάδα εἶχε στρέψει τὴν ψυχήν του καὶ τὴν καρδίαν του καὶ πρὸς τὴν νέαν Ἑλλάδα, μαλισταὶ δὲ πρὸς τὸν λαὸν αὐτῆς, τὸν ὃποιον ἔξετίμησε καὶ ἡγάπησεν ἀδόλως καὶ εἰλικρινῶς. Διεδήλωσε δὲ τοῦτο σπεύσας ἐκ τῶν πρώτων παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀειμνήστον Θεοφίλου Homolle πρὸς ἴδρυσιν τοῦ Σινδέσμου πρὸς ὑπεράσπισιν των δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Γαλλίᾳ, τῷ 1^ο Οκτωβρίου 1907, διότι οἱ ἐκλεκτοὶ φίλοι τῆς Ἑλλάδος ἔνδιմισαν ὅτι ἐνεργότερον ἐπρεπε νὰ δράσωσι ὑπὲρ τῆς χώρας ἡμῶν.

Καὶ ὡς διευθυντής τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ 1914 ὁ Fougères ἀνέπτυξε πάσαν τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του πρὸς πάντας, ἀπερχόμενος δὲ ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τὰ κεκινημένα ἦτη ἐκεῖνα, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἐν τῇ Σοεβόνη καθηγεσιαν τῆς ἀνγλολογίας, ἀφῆκε παρ' ἡμῖν μόνον φίλους.

Καὶ ὁ Sir Charles Walston (Waldstein), ἀλλοτε Διευθυντής τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, μετὰ ταῦτα δὲ καθηγητής τῆς ἀρχαιολογίας ἐν Κανταβριγίᾳ τῆς Ἀγγλίας, ἀνήκει εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐν γένει οἰκουγένειαν, τῆς ὅποιας ὑπῆρξεν ἀγαπητὸς ἔνος.

'Ἄρξαμενος διὰ τῶν «Δοκιμῶν περὶ τῆς τέχνης τοῦ Φειδίου» τῆς εὐρυτέρας συγγραφικῆς αὐτοῦ σπουδιοδρομίας ὁ Walston, ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπεκτείνῃ αὐτήν τε καὶ τὴν ἐπιστημονικήν του δρᾶσιν, διότι τοῦ 1899 μέχρι τοῦ 1903 διηγήσει τὴν ἐνταῦθα Ἀμερικανικὴν Σχολήν. Τότε διεξήγαγε τὰς ἀνασκαφὰς τῶν Πλαταιῶν, τῆς Ἐρετρίας καὶ ἴδιᾳ τοῦ Ἀργούς μετ' ἀξιολόγων πορεισμάτων καὶ ἐδημοσίευσε μετ' ἄλλων συνεργατῶν ἀξιόλογα βιβλία.

Μετὰ τὴν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικὴν αὐτοῦ ἔργασίαν, ὁ Walston (τότε δικόμη γνωστὸς ὡς Waldstein) ἔγένετο καθηγητής ἐν Κανταβριγίᾳ καὶ ἴδρυσεν ἐκεῖ μινσεῖοι ἐκμαγείων 'Ἐκεῖθεν εἰργάσθη καὶ πρὸς συγκρότησιν διεθνούς ἐπιτροπῆς ὑπὲρ συλλογῆς ἔργων διὰ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς παρὰ τὴν Ποιμαντίαν Ἡρακλείας. Ἐδημοσίευσε δὲ καὶ πολυτελές σύγγραμμα περὶ τῆς

Τίς ακλείας ήνα κινήσῃ τὸ παγκόσμιον ἐνδιαγέλω τὸν Ἄλλον ἢ Ἰταλία μετά τινας ἀμφιταλαντεύσεις ἀπέκρουσε τὸν διεθνῆ ἔρωνον Σημειωτέον διτὶ ἡ διεθνῆς αὐτῆς ἀρωγὴ ἐπρόκειτο νὰ είναι μάνον οἰκονομικῇ, καταλειπούνενης τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας ἐξ ὅλου κλήρου εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ἀρχαιολόγους. Η Ἰταλία ἐπεφύλαξεν εἰς ἕπετὴν τὴν τιμὴν καὶ τῆς δαπάνης καὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς Ἡρακλείας. Ὁντως δὲ τῇ 16^η Μαΐου 1.927 ὁ φιλόρωμος Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐνέκαλε τὰς ἐργασίας ταύτας δι' ἀργυρᾶς σκαπάνης φερούσης τὴν ἐπιγραφήν: effodiendum est Herculanium!

Ἐκ τῶν τελευταίων ἔργων τοῦ Walston ἦτο καὶ τὸ περὶ τοῦ Ἀλκαμένους ἔνθα ὑπάρχουσα, πολλαὶ δρῦται παρατηρήσεις. Ἀξιον σημειώσεως πρὸς χαρακτηρισμὸν τοῦ ἀνδρὸς είναι καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ περὶ ζητήματα πολιτικὰ καὶ δργανώσεως πολιτικῆς, καρπὸς δὲ τῆς κατευθύνσεως ταύτης είναι τὸ σύγγραμμά του Aristodemocracy (1916).

Ἀπέθανεν δὲ Waldstein κατὰ τὸν πλοῦν πρὸς τὴν Νεάπολην, ἀφοῦ είχεν ἐπισκεφθῆδι διὰ τελευταίων φοράν τὰς προσφλεῖς του Ἀθήνας.

Ἐκ τῶν ἡμετέρων παλαιῶν ἑταίρων ἀπώλεσεν ἡ Ἐπαινεία τὸν ἐπίτιμον πρόδεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου Κωνσταντίνον Σημαντήραν, τὸν ἐπίτιμον Διοκητὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης καὶ Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ιωάννην Εύταξιαν καὶ τὸν ἄλλοτε καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ιωάννην Ζωγράφον, πάντας μετ' ἀφοσιώσεως εὐλαβοῦς καὶ ἀδιαλείπτου προσηλωμένους πρὸς τὴν ἔμνικὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐπαινείας. Ἀπέθανον καὶ οἱ τρεῖς πιστοὶ τηρηταὶ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος καὶ τιμήσαντες αὐτὴν διὰ τῆς εὑρείας αὐτῶν ἐπιστήμης. Ἀπώλεσεν ἡ Ἐπαινεία ὥσαύτως καὶ τὸν καθηγητὴν Χαραλάμπην Διοσκορίδην μετὰ πολλοῦ ζήλου πάντοτε παρακολουθήσαντα τὰ τῶν ἔργων αὐτῆς.

Προώρως δὲ δλῶς ἀπεβίωσε καὶ δ ἐκ τῶν νεωτάτων ἑταίρων Δημήτριος Μάξαρης, διευθυντὴς ἐν τῷ Πανεπιστημῷ, καταθλήγας τοὺς γνωρίσαντας αὐτὸν.

Κλείοντες τὸν πένθοειν τοῦτον ἀπολογισμὸν θερμὴν ἀπευθύ-

νυ, ει τὴν συμπέμψειαν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τοῦ βίᾳ, ωτος τούτου πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἰταλικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν ἐπὶ τῇ προώρῳ καὶ σκληρῷ ἀπολείᾳ τοῦ νεαροῦ καὶ εὐέλπιδος ἑταίρου αὐτῆς Domenico Zancani, ὅστις πρὸν προφύτασῃ νὰ ἀνοίξῃ τὴν γῆν, ἵνα λάβῃ ἐξ αὐτῆς τὴν τροφὴν τῆς ζωῆς του, προσέφερεν αὐτὸς τὴν ὑπαρξίν του τροφὴν ἐκείνης!

Καὶ ἡδη ἐπιτελέσαντες τὸ νενομισμένον καθῆκον πρὸς τοὺς διαπρεπεῖς ἀνδρας, οἵτινες τιμηθέντες ὑπὸ τοῦ ἔμνων τούτου καθιδρύματος ἀντείμησαν πάντοτε τὸ σπουδαιότατον αὐτοῦ ἔργον, ἔρχομενα νὰ ἔξετάσωμεν κατὰ πόσον τὸ ἔργον τοῦτο τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀνταπεκρίθη καὶ κατὰ τὸ έτος 1927 πρὸς τὴν εὐλογὸν ἀξίωσιν οὐχὶ μόνον τῶν ἑταίρων αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐρυτέρας κοινῆς γνώμης, ήτις δὲν περιορίζεται ἐντὸς τῶν στενῶν δρίων τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

1. Ἐν Ἀθήναις ἔξηκολούθησεν ἡ Ἐταιρεία τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ Κρητοῦ Περικλέους διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου κ. Παναγ. Καστριώτου.

Μετὰ τὴν κατὰ τὸ προπαρελθὸν έτος σιωτελεσθεῖσαν ἀποκάλυψιν τοῦ βορείου τοίχου τοῦ Κρητοῦ μῆκους 63 μ., 40, ἡ ἔργασία προέβη κατὰ τὸ 1927 εἰς τὴν ἔξερεύνησιν τοῦ τοίχου τῆς δυτικῆς πλευρᾶς.

Ο τοίχος αὗτος δὲν σφέζεται ἐν συνεχείᾳ, ἀλλὰ κατὰ τεμάχια καὶ ταῦτα ἐπεσκευασμένα εἰς διαφόρους ἔποχας ἐκ παντοίοι ὄλικοι. Κατὰ τὴν ΒΔ γωνίαν σφέζεται καὶ τοῦ τοίχου τούτου ἐν μέρε. ἡ διὰ μαρμαρίνων πλακῶν ἐπένδυσις. "Οπισθεν δὲ αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει ἀναλημματικὸς τοίχος, ὃς δὲ τῆς βορείου πλευρᾶς, διότι δὲ δυτικὸς τοίχος προστατεύεται ὑπὸ τοῦ Ισχυροῦ ἀνατολικοῦ ἀναλήμματος τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου. Καὶ τὸ ἀνάλημμα τοῦτο τοῦ θεάτρου ἀπεκάλυψεν ἡ ἀνασκαφὴ μέχρι βάθους 7 μέτρων καὶ εἰς μῆκος 25 μέτρων, ἀποτελεῖται δὲ τοῦτο ἐκ δέκα περίπου ἑπαλλήλων δόμων. Παραλλήλως αὐτοῦ, εἰς βάθος 5 μέτρων, εὑρέθησαν τάφοι

χρονικού του 1^{ου} καὶ τοῦ 7^{ου} αιώνος ὡς καὶ ὅστις πιθίων
ἔντος πίθον.

Παρὰ τὸ πρότυλον τοῦ Ὁδείου εὑρέθη καὶ ἄλλο τιμῆρα τοῦ
ὑδηγιώγειου τῆς Ἐννεακρούνου, ἀποτελούμενοι ἐκ τετραγώνου
πηλίνου ὁχετοῦ κεκαλυμένου διὰ πλακᾶν. Τὸ πλάτων τιμῆρα τοῦ
ὑδηγιώγειου τούτου εἶχεν ἀνεύραι ὁ κ. Καστριώτης τῷ 1914 κατὰ
τὴν ἀνατολὴν πλευράν τοῦ Ὁδείου.

Εἰς ἀπόστασιν 1 μ., 40 πρὸς νότον τοῦ Προπύλου καὶ εἰς ἀπό-
στασιν 25 μ. καθέτως ἀπὸ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ Ὁδείου, ἀπε-
καλύφθη κατὰ τὸ 1927 τμῆμα τούχου, μέρους οὐ κέτρων, ἀνήκον
εἰς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ οἰκοδομήματος. Λιὰ τῆς εὐθέ-
σεως ταύτης ἔξαρεισθαι τελειωτικῶς τὸ τε μήκος τῆς δυτικῆς
πλευρᾶς καὶ τὸ σχῆμα τοῦ διλού Ὁδείου. Ἡτο ἄρα τοῦτο, ὁριο-
γώνιον, ἔχον διαστάσεις 13 μ. \times 25 μ. 10. Ἡ δὲ δήλωσις τοῦ
Παυσανίου διτὶ τὸ Ὁδεῖον ἦτο τετράγωνον δὲν πρέπει. νὰ ληφθῇ
μαθηματικῶς, ἀλλ' εὐρύτερον. Τὸ αὐτὸν ισχύει καὶ περὶ τοῦ Θερσο-
λείου τῆς Μεγαλοπόλεως, διότι χαρακτηρίζεται μὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
Παυσανίου (κ.32,1) ὡς τετράγωνον, ἀλλ' εἶναι καὶ ἐκεῖνο ἐν τῇ πρα-
γματικότητι δρυθογώνιον διαστάσεων 64 μ. \times 52 μ. Ὁ διοικονόμος
συμβιάνει καὶ ὡς πρὸς τὰς Ἐρμαῖνάς στήλας, τὰς διπολας καλεῖ
μὲν δὲ Παυσανίας (κ.43,6) «τετράγωνον ἐργασίαν» ἀλλ' ἔχουσιν
αὗται τομὴν δρυθογώνιον, ὡς δρυθῶς παρατηρεῖ ὁ κ. Καστριώτης
μετὰ τὸν κ. Τριματίον.

Τὸ δρυθογώνιον σχῆμα τοῦ Ὁδείου φέρει καὶ πρὸς δρυθογώνιον
σχῆμα τῆς οχηνῆς τοῦ Εέρξου, ἥτις, ὡς γνωστόν, ἔλιγρθη ὡς πρό-
τυπον τοῦ κτίσματος τοῦ Περικλέους. Ἐκ τούτου δὲ τινες ὑπέθεσον
διτὶ τὸ δρυθογώνιον σχῆμα τῶν οχηνῶν καὶ ὅλου εἰσήχθη εἰς τὴν
Ἐλλάδα μετὰ τὰ Μηδικὰ κατὰ μίμησιν ἀνατολικῶν προτύπων, τὰ
διοπλα φαίνονται διτὶ καὶ ἀλλως μαρτυροῦνται διὰ Περσικῶν καὶ
Αιγυπτιακῶν ἀναγλύφων. Ἐκτότε δὲ κατὰ τὸν Frickenhaus καὶ
τὸ σχῆμα τῆς οχηνῆς τῶν θεάτρων εἶναι δρυθογώνιον.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ τελευταῖα πορίσματα τῆς ἐργασίας τοῦ
κ. Καστριώτου.

2. Τὰς ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ τοῦ Ὡρωποῦ ἀνασκαφὰς ἔξιρκολούθησεν ἡ Ἐταιρεία δ.δ. τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἑπιγραφικοῦ Μουσείου κ. Λεονάρδου καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1927, διγένοντο δὲ αὗται ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν ὅχθῶν τοῦ χειράρδου.

Κατὰ ταύτας ἀνεκαθάρθη μέγα μέρος ὑδραγωγείου, δι' οὗ ἐτροφοδοτεῖτο κρίνη καὶ διαδρικούς λοιτρών, ἐφέρετο δὲ τό ίπολιτον ὕδωρ εἰς τὸν χειμαρρον. "Ἄλλο ὑδραγωγεῖον διασταυρούμενον ἐφερεν ὕδωρ εἰς τὴν κρήνην, ἀνεκαθάρθη δὲ καὶ τοῦτο καὶ ἐμελετήθησαν αἱ ἐνδιαφέρονται αὐτοῦ λεπτομέρειαι.

Ωσαύτως, ὡς ἀνακοινοὶ δ. κ. Λεονάρδος, ἔξηριθώθη δι. ἐν τῷ ναῷ τὸ ὑψος τοῦ δαπέδου τοῦ προνάου εἶναι, διάφορον τοῦ ὑψους τοῦ δαπέδου τοῦ στροῦ, ὥπερ εἶναι ἡγηλότερον μὲν ἐν τῇ νεωτερῷ περιοδῷ, χθαμαλότερον δὲ ἐν τῇ ἀρχαιοτέρᾳ, ἐμελετήθησαν δὲ πολλαὶ ἀρχ. τεκτονικαὶ λεπτομέρειαι, τῆς κατασκευῆς τοῦ ναοῦ. Ἐρεβαιώθη πρὸς τούτοις διτοῦ ὑπῆρχον θρανία καὶ ἐν τῷ προνάῷ καὶ ἐν τῷ σηκῷ τοῦ ναοῦ.

Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὅχθης τοῦ χειμαρρον ἐσκαψεν δ. κ. Λεονάρδος πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἀγυρανούσου καὶ ἀπεκάλυψε περαπέρω μηγα οἰκοδόμημα ἐκ πλειόνων δωματίων

Ἐκ τῶν καλητῶν εὑρημάτων δῆια μνεῖας εἶναι. Ἐπιγραφὴ δροσῆιου καὶ ψήφισμα προξενίας ὥπερ Ἀγγοδήμου Ἀθηναίου, τοῦ 3ου π. Χ. αἰδονος, καὶ τινα νομίσματα, μὲν ἐν ἀργυροῦ τοῦ Ἀδριανοῦ, φέρον διπισθεν τὴν ἐπιγραφὴν restitutori Achaiae καὶ κοπεν τῷ 120 μ. Χ.

Άλλη ἐπίσης σπουδαία, μὲν ἀπονδαιωτέρα, εἶναι ἡ σχεδιαστική ἐργασία, ἡ διπολα συνετελέσθη κατὰ τὸ 1927 ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ. Παλαιὸς πόθος τοῦ τε κ. Λεονάρδου καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἵτο ἡ ἐκπόνησις γενικοῦ διαγράμματος τοῦ Ἀμφιαρείου, δηπερ μὲν ἡρητικού στοιχείου διὰ τὴν περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων συγγραφή, ἡ διπολα δια τοῦ περιλάβη πάσιν τὴν ἐργασίαν τὴν γρνομένην ἀπὸ τοῦ 1984 μέχρι σήμερον δ.δ. τοῦ κ. Λεονάρδου. Εἶναι προφανῆς ἡ σημασία τοῦ διαγράμματος τούτου, εὐχαρίστως δὲ διξιαίρομεν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀριθμεῖαν, μεντ' ἡς ὁ κ. Κ.

Μπίγις συνταξει αύτό. Η ἐκπύνησις σχεδίων ἀνασκαφῶν, γεν. καν τε καὶ μερικῶν, εἶναι ἀναπόφευκτος ὑποχρέωσις καὶ δὴ ὀφείλουσα ἐγκαίρως νὰ ἔκτελῆται, δ.ι.τ. ἀνευ τούτων πᾶσα ἀνασκαφὴ ὑπόκειται εἰς δριστικήν μπώλεισαν διὰ τὴν ἐπιστήμην

8. Έν Θήβαις ἔξηριολούθησε τὰς ἀπὸ ἐτῶν ἔκτελουμένας ἐργασίας διαθηγητῆς τοῦ Ηανεπιστημονίου κ. Α Κεραμώπουλλος. Αἱ ἐργασίαι αὗτα, τῆς Ἀρχ. Επαινείας, καταλαβοῦσσαι ἥδη ἐνδιαγέρουσαν θέσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐνεκу τῆς μνευρέσσεως τῆς οἰκίας τοῦ Καδμοῦ, ἐπιδώκουσι τὴν τελείαν ἀποκάλυψιν τοῦ Καδμείου λειψάνου καὶ τὴν ἔτι μεῖζονα διαφώτ. σιν τῆς σπουδαίας ταύτης περιθύσου τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας. 'Αλλ.' ἡ θυαρξὶς τῆς νεωτέρας πόλεως ἐπ' αἰτῶν τῶν λειψάνων τοῦ οἰκοδομή., ατος. Ἡ λόγῳ τῆς βραδύτητος τῶν ἀπολλοτρούσσεων ἐπιθράδυντις τῆς ἐργασίας καὶ ἡ ἐνεκα τῆς μεγάλης καταστροφῆς τοῦ ἀρχαίου στρώματος γεννωμένη κατ' ἀνάγκην παράτασις καὶ δυσκολία τῆς δρεύνης, εἶναι πάντα αὕτια τῆς βραδύτητος τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἀνασκαφῆς, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ κέντρα πρὸς ἐπίμονον περαιτέρῳ ξέπασσαν τοῦ τίπου.

Κατὰ τὸ 1927 ἀνέσκαψεν δ. κ. Κεραμώπουλλος τὰ βαθύτερα στρώματα τῶν ἐν μέραι ἥδη πρότερον ἀποκεκαλυμμένων δια.ερι- σμάτων τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Κάδμου, ἀφοῦ ἀπειμάρτυνε πολλὰ νεώτερα χώματα καὶ ἀπειδόντως τὰ κεκαυμένα ἔρεπτα τοῦ κτίσματος. 'Η ἐργασία ἐνετοπίσθη μετὰ ταῦτα ἐντὸς θαλάσσου πρὸς νότον τῶν μέχρι τοῦδε ἔρευνηθεντῶν μερῶν 'Η διέλευσις νεωτέρων ὑδραγωγείων διὰ τοῦ μέρους τούτου ἔχει ταράξει τὰ πράγματα τῷ ἀνακτόρου. 'Αλλ.' ἀκριβώς ἐντὸς τῶν χωμάτων, ἀμέσως ἐξω τῶν ὑδραγωγείων τούτων, εὑρέθησαν μικρὰ ἔλαφος χρονισθῆναι, οἰνοχόη χρυσῆ μετὰ κοκκιδωτῆς διακοσμήσεως ὡς καὶ δισκία δρυμού χρυσού σινδεδεμένα διὰ κρίνων. Ωσαύτως εύρεθησαν ἐν τῷ θαλάμῳ τούτῳ ίκανά ἀκόδημητα ἀγγεῖα καὶ ἐν κεκοσμημένον ἀναγόμενον εἰς τὴν δευτέραν ὑστερομινωανὴν ἐποχήν. Παρὰ τὴν ΝΑ γωνίαν τοῦ θαλάμου εύρεθη σκεῦος χαλκοῦν κρυκοε.δὲς μετὰ τορευτῶν κοσμημάτων διστρέον, ἀγνώστου ἀκόμη χρήσεως. 'Ἄξιολογον πόρ.σμα τῆς ἀνασκαφῆς εἶναι καὶ ἡ διατίστωσις δριζοντίου καὶ καθέτου ξυλο-

δεπιας τᾶν τοίχων, πρόσγια τὸ ζητῶν εἶχε πρότερον φανῆ μόνον κατά τινα γωνίαν τοῦ μεγάρου.

4. Ἐν Νέᾳ Ἀγγιάλῳ ἔξηκολούθησεν ἡ Ἀρχ Ἐταιρεία τὰς ἀνασκαφάς τῆς μεγάλης παλαιοχριστιανικῆς βασιλικῆς διὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Γ. Σωτηρίου. Κατὰ τὰς ἐργασίας ταύτας ἡ ἔρευνα ἐστράφη εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῶν προστισμάτων τῆς βασιλικῆς, τὰ δροῖα εἰχον ἀναφανῆ πέρυσι.

Παρὰ τὸν νότιον πύργον τοῦ αἰθρίου ἀνεσκάφη ἐν τοιωτῷ παράρτημα κείμενον παρὰ τὴν νοτίαν πλευρὰν τοῦ αἰθρίου καὶ ἔχον σχῆμα παρεκκλησίου, ἀλλ᾽ ἐν διτιθέτῳ προσανατολισμῷ καὶ μετὰ δύο εἰσόδων Ἐνεκα τῶν καὶ τῶν εὐρημάτων πλήθους τεμαχίων ὑάλων, προερχομένων ἐκ δοχείων κανδηλῶν, φιαλίδων κ.τ.τ., πηλούχων, δρεπαλκίνων σταυρῶν, μονογραφημάτων τοῦ Χρ.στοῦ κ.ἄ. εἰνα, προφανὲς τὸ συμπέρασμα δι. τὸ διαμέρισμα ἃ το σκευοφιλάκιον. Ἀριστερὰ τῆς ἀνιδίος τοῦ σκευοφυλακίου εἰργέθη μικρὸ δεξιαμενὴ ἔξυπηρετοῦσα τὸ διαμέρισμα τοῦτο. Καὶ δ νότιος πυλών τῆς βασιλικῆς, συνεχόμενος πρὸς τὸ σκευοφυλάκιον, ἃ το παράρτημα τούτου, διότι ἀριστερὰ τοῦ πυλῶνος τούτου διενρέθη τὸ χωνευτήριον, τετράγωνον κτίσμα ἐπενδεδυμένον δι᾽ δρυμομαρτιφώσεως.

Ἄλλα καὶ ἐν τῇ βιορείᾳ πλευρᾷ ἔρευνήσας ὁ κ. Σωτηρίου εὗρεν διτίστοιχα ἀρχιτεκτονικῶς παραφτήματα, διαφόρους δικινού προορισμού.

Πρῶτον ἀνεράθη ἀνάλογον διαμέρισμα παρὰ τὴν Β. πύλην τοῦ νάρθηκος ἃ το δ βρύσιος πυλών, κατὰ τούτο μόνον διαφέρων τοῦ νοτίου καθ' δυον ἔχει τρεῖς εἰσόδους ἀντὶ δύο. Ὅπο τῶν εἰσόδων τούτων διδηγούμενη ἡ ἐργασία ἀπεκάλυψε πύργον τῆς βιορείου πλευρᾶς διτίστοιχον πρὸς τὸν νότιον.

Ἄλλ' ἄξιον ἰδεῖν καὶ ἐπιμεμελημένης ἔρευνης ἐγένετο τὸ σκευοφυλάκιον, διαμέρισμα ἐπεστρωμένον διὰ πλακῶν μαρμαρίνων, αἱ δροῖα, ἐν μεταγενεστερῷ ἐπισκευῇ ἐκαλύφθησεν δ.δ. τετραγώνων πλένθων. Κατὰ τοὺς τοίχους εὑρέθησεν δύο κόγχαι. Πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς ἐκ τοῦ αἰθρίου ὑπάρχει πεισχημον κτίσμα ἐκ πλένθων, περαιτέρω δὲ κατὰ τὸ κέντρον εὑρέθη κορμὸς κυλινδρικού κίνος

καὶ ιωνίων κ.ιωνύχιων, διαφέρον πολὺ μᾶλλαν ἵνα νῦν τῶν κινητούντων εὑρεθέντων ἐν τῷ γαρ. Κατὰ τὸ κέντρον τῆς διαμέτρου τῆς ἀνθίδος εὑρέθη κολυμβήθρα κυκλικὴ ἐσωτερικῶς, διὰ κορασούντος ἐπεστρωμένη καὶ ἔχουσα ἐν τῷ πυθμένι, μαρ., αρδόντην πλάκα καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὅπῃ μετὰ μολυβδίνου σωλήνης, δι' οὗ ἤρχετο τὸ ὄδοιρο. Ἡ ἀνεύψεις τῆς κολυμβήθρας καθιστᾶ ἀναμφισβήτητον τὸν προσαρισμὸν τοῦ διαμερίστατος ὡς βακτιστηρίου.

"Ἄξιον σημειώσεως εἶναι διτὶ κατὰ τὸ ἀνάτερα στρώματα τοῦ βαπτιστηρίου εἰχεν εἴδει δὲ κ. Σωτηρίου τάφον εὐτελῆ μετ' ἀνδρικοῦ σκελετοῦ, ἐφ" οὖδε ματαίων ὑπῆρχεν ἐπιγραφή, ἀλλὰ μόνον τεμάχιον Ῥωμαϊκῆς ἐπιτυμβίους ἐπιγραφῆς, ἐν δευτέρᾳ χρήσει. (**ΤΑ ΣΥΜΦΟΡΟΣ**) κατὰ τὸν ἀνασκάψαντα. Η γενομένη ἐντὸς τοῦ βαπτιστηρίου ταφῇ αὕτη ἐτέρας καὶ ισοπέδωσεν ἐν μέρει τὰ πρόγυματα, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται. Διέσωσες ἡ κάτωθεν ὑπαρξία τῆς κολυμβήθρας. Τὸν τεθαμμένον ἐκεῖ συνδέει δὲ κ. Σωτηρίου μετὰ τῶν Σλάβων Βελεγεζήτων, οἱ δοποῖοι ἀναφέρονται εἰς τὰς πρόσφατες τοῦ Ἅγιου Λημνητούς ὡς ἐγκατεστημένοι περὶ τὰς Θήβας τὰς Θεσσαλικάς, καὶ εἰς τοὺς δοποῖους πιθανῶς διφεύλεται καὶ ἡ καταστροφὴ τῆς πόλεως.

"Άλλο παράρτημα ἀνέσκαψεν δὲ κ. Σωτηρίοι κατὰ τὴν βορειανή πλευράν καὶ πρὸς Α. τοῦ νάρθηκος, ἐν αὐτῷ δὲ εὑρέθησεν τὰ λεγανατὰ τῶν ἀνδρῶν εἰς τὸν γυναικωνίτην.

Πρὸς τὸ διαμέρισμα τοῦτο συνέχεται ἄλλο μέγα διαμέρισμα βανῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ περιβάλλον ἵσως δύον τὸν ναὸν ἐνείδει στοδεῖ.

Διὰ τῆς ἐργασίας ταύτης τῆς ἀνασκαφῆς ὡς καὶ διὰ ἐκκαθαρίσεως ἀλλων λεπτομερεῶν τοῦ σημαντικοῦ τούτου χρ.στιανικοῦ κτίσματος τῆς Ν Ἅγιας ἀλού συνετελέσθη ἡ ἀνακάλυψις τοῦ τε συνολικοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ μέρους σχεδίου σπουδαιοτάτου μνημείου τῆς χριστιανικῆς Ἑλλάδος, τοῦ δοποῖου ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηρίου ἀγγελιαμένη προσεχῆς ἐπ.στημονική μελέτη θὰ διαφωτίσῃ ἀξ.ολδγας τὴν Ἑλληνικὴν πρωτοχριστιανικὴν περίοδον.

5. **Ἐν Νικοπόλει περιωρίσθη ἡ Ἐταιρεία κατὰ τὸ 1927 εἰς**

καθαρισμὸν τῶν μέχρι τοῦδε ἀνασκαψμένων χώρων διὰ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ γυμνασίου κ. Χρύστου Κοντοῦ, δοτις ἐπιμελέστατα ἐπέβλεψε τὴν ἐργασίαν. Ήτο δὲ ἀπύλυτος ἀνάγκη τοῦ καθαρισμοῦ τούτου, ἵνα καὶ τὰ σημαντικὰ ταῦτα ἀρχαῖα συντηρηθῶσι καὶ ή μέλλουσσα ἐπὶ νέων βάσεων νὰ συνεχ.σθῇ ἀνασκαφικὴ ἐργασία διευκολυνθῇ. Λέν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔξαρσωμεν τὴν σημασίαν τὴν Εξαρχετον, τὴν δποίαν ἔχει τὴν Νικόπολις διὰ τὴν χριστιανικὴν ἀρχαιολογίαν, παρασχοῦσσα μέχρι τοῦδε οὐχὶ μόνον λλαν ἐνδιαφέροντα οἰκοδομῆματα, ἀλλὰ καὶ ἀξιολογώτατα ψηφ.δωτά.

Κατὰ τὰς ἐργασίας ταύτας τοῦ καθαρισμοῦ ἀνεῦρεν δ κ. Κοντὸς καὶ ἀναθηματικὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ κυβικοῦ βάθρου λέγουσαν κατὰ τὴν οἰκεῖαν ἔκθεσιν: Αὐτοκράτορι | Καλοσαρι Θεοῦ νιφ | Σεβαστῷ | Αἴγειο. ή, δπως ίσως δρούτερον πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ. 'Αργεῖο τῆς Η ἐπιγραφὴ ἔχει μετακομισθῇ προφανῶς ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς Νικοπόλεως.

8. Ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τῆς Ἐπιδαύρου ἔξηκολούθησε σκάπτων καὶ κατὰ τὸ 1927 δ Καθηγητής κ. Καββαδίας, ἀπεκαλύψθη δὲ ὀλόκληρον τὸ δάπεδον τοῦ ἑτέρου τῶν σκελῶν τῆς στοάς, ἥ δποια ἐφερεν ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμιτίου καὶ τῆς Στοᾶς τοῦ Κάτιους εἰς τὰς Ἀκάδας. Ωσαύτως ἤρχ.σεν ἥ ἀποκάλυψις καὶ τοῦ ἑτέρου σκέλους τοῦ δγοντος πρὸς τὴν κρίνην καὶ τὰς Ἀκάδας. Τὸ καταστρώμα τῶν δαπέδων τοιτων εἶναι ἀδρομερὲς ψηφιδωτὸν μετὰ δημιούριδῶν σχημάτων συγκεντρικῶν.

7. Ἐν Κάτῳ Γουμενίτῃ τῶν Καλαβρύτων δ "Εφόρος κ. Κυπαρίσσης συνεπλήρωσε τὴν ἔξετασιν τοῦ μυκηναϊκοῦ νεκροταφείου, σκάψας τρεῖς αὐδῆμη λαξευτοὺς Μυκηναϊκοὺς τάφους. Καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐργασίαν εὑρέθησαν ἀγγεῖα τῆς τελευταίας μυκηναϊκῆς περιόδου, δμοια πρὸς τὰ πρότερον εὑρεθέντα.

Κατὰ τὴν ἐν Γουμενίτῃ δ.αμονήν του δ κ. Κυπαρίσσης ἀνεῦρε καὶ ὅλο νεκροταφείον Μυκηναϊκόν, μεγαλύτερον καὶ σπουδαιότερον, ὡς λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει του,κείμενον δὲ ἐν Προστοβίτῃ τῆς Τριταίας.

8. Ἐν Στυμφάλῳ ἔξηκολούθησεν ἥ Ἐτα.ρεία τὰς ἀνασκαφικὰς ἐργασίας διὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ὁρλάνδου.

Η ανασκαφή έντεκα πόδων, κατά τὸ 1927 ἐν τῇ μέγιστῃ τῆς δοχαίας Στυλιάδοι, ἡ ὧποια κεῖται ἐν τῇ ἐκτάσει μεταξὺ τοῦ περιβόλου τῆς πύλεως καὶ τῆς μεγάλης κατατομῆς.

Κατὰ τὸ δυτικὸν ἀκρων τῆς περιοχῆς ταῦτης δὲ κ. Ὁρλάνδος ἡρεύνησε τὴν ἄλλοτε σημειωθεῖσαν πύλην τοῦ τείχους, ἀπὸ τῆς δυποίας διοικήσης ἡ πρὸς τὸν Όρχομενον καὶ Φενεόν ὅδος. Η ἐργασία ἀπεκάλυψε σύνθετόν τι κτίσμα ἐν εἴδει προπύλου ἔχοντος δύο κίονας μεταξὺ παραστάδων, διπισθεν δὲ αὐτῶν ἐγκάρσιον τοῖχον μετὰ θύρας. Κατὰ χώραν εὑρέθησαν αἱ ιωνικαὶ βάσεις τοῦ κτέρου τῶν κιβώνων καὶ ἀμφοτέρων τῶν παραστάδων. Τοῦτος τῶν χωμάτων εὑρέθησαν τε, μάχια τῶν κορυφῶν τῶν κιβώνων καὶ τῶν παραστάδων, κατὰ τὸ ἀνώτερον ἥισσον μύνον ἡαβδωτῶν, κατεσκευασθέντων δὲ ἐκ πορολίθου. Ο κ. Ὁρλάνδος ἀνεστήλωσε προσχειρως τὰ ἀρχαρκοντικὰ ταῦτα τεμάχια.

Ἐνεκα τῆς διαφορᾶς τοῦ ὑλικοῦ τοῦ προπύλου καὶ τοῦ τείχους, προσέτι δὲ ἐνεκα τῆς μὴ δργανικῆς συνδέσεως αὐτῶν, δ. κ. Ὁρλάνδος νομίζει, πιθανώτατα, ὅτι τὸ πρόπτυλον προστέθη μεταγενεστέρως εἰς τὴν προϋπάρχονταν πύλην περὶ τὸν 1^ο ή 2^ο π. Χ αἰώνα.

Δευτέρᾳ δρευνα ἐν τῇ μεγάλῃ κατατομῇ περὶ κτίσμα κυκλοτερές, σημειωθὲν ἡδη κατὰ τὸ 1924, ἀπεκάλυψεν δτι ἡ νοτία πλευρὰ τοῦ οἰκοδομήματος προχωρεῖ μέχρι βέθους 2 μ. 20 ἡτοι μέχρι τοῦ φυσικοῦ βράχου καὶ σύγκειται ἐκ μεγάλων, ἀδρῶς εἰργασμένων λίθων μετὰ περιτενέας κατὰ τὸ αἰγυπτιάζον σύστημα. "Ολος δὲ νότιος τοῖχος οὗτος βαίνει ἐπὶ εὐθυντηρίας καὶ ἡτο δρατός, ἐν φόροις διθανείται τοῦ διπλοῦ βράχου ἡτοι ἐπὶ φυσικῆς τρόπου τινὰ εὐθυντηρίας. Εύρεσθη πήλινον γείσον μετ' ἔξωγραφημένων κάτω ἀνθεμίων, τὰ δποῖα τάσσονται τὸ ἀδηλὸν ἀκύμη προσθεμοῦ οἰκοδόμημα εἰς τὸν 4^ο π. Χ αἰώνα.

Ἡ τρίτη καὶ σπουδαιοτέρα σκαφὴ ἐγένετο βιοηθούσης, καὶ τῆς μεγάλης ἔηρασίας, περὶ τὸ κτίσμα ἐκεῖνο, τὸ δποῖον κατὰ τὸ πρώτον ἔτος τῆς ανασκαφῆς ἐφαίνετο φῶς πρόπτυλον. Η ἐργασία τοῦ 1927 ἀπεκάλυψε μέγα τετράγωνον οἰκοδόμημα, διαστάσεων 30 μ. 20 × 33.55, ἔχον δρυσιώνιον αὐλήν περιβαλλομένην ὑπὸ στοῶν

καὶ διωματίων. Ήκαναν βάσεις τῶν βασιταῖσθντων τὴν στέγην τετραγώνων στύλων ἐκ σιληρού λίθου ενδέθησαν κατὰ χείραν, εἶναι δὲ ἀριστης ἐργασίας. Ἡ δηλη δάμαξις καὶ ἡ πέσις τοῦ οἰκοδομήματος καθιστᾶ πιθανωτάτην τὴν εἰκασίαν τοῦ κ. Ὁρλάνδου ὅτι πρόκειται περὶ παλαιότερας. Τὸ δὲ κατὰ τὸ 1924 διαφανὲν πρὸς βορρᾶν πρότυλον ἦτο ἡ εἰσόδος τῆς παλαιότερας. Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ προύδαλου τούτου οἰκοδομήματος θέλει συντελεσθῆ κατὰ τὸ ἑπτάνην. Ἡ ἀνασκαφὴ ἐν γένει τῆς Στυμφάλου είναι συνδεδεμένη μετὰ τῆς μεγάλης δυσκολίας, τὴν δποίαν γεννᾷ δ κατακλυσμὸς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἔδαφους ὃπο τοῦ θδατος τῆς Λιμνῆς καὶ ἀπαιτεῖ μακροθυμίαν καὶ ὑπομονήν, ἡ δποία εὐτιχῶς δὲν ἐπέλασε τὸν κ. Ὁρλάνδον.

9. Ἐνάτην τέλος ἐργασίαν ἔξηρκολούσθησεν ἡ Ἐταιρεία ἐν Λέσβῳ διὰ τοῦ Ἐφάρου κ. Εὐαγγελίδου.

Κατὰ τὸ 1927 δ κ. Εὐαγγελίδης ἐσκαψε περαιτέρω τα θεμέλια ἀρχαιοῦ ναοῦ, τὸν δποίαν ἄλλοτε ἀνεῦρεν ἐν θέσει. Κλοπεδὴ τῆς περιφερείας Καλλονῆς. Καὶ τοῦ σκαψή, αἴτη ἀπέδειξεν δτ. δ ναὸς οὗτος είναι εἰς μεγίστην κλίμακα κατεστραμμένος, συληθήτων τῶν λίθων αὐτοῦ, φυτα καθίσταται δυσχερής ἡ ανάκτησις τοῦ διαγράμματος αὐτοῦ.

Εἰς ἀπόστασην δὲ μιὰ τῶν λειψάνων τούτων ενδέθη ἄλλος ναὸς ἐκ τοῦ αὐτοῦ τραχύτου λίθου κατεπικενασμένος, πληρέστερος μὲν τοῦ πρώτου, ἀλλὰ μὴ παρέχων δρυιον τὸ σχέδιον Μίνων ἡ ΒΔ γωνία σφρέεται, δπωσδήποτε καλῶς μετὰ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς καὶ δύο κατὰ χώραν κειμένων βάσεων κιόνων. Ἡ δυτικὴ πλευρὰ ἔχει μῆκος 16 μ. 25 καὶ τρεῖς ἀναβαθμούς, τῶν δποίαν ἡ ἔξωτερη ἐπιφάνεια είναι ἀδρομερῶς ἔξειργασμένη κατὰ τὸ μέσον, ἔχει δὲ κατὰ τοὺς ἀρμούς στενὴν λεῖον τανίσιον. Τὴν αὐτὴν ἀδρομερῆ ἐργασίαν ἔχει καὶ ἡ ἄνω δρατὴ ἐπιφάνεια, αἱ δὲ βάσεις τῶν κιόνων ἀδράζονται ἐπὶ ἔκβεβαθμυσμένης κυκλικῆς ἐπιφανείας. Αἱ λεπτομέρειαι αἵται ὡς καὶ ἡ παρουσία τῶν τειτονωῶν ἀγκωνῶν δεινήνουσιν ὅτι δ ναὸς οὗτος δὲν είχεν ἀντελώς περατωθῆ. Ὁ κορμὸς τῶν κιόνων ἦτο ἀρράβδωτος, αἱ δὲ βάσεις αὐτῶν είχον τὴν διαμόρφωσιν τοῦ «αἰολικοῦ» τύπου. Ἐντὸς τοῦ παρακειμένου ἀγροῦ ενδέθη καὶ κιό-

νόμιμον Αἰολικόν, ὅμοιον πρὸς τὰ προηγουμένως εὑρεθέντα. — Ἡ σπενὴ πλειόν τοῦ ναοῦ εἶχε, κατὰ τὸν κ. Εὐαγγελίδην, δικτὶ, κίονας λαμβανομένης ὑπὸ δύο τῆς διαμετροῦ βάσεως 0.52 καὶ τοῦ διαστύλου 1 „ 27. — Υπολειπεταί, ἀκό, ἢ νὰ ἀποκαλυφθῇ καὶ τοῦ πλειερά, ἵνα ὑπολειγισθῇ καὶ ταύτης ὁ ἀριθμὸς τῶν κιόνων Μετιξεῖ τῶν χωρίτων εὑρέθησαν τε, μάχια καλῶς ἐξεργασθέντων, οἱ δποῖοι ἔφερον καὶ ἀνάγλυφα, πύρην χαλκῆ γεωμετρικοῦ τύπου μετ' ἔγχαράκτων γεωμετρικῶν κοσμημάτων καὶ μικρὸν χαλκοῦν ἀγγεῖον.

Ἡ Λέσβος εἶναι σπουδαῖος ἀρχαιολογικὸς τόπος, σημαντικὸς διά τε τὴν Αἰολικότητα τῆς νήσου καὶ διὰ τὴν γειτνίασην πρὸς τὴν Μ. Ἀσίαν, ἐπιζημιεύεται δὲ δτὶ ἐπί, ονος ἤγνηλασσα θὰ φέρῃ τὴν σκαπάνην καὶ εἰς μέγη τὰ δποῖα θὰ Λποδώσαι, πλουσιότερα καὶ δριώτερα ενδήματα.

Παρὰ τὸ συντελεσθὲν τοῦτο εὐχάριστον ἀνασκαφικὸν ἔργον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Έταιρείας καθήκοντος θεωρεῖται τὸ Συμβούλιον νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς Υἱός καὶ περὶ τῆς θέσεως τοῦ ξητήματος τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, τὰ δποῖον μέγιστον ἐνδιαφέρει τὴν Έταιρείαν, ἀνακινηθὲν δὲ κατὰ τὸ παρελθόν ἡτος πιστεύομεν δτὶ ἐσημείωσε σημαντικὴν πρόοδον.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Έταιρείας, δποῖς συμμετάσχη ἐπιστημονικὸς εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, ἐγένετο καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ Βήματος τούτοι ιδγος, οὐδεὶς δὲ εἰτυχῶς σημερον θέτει ἐν ἀμφιβολῷ τὸ δίκαιον τῆς ἀξιώσεως, ὅπως ἡ Έταιρεία συνεργασθῇ πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, τῶν δποίων τὰ³, τῶν δημητράφεντων, ινηγεῶν δφείλονται εἰς τὴν σκαπάνην τοῦ ιδρύματος τούτου καὶ εἰς τὸν ἐπίκωνον ζῆλον τῶν δρασάντων ἀθνικῶς ἐν πύτῳ διακεκριμένων Ἐλλήνων.

Ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία καὶ ἡ Ἑλλειψις γενικωτέροι εἴθισκοῦ ἐνδιαφέροντος καθιστῶσιν δπὶ τοῦ παρόντος ὀνεφάρμοστον τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην, ἡ δποία ἐν ἄλλαις περιστάσεσι θὰ ἐπιεργεῖτο

έθνυκόν καθηκον ὑψίστης σημασίας. Διὰ τοῦτο δὲ διε ή ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ προσεφέρθη νὰ διατάξῃ τὴν ἔξερεύνησιν τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία οὐδόλως ἡθέλησε νὰ παρεμβάλῃ δισκολίαν, ἀλλ' ἐκφράζουσα τὴν χαρὰν αὐτῆς ἐπὶ τούτῳ, ἔξεφρασε συγχρόνως καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, οἵτις μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν συμπράξωσε καὶ Ἑλληνες ἀρχαιολόγοι, ἐκ μέρους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Οντως δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὑπουργοῦντος τοῦ κ. Ριχ. Λιβαντινοπούλου, ἐκάλεσε τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν, δπως ἐκθέσῃ τὰ τῆς συμπράξεως αὐτῆς ταύτης, ἡ δὲ ἡμετέρᾳ Ἐταιρείᾳ ἀνέπτυξε τότε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς σκέψεις αὐτῆς περὶ τοῦ ζητήματος. Τὰ περὶ τῆς συμπράξεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀνεκοίνωσε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Σχολήν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὐδοκεῖτο ἀφ' ίκανὸν τὸ ζήτημα, διε, μεσοῦντος τοῦ 1927, ἥλθεν εἰς Ἀθήνας δ. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος κ. Ἐδουάρδος Κάπτις, γνωριμώτατος τῶν Ἑλλήνων φίλως καὶ διακεχριμένος ἐπιστήμων, δπως δριστικῶς διευθετήσῃ τὴν ἀπὸ μακροτέρου διασδήποτε χρόνου ἐκαρεμοῦσαν ὑπόθεσον. Ο κ. Κάπτις προαγαγὼν διπωσδήποτε τὸ ζήτημα κατὰ τὰς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διαπραγματεύσεις, ἐνδιμισεν ωσαύτως λυσιτελές, δπως καὶ μετὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας εἰσέλθῃ εἰς ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις περὶ τῶν δρων τῆς συνεργασίας. Οὗτω δὲ δι' ἀνταλλαγῆς σκέψεων μεταξὺ τοῦ κ. Κάπτις καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς κ. Κάρπεντερ ἀφ' ἐνδός καὶ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀφ' ἐτέρου διηγκρινισθῆσαν οὕτως εἰλικρινῶς καὶ σαφῶς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αἱ διαθέσεις, διστά δ κ. Κάπτις, δ δοποὶς ἀρχικῶς ἐφοβεῖτο τὴν σύμπραξιν, μετὰ τὸ πέρας τῆς συνεννοήσεως ἡδυνήθη νὰ ἀποστελῇ μετὰ τοῦ κ. Carpenter πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν, ἔξαιρουσαν τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν λεπτότητα, ἥτις ἐπεκράτησεν ἐκ μέρους τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας. Προσεπαθήσαμεν, Κύριοι, νὰ διευκολύνωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας, τὸ δὲ Συμβούλιον τῆς

Αρχ. Έταιρειας παρόλο πήγε εύαλοθητον αύτοῦ θέσιν ἀπέναντι τῶν ἐκ παραδόσεως δικαιιωμάτων τοῦ ιδρύματος τούτου, ηδυνήτη βοηθούμενον ὑπὸ τῆς αὐτῆς εὐθύνητος καὶ λεπτότητος τῶν Ἀμερικανῶν συναδέλφων νὰ ἔνθησῃ τὰ πράγματα οὕτως, διστε ἡ δ.δ. τῆς Αρχαιολογικῆς Έταιρείας Ἑλληνική συνεργασία, ἐν φέντετο διστάτευκτος, νὰ καταστῇ πρᾶγμα. Όφειλομεν νὰ ὑμιλογήσουμεν διτι μεγάλως συνετέλεσεν εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν διατραγματεύσεων καὶ τοῦ κ. Π. Τσαλδάρη τὸ προσωπικὸν ἐνδιαιρέσιν, ἐκδηλωθὲν κατὰ τὴν εἰς τὰς ἡμέρας ἕκεινας συμπεσοῦσαν παρουσίαν αὐτοῦ ἐν τῷ Υπουργείῳ τῆς Παιδείας. Ἐκύρωσε δε τῆς συμφωνίας τὴν σπουδαιότητα ἡ πρὸς παροχὴν τῆς ζητουμένης ἀδείας πρόσθυμος ἁγκρισίς τῶν ἐν τῇ τότε Οἰκουμενικῇ Κυβερνήσει κυρίων Αρχηγῶν τῶν κομμάτων.

Καὶ ἐκ μέρους τῆς Αρχαιολογικῆς Έταιρείας καὶ ἐκ μέρους τοῦ τελικῶς σχηματίσαντος τὴν σύμβασιν καὶ παρασχόντος τὴν δδεινὸν Υπουργείου τῆς Παιδείας κατεβλήθη ἡ δέουσα προσπάθεια, διτις καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀνασκαφὴ τῶν Ἀθηνῶν. Πᾶν περαιτέρῳ βῆμα ἔξαρταται ἐκ τῶν πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ φύλων, οἱ διποτοι ἀναμφισβήτητος ἔχουσι πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ ἐνδέξου ἔργου, τὸ διποτον ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτοὺς ἡ Τύχη. Οἰαιδήποτε καὶ δὴ εἶναι αἱ διποζημιώσεις τοῦ χώρου, διὰ μὲν τὴν Ἀμερικὴν θὰ εἶναι μικραὶ, ἀπέναντι δὲ τῆς δόξης, ἥτις εἶναι συνδεδεμένη μετὰ τοῦ ἔργου, εἶναι πάντως μηδαιμιαῖ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ Αρχαιολογικὴ Έταιρεία καὶ ἐκ τῶν γλοσσῶν αὐτῆς πόρων διέθεσε καὶ κτήματα καὶ εἰσοδήματα ὑπὲρ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης. Ἀλλὰ παροφθάντες εἰς γενναιότητα τοὺς Ἀμερικανούς, θεωροῦμεν ἐθνικὸν καθῆκον νὰ συστήσωμεν καὶ πρὸς τοὺς ἡμετέρους κατοίκους τοῦ ἀνασκαπτέου χώρου πᾶσαν αιωφροσύνην.

Τοιοῦτο ὑπῆρξε τὸ πρὸς τὴν ἀνασκαφὴν ἔρευναν συνδεόμενον ἔργον τῆς Έταιρείας κατὰ τὸ Στοις 1927.

Ἄλλα τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον ἡμῶν, Κύριοι, δὲν σταματᾷ εἰς

τάς δημοσκαφάς, ἀλλ' είναι πολλῷ εύρυτερον. Είνα μάλιστα τόσον εύρην τὸ στάδιον τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐργασίας, ώστε δύναται νὰ προαχθῇ ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη καὶ δινευ ἀθηρόν καὶ συγχῶν ἀνασκαφῶν. Ἡ μελέτη είναι ἑκείνη, ἡ ὅποια σχηματίζει τοὺς ἀξίους τοῦ δινόματος ἀρχαιολόγους. Ἡ δὲ μελέτη δύναται νὰ γίνῃ οὐχὶ μόνον ἐν τῷ δημοσκαφικῷ πεδίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μουσειακῷ ἐργαστηρίῳ. Ὁ παρ.ορισμὸς τῆς ἀρχαιολογικῆς δράσεως εἰς τὴν ἀνασκαφικὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἀπορρέουσαν πρόσκαιρον δόξαν, δὲν ἀνταποκρίνεται οὐδὲ πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐπιστημονικὴν ἀξίωσιν, ἡ δοτὸς ἐπάγεται σοβαρωτέρας ὑποχρεώσεις. Σκοπὸς τῶν ἀρχαιολογικῶν δημοσκαφῶν δὲν είναι ἀπλῶς ἡ αὐξήσις τῶν ὑπαλλήλων ἀρχαίων καὶ ἡ πλήρωσις τῶν μουσείων δ. εύρημάτων, δημευνόντων τοὺς μελετητὰς αὐτῶν, ἀλλ' ἡ προαγωγὴ τῆς ἐπιστήμης διὰ τῆς ἐπεξεργασίας αὐτῶν καὶ δ. αφωτισμὸς τῶν πολλῶν περὶ τῆς μέσους τῶν νέων μνημείων. Ἐφ' δοσον δὲ οἱ δημοσκάπτοντες δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν εὑρημάτων αὐτῶν, δημαρχαῖον είναι τὸ συμπλέγμα δι τούς δὲν πρέπει νὰ βαρύνωνται διὰ νέων εύρημάτων.

Τὰ μέσα τῆς ἐπεξεργασίας πάντοτε προθύμως παρέσχεν ἡ Ἐπαιρεῖα, διὰ τοῦτο δὲ διατηρεῖ μνή πάσις οἰκονομικῆς θυσίας τὸ ἀπὸ μὲν τοῦ 1887 μετά τινων διακοπῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ 1884 ἀδ. ακόπως ἐκδιδόμενον, ἐπιστημονικὸν αὐτῆς περιοδικόν, τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα Χάρ., ν δὲ τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης δημοσιεύσεως δαπανᾷ καὶ εἰς φωτογραφικὰς ἐργασίας καὶ εἰς σχεδιαστικὰς τῶν τε τόπων καὶ τῶν μνημείων παραστάσεις. — Κατὰ τὸ 1927 ἔξεδόθη ἐπιμελεῖᾳ τοῦ Γραμματέως εἰς τόμος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος δι 210 σελίδων, σχήματος τετάρτου, καὶ τριμῆν φωτοτυπικῶν πινάκων, περιέχων πραγματείας τῶν κ. κ. Σωτηρίου, Οἰκονόμου, West καὶ Meritt, Wilhelm, Εὐαγγελίδου, Ζέγγελη, Δέφνερ, Παππαδάκι καὶ Ἀρβανιτοπούλου, ἐν δὲ τῷ παραπτήματι τῶν κ. κ. Γερογιάννη, Καραχάλιου καὶ Χατζῆ.

Καὶ τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀρχ. Ἐπαιρείας διὰ τὰ ἔτη 1922-1923 καὶ 1924 προώδεισεν ἡ ἐκτύπωσις, ἐλπίζομεν δὲ δι τοῦ προσεχῶς θὰ

είναι έτοιμος δ τόμος, ώστε νὰ δρχίσῃ ή έκτηπωσις τῶν Πρακτικῶν τῶν ἐπομένων ἔτῶν μέχρι σήμερον.

Καὶ ή βιβλιοθήκη τῆς Αρχαιολογικῆς Έταιρείας, τὸ ἀπαραιτητὸν τοῦτο ἐφόδιον παντὸς ἐπιστημονικοῦ καθ.δρύματος ἐπλουτίσθη διὰ τετρακοσίων περίπου νέων τόμων. Ἐνταῦθα είναι ὑφίσδην νὰ ἀναφέρωμεν διὰ καὶ ἵκανάς δωρεάς βιβλίων ἔχει ή Έταιρεία παρ' ἀλλοδαπῶν τε καὶ ἡμετέρων ἀνδρῶν καὶ ἰδρυμάτων, τιμώντων τὸ ἔργον καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Εταιρείας. Μεταξὺ τούτων ἀναφέρομεν τὴν Ἀνεργωτούσην Σχολήν, τὸ δρχαιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Τυρίνης, τοὺς κ.κ. F Noack, Hiller von Gärtringen, D. Robinson Lawrence κ.ἄ. Πρὸς πάντας τούτους ἐκφράζομεν τὰς θερμοτάτας ἡμῶν εὐχαριστίας.

Ἄλλὰ παρὰ ταύτας τὰς δι' ἔκαστον ἔτος δρχαιολογικῶν ἔργων προβλεπομένος τακτικᾶς μέχρι τοῦδε ὑποχρεώσεις, τὸ Συμβούλιον ἥσθιάνθη διὰ ἔχει καθῆκον νὰ προσθέσῃ καὶ νέον κεφάλαιον δαπανῶν πρὸς ἐνίσχυσιν νέων ἐπιθυμούντων νὰ απουδάσωπον δρχαιολογίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Οἱ ἐπιστημονικὸς οὗτος κλάδος ἔχει τοιαύτην μεγάλην παράδοσιν παρ' ἡμῖν, ώστε ἀποτελεῖ αὐτόχρημα ἔγκλημα πᾶσα παράλειψις φροντίδος, δπως ἡ παράδοσις αὗτη ἔξακολουθήσῃ, μὴ διακοπῇ δὲ δ ἐπιστημονικὸς χαρακτὴρ τῆς δρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ οὐ κατὰ τὸ πλεῖστον ἔξαρτάται ἡ ἀγαθὴ περὶ ταύτης ὑπόληψις.

Μία τῶν κυριωτάτων φροντίδων πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ δρχαιολογικοῦ πνεύματος είναι ἡ ἀρτια προπαρασκευὴ τῶν προσορίζομένων δι' δρχαιολογικᾶς θέσεις. Διὰ τοῦτο δὲ διεθεῖται καὶ τὸ Κράτος, δπως ὁχυρώνη πάντοτε τὰς θέσεις ταύτας δι' ούσιαστικῶν προσόντων, διότι ἀλλως θάτι ἡ πειλουμεθα ὑπὸ εἰσβολῆς ἐρασιτεχνῶν καὶ ὀραιολίπτων αἰσθητικῶν, ἐχθρῶν πάσης ἐρεύνης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐνσυνειδήτου θαυμασμοῦ τοῦ καλοῦ. «Οστις δὲ μετὰ παιδείας δρᾷ τὰ καλὰ οὐκ δν, οἶμαι, ἀγαπήσειν δψει μόνη καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν οὐδ' ἀν ὑπομείναι ἀφανος θεατῆς τοῦ κάλλους γενέσθαι, πειράσεται δέ, ὡς οἶόν τε, καὶ ἐνδιατρίψαι καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τὴν θέαν».

Άλλα πρόδης προπαρασκευήν τοιούτων ἐργατῶν ἀπαιτεῖται οὐχὶ μόνον φύσις δεξιά καὶ ἐνάρετος, ἀλλὰ καὶ σπουδὴ ἐπίμονος καὶ μωκρά. Τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν σπουδῶν τῶν ἡμετέρων νεαρῶν πτυχιούχων φύλοιογών ή τῶν νεωτέρων ἀρχαιολογικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες δὲν ἔσχον τὴν εὑναιρίαν εὔρυτέρων· σπουδῶν εἰς ἄλλοδατὰ πανεπιστήμια καὶ μουσεῖα, ἡθέλησε τὸ Συμβούλιον νὰ συνδράμῃ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἥλθε δὲ δυτικῶν ἀρωγῶν εἰς δύο ἀρχαιολογικοὺς ὑπαλλήλους, τὸν κ. Μαρινάτον καὶ τὴν Δανία Βαρθούχα, μεταβάντας πρὸς σπουδὰς εἰς Βερολίνον κατόπιν ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας, βοηθουμένους δὲ καὶ ὑπὸ ὑποτροφίας τῆς ἐν Βερολίνῳ Humboldtstiftung, ὑπὲρ τῆς διποίας προθύμως συνηγόρησαν οἱ κ. κ. F. Noack καὶ G. Rodenwaldt.

Τὸ Συμβούλιον ἔχει τὴν ἀπόφασιν, δπως καὶ κατὰ τὸ ἀρχέμενον καὶ κατὰ μέλλοντα ἐτη ἔξαιροντανήσῃ τὴν φροντίδα ταύτην, φροντίδα. διὰ τὴν δποίαν δύναται νὰ είναι ὑπερήφανος ή Ἐταιρεία, δσον ὑπῆρξε καὶ ἀλλοτε, ὅτε ἀποστελλασσα, αὐτὴ μόνη τότε, δινευ ἀλλιης βοηθείας, ὑποτρόφους πρὸς σπουδὴν τῆς ἀρχαιολογίας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν — εἰδεν ἔπειτα ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων κυρουμένην τὴν ἔγκαιρον ἔκείνην πρόνοιαν αὐτῆς. Καὶ νῦν εὔρισκόμεθα ἐν περιστάσεις ἀραιώσεως, συντελεσθείσης τε καὶ ἀπελουμένης, είναι δὲ ἀπόλυτον τὸ καθῆκον πάντων, δσοι ἐνδιαφέρονται περὶ τῆς τύχης τῆς ὑστηρεσίας ταύτης, δπως λάβωσι πᾶσαν πρόνοιαν, καὶ δὴ ἐπειγόντως, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κενῶν, ἵνα μὴ εύρεθῶμεν, δπως δὲ Δευκαλίων, εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δημιουργήσωμεν ἀρχαιολόγους ἐκ λίθων.

Υπὸ τοιοῦτο πνεῦμα ἔδρασε, Κύριοι, τὸ Συμβούλιον κατὰ τὸ 1927, ἵτοι τὸ πρῶτον ἔτος τῆς νέας αὐτοῦ τριετοῦς ἐντολῆς, τὴν ὁποίαν μετὰ ζωηρῶς διαδηλωθείσης ἐμπιστοσύνης ἀνεθέσατε εἰς αὐτό.

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία δρῶσαι ἐν τῇ διῃ Ἐθνικῇ οἰκογενείᾳ καὶ ὑπὲρ διοκλήρου τοῦ Ἐθνους δὲν ἐργάζεται, δπως λησμονῆθη ἡ νέα Ἑλλάς διὰ τῆς ἀπασχολήσεως περὶ τὴν ἀρχαίαν, ἀλλὰ

τουναντίον σκοπεῖ, δημιώς διὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιστημονικῆς μελέτης τοῦ ἀρχαίου βίου διαφωτισθῆ καὶ προσαχθῆ ὁ νεώτερος ἡμῶν, μαχημάτιστος ἀνόμη, βίος. Ή μεγάλη έκπαιδεύση τοῦ Winckelmann διτὶ «διὰ νὰ γίνῃ τις ἀνθρωπος πρέπει πρῶτον νὰ γίνῃ ἀρχαῖος Ἑλλην» είναι καὶ ἡμῶν ἔμβλημα. Οἱ ἔχθροὶ τῶν Ἰδαιωιῶν καὶ οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ ὑλισμοῦ δὲν ἐγκρίνουσι τὴν δδὸν ταύτην ἄλλα δὲν ὑπεδειξαν καλλιτέραν. Ἰδεύματα ως τὸ ἡμέτερον ἐμμένουσιν μιλόνητα εἰς τὴν ἔνδοξον αὐτῶν παράδοσιν καὶ θὰ ἔξακολουθήσωσι δευτερόντα εἰς πάντας τὴν δδὸν τῆς ἀνυψώσεως καὶ τοῦ ἔξευγενισμοῦ. Οὐδέποτε είναι ἀργά διὰ νὰ γίνῃ τ.ι. ἀνθρωπος.

(Κατά παραδόριμήν εἶπεταιώθη ἐν σελ. I ὅτι ἡμερομηνία τῆς Γεν. Συνάντησης τῶν ἔταιρων ἡ 26η ἀντὶ τῆς δευτής 19ης Φεβρουαρίου 1928)

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓ ΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1927

1. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΤΟΙ ΙΩΔΕΙΩ ΤΟΥ ΠΙΕΡ ΚΛΕΟΥΣ

"Επανελάβομεν και έφέτος τάς ἐν τῷ 'Ωδείῳ τοῦ Περικλέους ἀνασκαφὰς ήμῶν δι' ὀλγῶν ἔργατῶν διαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀναλόγως τῶν ὀλγῶν χρηματειῶν μέσων, μίνια κατ' ἔτος διαθέτει αὕτη.

Μετά τὴν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θεούς γενομένην ἐντελῇ ἀποκάλυψιν διοκήτηροι τοῦ τοίχου τῆς Βαρείας πλευρᾶς τοῦ οἰκοδομήματος (πρβ. "Ἐκθεσίν μου ἀνασκαφῆς ἔτους 1926"), δι' ἣς ἐμάθομεν καὶ τὸ μῆκος τούτου, δπερ ἦτο 68,40 μέτρο, προέβημεν ἔφέτος εἰς τὴν ἔξερεύησιν τοῦ τοίχου τῆς δυτικῆς πλευρᾶς αὐτοῦ.

Τὸ οἰκοδόμημα, ὡς γνωστόν, ἀποκλίνει κατὰ 28° ἀπὸ τοῦ μαγνητικοῦ βορρᾶ.

"Ο τοίχος οὗτος δὲν σώζεται καλῶς, τρήματα δ' αὐτοῦ εῖναιομένην κατὰ διαστήματα μόνον καὶ οὐχὶ ἐν συνεχείᾳ. ἐπεκενυασμένα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐκ παντού τοικοῦ. Καὶ δ τοίχος οὗτος, φέτος ἐν τῇ ΒΔ γωνίᾳ παρατηρεῖται, ἵνα ἔσωθεν ἐπενδεδυμένος διὰ μαρμαρίνων πλακῶν ἐπιμελῶς εἰργασμένον, ὡς ἥτο καὶ ἐν τῇ ΒΑ πλευρᾷ.

Βαίνει δὲ κατὰ μῆκος τοῦ ἀνατολικοῦ ἀναλήμματος τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου, οὐχὶ διμως ἐντελῶς παραλλήλως τούτου, δλλὰ μὲ μικράν, ὡς εἰπομένη, διόπλισιν, λόγῳ τοῦ λοξοῦ προσανατολισμοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἄλλονα τοῦ κτιρίου.

Δὲν ἔφερε δὲ ὅπισθεν δλλον ἀναλημματωδὲν τοίχον, ὡς δ τῆς βιορείας πλευρᾶς, πρὸς προστασίαν διὰ τὴν συγχράτησιν τῶν ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως κατερχομένων χωμάτων, ὑδάτων καὶ λίθων, καθότι ἐνταῦθα προστατεύεται, ὡς εἰπομένη, ὑπά τοῦ ισχυροῦ ἀνατολικοῦ ἀναλήμματος τοῦ θεάτρου. δπερ διῆκει καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ μῆκος τοῦ τοίχου τούτου.

"Ἀπεκαλύψαμεν δὲ καὶ τὸ ἀνάλημμα τοῦτο τοῦ θεάτρου μέχρι τοῦ στερεοῦ εἰς βάθος 7 μέτρων, ἔχον περὶ τοὺς δέκα ἀλλοταλλήλους δόμους καὶ εἰς

μήκος 26 μέτρων. Έχει, εἰς βάθος πάντες μέτρων, εύρομεν τάφους χριστιανούς τούς Σ' και Ζ' αιώνος, ἐν οἷς ὑπῆρχον πήλιναι λυχνίαι φέρουσαι διαθέντες σταυρὸν ὡς καὶ πίστος περιέχοντας δοτᾶ μυριῶν καιδῶν.

Δυστυχῶς δὲ δυτικὸς οὗτος τοῖχος τοῦ κτιρίου δὲν σώζεται μέχρι τοῦ τέρματος, καταστραφεῖς, ὡς φαίνεται, εἰς μεταγενεστέρους χρόνους, καθότι ἔντεῦθε συνφύσιθη τὸ μέρος κατὰ τοὺς ἐπὶ Τουρκοχρασιας χρόνους, ὃς εἴρομεν καὶ ἐφ' δῆμος τῆς μεσημβρινῆς κλειτύος τῆς Ἀκροπόλεως διάλκηπρον συνοικισμὸν ἐκτισμένον ἢξε δίλικον εἰλημμένον ἢξε δρχαίων οἰκοδομημάτων καὶ δὴ ἢξε αὐτοῦ τοῦ Ψδείου τοῦ ἐπὶ Ἀριοβαθράνου δνοικοδομηθέντος, ὡς π.χ. ταμάχια μαρμαρίνων κινῶν δρραβδώτων καὶ ἀλλα δρχιτεκτονικά τεμάχια Ἐλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

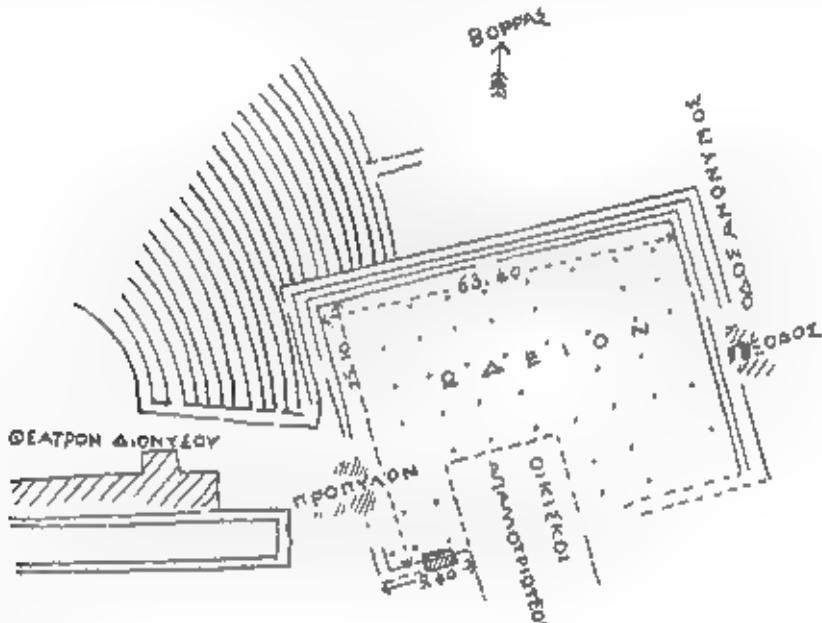
'Ἐπιστῆς εὐδρομεν μεσημβρ.νῶς καὶ ἦγγὺς τοῦ προτύπου τὸ ἵετο διερχόμενον θραγωγεῖον τῆς Ἐννεακρούνου, ήτοι τετράγωνον πήλινον διετόν, καλυπτόμενον διν δι' ὅριζοντεων πλακῶν διψ. 0,48, πλ. 0,30 καὶ πάχους 0,05. Τὸ θραγωγεῖον τοῦτο εἶχομεν συναντήσαι καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ήτος τῆς ἁνδρείως τῶν δνασταφῶν ἡμῶν ἐν ἐτα 1914 κατὰ τὴν δναστολικὴν πλευρὴν τοῦ κτιρίου κάτισθην τοῦ ἵετο διερχομένου Βαλεριανίου τείχους (Judeich Topographie von Athen σελ. 118 πρβ. ΑΕ 1914 σελ. 158). Τούτο διέρχεται νοτίως τοῦ προτύπου διευθυνόμενον πρὸς τὸν περίβολον τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου καὶ κρόδ τοῦ δρχιοτέρου ναοῦ τοῦ Διονύσου (πρβ. Κουρσονιώτην ἐν ΑΔ 1914 σελ. 158) καὶ είτε πρὸς τὴν Ἐννεακρούνον πρὸς δινούδες τῆς Ἀκροπόλεως, διπού δνεαλίνψεν αὐτὴν δὲ παθηγητῆς Dörpfeld (πρβ. P Graeber. «Die Enneakrapos» ἐν ΑΜ 1905 σ. 28).

Εἰς μήκος 26 μέτρ. καθέτως ἀκόδε τῆς βαρελας πλευρᾶς τοῦ Ψδείου ἡμῶν, διέγειρ κατωτέρῳ τοῦ προτύπου καὶ εἰς ἀπόστασιν μέτρ. 9,40 εὐδρομεν τμῆμα τοιχου μήκ. 3 μέτρ. (πρβ. σχίδιον ἐν εἰκ. 1) τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς αὐτοῦ τοῦ Ψδείου, διπερ διευθύνεται πρὸς τὰς οἰκίας Ἀντανειλούλου καὶ Νάρη, τὰς μήπω διπαλλοτριωθεῖσας καὶ οὖτε δὲν ἔδυνήθη ἡ σκαλατήν νὰ προχωρήσῃ περαιτέρῳ εἰς τὴν ἐντελή μέχρι τοῦ τέρματος ἀποκλειών τούτου.

Ἡ ενερεις τοῦ τμήματος τούτου τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ Ψδείου εἶναι πολὺ σκούπατα καθότι δρῖζει τὸ τέρμα τῆς δυτικῆς πλευρᾶς καὶ αὖτε διεπιστώσαμεν θετικῶς πλέον ἐν τῆς μέχρι τοῦδε σκαφικῆς ἔργασίας δὲι αἱ τέσσαρες πλευροὶ τοῦ Ψδείου δὲν ἔρουσι τὰς αὐτὰς διαστάσεις, διότι ἐνῷ ἡ βροεία ἔχει 83,40 μέτρ. ἡ δυτικὴ ἔχει 26,10. Καὶ τούτο, κατὰ τὸn Prickenhaas, προέρχεται ἐκ τοῦ σχήματος τῆς σκηνῆς τοῦ Σάρξου, γνώμη, πρὸς ἣν συμφωνῶν καὶ δι συνάδελφος κ. Ῥωμαίος, λέγει, δέι ἡ σκηνὴ τοῦ Σάρξου πρέπει νὰ εἴη σχῆμα δρθογώνιον, ὃς συμβαίνει αυτῆθως προκειμένον περὶ τοῦ μέρους τοῦ θεάτρου, τὸ διοίον λέγεται σκηνὴ. Διότι ὡς γνωρίζομεν ἡ τοῦ Πανσενίου (8,32,1), δοτικ δναφέρων τὸ Θερούλιον, ήτοι τὸ Βοιλευτή-

ριον τῶν Ἀρκάδων, λέγει, δτι τοῦτο ἡτο τετράγωνον οικοδόμημα κατεσθέν κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Ἀθηνῆσιν Όδειον τοῦ Περικλέους. Εἰς οὐ συνάγομεν δτι τοῦτο ἡτο τετράγωνον παραλληλόγραμμον (πρβ. Ἀνασκαφαὶ Ἀγγλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἐν Μεγαλοπόλει ἐν ἔτει 1890 — 2 Excavations at Megalopolis — Suppl. Papers of the Journal of Hell. Studies — Dörpfeld — Das griech. Theater σελ. 133 εἰκ. 56). Είχε δηλαδὴ τὸ Θερσίλιον μῆκος μὲν 66 μέτρ., πλάτος δὲ 52 μέτρ.

*Ἐν τῷ ἡμετέρῳ Όδειρ φύνωσίζομεν μέχρι τεῦθε μόνον τὸ μῆκος τῆς



Εἰκ. 1. Όδειον Περικλέους.

βορείας πλευρᾶς, ήδη διὰ τῆς ἑφεταινῆς ἀνασκαφῆς ἡμῶν θμάθομεν δτι τὸ μῆκος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς ἡτο 25.10 μέτρ.

Είναι δρα πιθανώτατον δτι τὸ δρυθογάννιον σχῆμα τῆς σκηνῆς εἰσήχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ Μηδικὰ κατὰ τὸ σχέδιον τῆς σκηνῆς τοῦ Ξερξοῦ 490 π.Χ. καὶ ἐντεῦθεν δπεκαλύφθη λοιπὸν δτι καὶ τὸ Όδειον τοῦ Περικλέους δὲν ἡτο ἀκριβὲς τετράγωνον, ὡς ἀναφέρεται, δ.ότι μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν τετράγωνον δ Παυσανίας ἐννοεῖ σχῆμα ἔχον οὐχι καὶ τὰς τέσσαρες πλευρας ἴσας, ἀλλ' διπλῶς παραλληλόγραμμον τετράπλευρον, τοῦθ' δπερ θέάγομεν καὶ ἐκ τούτου, δι. διμιλῶν δ Παυσανίας περὶ τῶν Ἐρμαϊκῶν σηλᾶν δνομάζει τοὺς Ἐρμᾶς τούτους τετραγάννους (τετραγάννου ἀργασίας), ἐνῷ

είναι δικορμός τούς των μπλώς δρυθογάνιος μὲ μεγαλειτέραν τὴν ἐμπροσθίνταν πλευράν (πρβ. Πανσανίαν 'Αρχαδικά VIII XLIII, 6 – Ρωμαῖον ἐν ΑΕ 1911 σελ. 157). Ως ἀπέδεξαν αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν "Ἄγγλων τὸ ἐν Μεγαλοπόλει κτίσμα εἶχε διαστάσες 66×52, ἢ δὲ σημασίᾳ τοῦ τετραγώνου παρὰ Πανσανίᾳ δὲν είναι ἀνάγκη νὰ ἐκλαμβάνηται μαθηματικῶς ἀκριβῆς.

Τὸ ἐπίμηκας δρα δρυθογάνιον σχῆμα τοῦ Ὡδείου δὲν ἀντιτίθεται εἰς τὴν παρὰ Πανσανίᾳ εἰδῆσιν, τούναντίον σιμφωνεῖ ἔξι μᾶλλου πρὸς τὴν γνώμην τοῦ μακαρίου καθηγητοῦ Frickenhaus παρ. τοῦ Ὡδείου.

Κατὰ τούτην τὸ Ὡδείον τοῦ Περικλέωντος ἀφοῦ ἀναφέρεται ὅτι ἐπολικὴ κατὰ μίμησιν τῆς σκηνῆς τοῦ Ξέρξου ὥφελε νὰ ἔχῃ σχῆμα ἐπίμηκας δρυθογάνιον παρόδοιον πρὸς τὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου, ὃς ἐφηρμόσθη μεταγενεστέρως

Πρὸς τούτοις ἡ λέξις σκηνῆ, ματαλικῆς καταγωγῆς οὖσα, εἰσήχθη εἰς τὴν "Ἐλλάδα κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Περσικῶν πολέμων, ἢ δὲ διὰ τῆς λέξεως δηλουμένη κατασκευὴ (κτιζόν) δὲν διοιδέται πρὸς κυκλοτερῆ κωνικὴν σκηνῆν, ἀλλ' ἡ τοῦ "Ἀνατολῆς εὐρύχωρον δρυθογάνιον παραλληλόγραμμον κτίσμα, ὃς βλέπομεν ἐν τοῖς ἀναγλύφοις τῶν Περσικῶν καὶ Αιγυπτιακῶν δραχαιστήτων.

Τὸ μεταξὺ τῶν δύο δρυχαίων οἰκοδομημάτων, ἣτοι τοῦ Ὡδείου καὶ τοῦ Θεάτρου, ίδιος πρὸς τὸ μέρος ἐνθα τὸ πρόπυλον (δρ. σχέδιον 1), ἔχει ὑποστῆ μεγάλην ματατέτωσιν καὶ ματατροφὴν δ.ἄ τῆς οἰκοδομήσεω, ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις, κτισμάτων, δὲν θεμέλια εὑρομένη ίδιως τῶν ἡπ. Τουρκοκρατίας χρόνων, ὃς εἴπομεν.

Μετὰ τὸ πρόπυλον εἴρομεν τὸ τέρμα τοῦ τοίχου τῆς διτεκῆς πλευρᾶς συμπλέκτον πρὸς τὸ τῆς μεσημβρινῆς τοιστάντης. "Ητο δὲ ὃς εἴδομεν τὸ μῆκος τοῦ τοίχου τῆς μὲν βορειαὶς πλευρᾶς 88,40 μέτρα, τῶν δὲ τριῶν μᾶλλων ἀγωστῶν, καθόσον δὲν καθορισμὸς τῆς ματαλ.κῆς πλευρᾶς προέβη μόνον εἰς δρκατὴν μῆκος ἀνακοπεῖς περαιτέρῳ ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἐκεὶ βιλεριανείου τείχους καὶ τοῦ ἐκεῖ διαρχομένου σῆμερον μάνωνύμου δρόμου (δρ. σχεδ. 1 καὶ ΑΕ 1922 σχέδ. ἀριθ 1 καὶ 2).

"Ηδη δ.ἄ τοῦ δρ.σημοῦ τῆς διτεκῆς πλευρᾶς, δὲ ἐκ τῆς εὐρέσεως τμῆματος τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ κτιρίου, μανθάνομεν τὰς διαστάσες τοῦ Ὡδείου ἡμῶν, ἀλλ' ἡ εὐρεσις τοῦ τοίχου τῆς μεσημβρινῆς ταύτης πλευρᾶς μὲ ἐνέβαλεν κατ' ἀρχὰς εἰς ἀπορίαν, δὲν ἔπειτα νὰ ταυτίσω αὐτὸς πρὸς τὸ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς ἢ δὲν ἐπαντέίνεται αὕτη περαιτέρω ὑπὸ τὰς διαπαλλοτράτους οἰκίας, ὃς εἴκομεν δινωτέρω.

Τοικῦτα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφετεινῆς ἡμῶν ἀνασκαφῆς. Πρὸς προσανατολισμὸν παραμέτω καὶ πρόσχειρον σχέδιον τοῦ ἀποκαλυφθέντος τμήματος

τοῦ τοίχου, τῆς νοτίου πλευρᾶς τοῦ οἰκοδομήματος ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ πρόπτυλον μερῶν δύον ἐξηρευνήσαμεν

Πρὸς τούτους ἐκαθαρίσαμεν καὶ τὸν ἥδη ἀπὸ ἑταῖν ἀνεσκαμμένον χῶρον τοῦ Κρειτού. Δυτικά είχε καλυψθῆ ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως κατερχυμένων χωμάτων καὶ λίθων

'Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1927

ΤΙ ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ

2. ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΣΚΑΦΑὶ (1927)

'Ἐφ' ἑτοῖς σκαφικαὶ ἔργασίαι ἔγένοντο ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν δύχθων τῆς χαράδρας.

Αἱ ἐπὶ τῆς Αριστερᾶς δύχθη. Τοῦ ναοῦ δὲ βόρειος τοῖχος σύγκειται τὰ κάτω ἐκ πέντε δόμων, δνό μέν, οἱ κατώτατοι. (1^{ος} καὶ 2^{ος}), ὧς ὑπευθυντερία (πρεβ. στερεοβάστης, ὑποδομή, κρηπίς, στοιβή, στρώμα, στορά), εἰς δὲ ὡς ἀνθυπηρία (3^{ος}), εἰς δὲ δὲ τῶν δεθοστατῶν (4^{ος}), εἰς δὲ δὲ τῶν καταληπτήρων (5^{ος}) καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἔχουσι τοὺς λίθους παρὰ μῆκος καιμένους, δὲ δὲ 3^{ος} ἔχει τοὺς λίθους φορμηδόν, ἔχειν ἐπικαρφίως ἕνδον τε καὶ ἔξωθεν· θυρος δὲ ἔχουσιν δὲν 1^{ος} 0 47, (= 1¹, ποδ.), δὲ 2^{ος} 0 488, δὲ 3^{ος} 0 466, δὲ 4^{ος} 0 77 (= 2¹/₂, ποδ.), δὲ δὲ 5^{ος} 0 196. (δεκαδάκτυλος). Καὶ οἱ μὲν δρθοστάται (4^{ος} δόμος), ἔχουσι πάχος 0 09, ἔγουν τὸ πάχος τοῦ τοίχου. Ιστανται δὲ διατοιχοὶ ἐναλλάξ καὶ μονόστοιχοι τοῦ δὲ 8^{ου} δόμου πολλοὶ λίθοι εἰσὶν ὡς εὐκαστόν, ἄλλοδεν εἰλημμένοι ἢ προπαρασκευασμένοι, ἵνα δὲ ἄλλωφ δόμῳ παρὰ μῆκος τεθῶσι διάτι φέρουσιν ἔξωθεν, ἔγουν ἐπὶ τῆς βορείου ἐπιφανείας, ἀναθύρωσιν, οἷον δὲ ἐξ ἀνατολῶν 1^{ος}, ἔγουν δὲ δυσμάθεν τῆς παραστάδος, δὲ 3^{ος}, δὲ 10^{ος}, δὲ 12^{ος}, 14^{ος}, 17^{ος}, 18^{ος}, 21^{ος}, 23^{ος}, 27^{ος}, Ισως δὲ καὶ δὲ 2^{ος} κλπ., ἄλλοι δὲ εἰσὶν ἔξωθεν ἀποκεκομένοι καὶ δὲ μὲν 1^{ος} λίθος ἔχει τοῦ 4^{ου} δόμου πρὸς βορρᾶν 0 01, οἱ δὲ ἄλλοι ± 0 80 – 0 36, εἰς δὲ τῶν δυσμικωτάτων 0 26. δὲ δὲ δυσμάθεν τούτου 0 18 εἰργήσθω δὲ καὶ δτι δὲ δυσμικωτάτος πῶρος τοῦ 3^{ου} δόμου ἔχει δυσμάθεν τοῦ νοτίου δικρου τοῦ δυσμικοῦ τοίχου 0 12. Ο 2^{ος} λίθος ἔχει πρὸς βορρᾶν 0 30, τοσοῦτον δὲ ἔξεγουσι καὶ οἱ ἔξης (δυσμάθεν) πέντε, ἔγουν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεῖνται καθέτου δὲ 3^{ος} λίθος φέρει, ὡς εἰρηται, ἔξωθεν ἀναθύρωσιν δὲ 4^{ος} καὶ οἱ ἔξης πέντε εἰσὶν ἀποκεκομένοι, ἔξωθεν Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἔξωτερηκῆς ἐπιφανείας τοῦ βορείου τοίχου τοῦ ναοῦ. Η δὲ ἔσωτερηκή ἐπιφάνεια τοῦ βορείου τοίχου ἔν μὲν τῷ προνόδῳ ἔχει τὸ δικρον τῶν κάτω τριῶν δόμων ἐπὶ τῆς σύντης τῷ 4^{ου} δόμῳ καθέτον καὶ δὲ μὲν 1^{ος} λίθος τοῦ 3^{ου} δόμου, ἐπειδὴ ἐν Ἀμφιαρεῖῳ οἱ εἰργα-

σαμένοι πάντοι ἔχουσι καθ' διο μῆκος ± 1.28 (πλ. τὸ ἡμιστ. τοῦ μῆκους, ἤγουν ± 0.64 , πάχ. ± 0.45), τοῦ δὲ δρυσοστάτου τὸ πάχος εἶναι, ὡς εἰρηται, 0.69, ή ἀνέκαθεν εἶχεν, ὡς εἰκάσαι, μῆκος 120 ($=0.51+0.69$) ή ἀπεκδητη ἐνδον (ἴν τῷ προνάφ) διλύγον (± 0.08 δηλ. $1.20+0.08=1.28$), δ δὲ 2ος λίθος, ἔξιχνων, ὡς εἰρηται, τοῦ 4ου δόμου 0.30, εἰ πρὸς βορρᾶν εἶχεν διαθυρώσιν ἀπεκόπη ἐν τῷ προνάφ ± 0.29 (ἡγ. $0.30+0.29=0.29=1.28$). Ἐν δὲ τῷ σηκῷ ή ἐσωτερικῇ ἐπιφάνεια τοῦ 3ου δόμου τοῦ βορείου τοίχου φέρει ἀνωμάλιος ἀποκεκομένον τὸ ἄκρον τῶν λίθων καὶ τὸ μὲν ἀνω τῆμα (ὕψ. 0.24 ἀπὸ τῆς ἀνω ἀκμῆς τοῦ δόμου) εἶναι πρόσθιον ἤγουν νοτίον, λειως ἀποκεκομένον, ὃστε ἔξεχει τοῦ 4ου δόμου 0.08—0.105, τὸ δὲ κάτω (ὕψ. 0.226) ἔξεχει τοῦ 4ου δόμου ἀνωμάλιος ὡς 0.27. Ἡ ἀποκοτή αὐτὴ ἐγένετο, ὡς εἰκάσαι, χάριν θέσεως ίδωλουν (προβ. Βεροάκης ΑΜ 1908 258, Dürfeld ΑΜ 1922 28), διτὶ δὲ καὶ ἐν τῷ ναῷ ὑπήρχον, ὡς ἐν τῇ στοᾷ, θρανία, θηλοῦται ἢ τριῶν βάσεων ποδῶν θρανίοι, μὲν μία μὲν κεῖται ἐν τῇ τοῦ προνάφου βορρανατολικῇ γωνιᾳ, μία δὲ ἐν τῇ τοῦ σηκοῦ βορρανατολικῇ γωνιᾳ· ἐπὶ τῶν ποδῶν τούτων ἔκειντο τὰ τοῦ θρανίου ἐπιθήκατα φέροντα ἐπὶ τῆς προσθίας ὑποκοίλου ἐπιφανείας τὸ δυνατό τοῦ ἀναθέντος (προβ. ΑΕ 1892 59 (89-88)) ἐν τῇ στοᾷ τὰ ἐπιθήκατα εἶχον ὑπόκυρτον τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν.

'Ἐν τῷ τοῦ σηκοῦ δισμικῷ τοίχῳ τοῦ μὲν βορείου τμήματος, ἤγουν τοῦ βορρᾶν τῆς δισμικῆς θύρας, δ 3ος δόμος καὶ δ 2ος κεῖνται παρει μῆκος, ἤγουν διτὸν ἔξιχνουσιν. Ἐπικαρπίως δὲ κείμενος ὡς εὐθυντηρία ἔξεχει δι κατώτατος, δ 1ος, τούτο δὲ διότι δ.α τὸ κάταντες τοῦ ἔδαφους δ δισμικὸς τοίχος ἐθεμελιώθη βαθύτερον διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον. Ήτι ταπεινότερον κεῖται ἡ εὐθυντηρία τοῦ νοτίου τμήματος τοῦ δισμικοῦ τοίχου, ἤγουν τοῦ νοτίστεντος θύρας.

Τὸ δάκεδον τοῦ σηκοῦ δρᾶται ὑπὸ τοῦ δδοῦ τῆς δισμικῆς θύρας καὶ τῆς ἀνω ἐπιφανείας τῶν βαθήρων τῶν διστιφικῶν κιόνων κεῖται δὲ τούτο 0.138 ταπεινότερον τῆς κάτω ἀκρας τοῦ 3ου δόμου. 'Αλλ' ὑπολογιστέον καὶ τὰς τρεῖς βάσεις τῶν θρανίων τοῦ προνάφου καὶ τοῦ σηκοῦ καὶ ἐν μὲν τῷ προνάφ ή ἀνω ἐπιφάνεια τῆς δισμικῆς τοῦ θρανίου βάσεως, ἐφ' ἡς, ὡς εἰρηται, σφῆσται καὶ δ ποὺς τοῦ θρανίου, κεῖται 0.198 ταπεινότερον τῆς κάτω ἀκμῆς τοῦ 3ου δόμου, ἤγουν 0.06 ταπεινότερον τοῦ εἰρημένου δδοῦ τῆς δισμικῆς θύρας (0.196—0.138—0.06). Ἐν δὲ τῷ σηκῷ, ἐπαιδή ή ἀνω ἐπιφανεία τῆς ἐν τῇ βορρανατολικῇ γωνίᾳ βάσεως τῶν θρανίων κεῖται 0.043 ταπεινότερον τῆς κάτω ἀκμῆς τοῦ 3ου δόμου, τὸ δάκεδον ἔκειτο 0.153 ὑψίτερον τοῦ δακέδου τοῦ προνάφου (0.196—0.043=0.153). 'Ετι δὲ προσθετέον δι. ἐπὶ τῆς δισμικῆς ἐπιφανείας τοῦ σηκοπροδομίου τοίχου τὸ κάτω ἀκρας τοῦ 3ου δόμου ἔγλυπται μέχρι μὲν ἕψους ἀπὸ τῆς κάτω ἀκρας 0.085 εἰς βάθος ἐκ δυ-

σμῶν πρός διατολὰς 0 045, ἐνώ δὲ τοιτοῦ ἔτι ὑψος δυον ἐπὶ 0 04 εἰς βάθος 0 037 ἡ ἐντομὴ αὐτῇ ἐγένετο, ὡς φαίνεται, χάριν κατεύρωσι (πρβ ΑΕ 1919 101 a), τοιαύτην δὲ ἐντομήν (ὑψ. ± 0 095) φέρει καὶ δὲ ἐξ διατολῶν δυσμάθεν τῆς παραστάδος 2^η πᾶρος τοῦ 2^{ου} δόμου τοῦ βροτείου τοίχου τοῦ προνάου. Άλι μέτοικαί σύνται μαρτυροῦσιν διτὶ τὸ πάλαι ἐνταῦθα ἢν τὸ δάπεδον, εἰτα δὲ μετεβλήθη ἐν τε τῷ προνάῷ καὶ ἐν τῷ σηκῷ καὶ ἐν μὲν τῷ σηκῷ τὸ δάπεδον, καθ' ἓκ τῆς βορρανατολικῆς τοῦ θρανίου βάσεως δηλοῦται, ὑψώθη κατὰ 0 093 ἀπὸ τοῦ δόδου τῆς δυσμακῆς θυρας (0 136 - 0 043 = 0 93), ἐν δὲ τῷ προνάῷ, ἐπειδὴ ἡ δυσμὴ καὶ τοῦ θρανίου βάσεις κείται. Ο 267 διωθεῖται τῆς κάτω δικρας τοῦ 2^{ου} δόμου, ἐγένετο ταπεινότερον τοῦ δόδου κατὰ 0 08 (δηλ. 0 468 - 0 267 = 0 136 = 0 08). Τὸ δάπεδον τῆς εἰσόδου, ἥγουν τοῦ στυλοβάτου τοῦ προσώπου, τοῦ ναοῦ ἢν λαόπεδον τῷ τότε δαπέδῳ τοῦ προνάου, τῷ καὶ νῦν διὰ τοῦ σφιζομένου ποδὸς τοῦ θρανίου δηλουμένῳ.

Τοῦ σπικοροδομίου τοίχου σφιζονται ἐν τῷ βορείῳ τμήματι ἐν μέρει τρεις δόμοι, ὃν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐγλυπτεῖ μοχλοβόθριον χάριν τοῦ ἀρμοῦ τῶν θυρακαμένων λίθων τοῦ 2^{ου} δόμου. Καὶ τὸ μὲν μέσον τοῦ σπικοροδομίου τοιχου δὲν σφιζεται (προετεύρηται, ὡς γνωστόν, μετά τοῦ νοτίου ἡμίτερος τοῦ χειμάρρου), ἀλλ' ὑπῆρχεν αἰετός, θύρωντα μάλιστα τε καὶ ἐπειδὴ τὸ πρόσωπον τοῦ προνάου κατεχόμενον ὑπὸ τῆς προστάσεως ἢν ἀνοικτόν, τὸ δὲ θυρωμα τούτο κατ' ἐπιγραφὴν εἶχε τὸ θηρεύθριον καὶ τὸν δόδον λευκοῦ λίθου (ΑΕ 1925/6 39.). Κατὰ τὰ προειρημένα τὸ δάπεδον πρῶτον μὲν ἢν ὑπὸ τὸ πτερεύρον, ἥγουν δινεστολχεῖ ὑπὸ τὴν κάτω δικρήν τοῦ 2^{ου} δόμου, ἐπειτα, καλυψθέντος τοῦ πτερύρου, ὑψώθη ἐν τῷ προνάῷ (πρβ. δυσμακήν βάσεων τοῦ θρανίου) Ο 267 ἀπὸ τῆς αὐτῆς δικρής ἐν δὲ τῷ σηκῷ (πρβ. βορρανατολικήν βάσειν θρανίου) ὑψώθη 0 42 ἀπὸ τῆς αὐτῆς δικρής (δηλ. 0 468 - 0 043 = 0 42), προσειδητο τὸ δεῖται ἐν τῷ προνάῷ κατὰ τὴν διατολικήν βάσεων τοῦ θρανίου τὸ ἀπὸ τῆς αὐτῆς δικρας τοῦ 2^{ου} δόμου ὑψος εἶναι 0 238, ἥγουν 0 029 ταπεινότερον τοῦ κατὰ τὴν δυσμακήν (0 267 - 0 238 = 0 029), ἀλλὰ καὶ ἡ κάτω δικρα τοῦ 2^{ου} δόμου τοῦ προνάου κείται κατὰ 0 016 ταπεινότερον τῆς τοῦ 2^{ου} δόμου τοῦ αποκού (τὸ ὑψος τοῦ 2^{ου} δόμου ἢν μὲν τῷ στροφῷ εἶναι 0 468, ἐν δὲ τῷ προνάῷ 0 448). Οὐτω τὸ δὲ ἐκ τοῦ δαπέδου τῆς τε εἰσόδου (= στυλοβάτου) δίμα καὶ τοῦ προνάου (κατὰ τὸ βόρειον ὅπο τοὺς βασμοὺς τῆς εἰσόδου σφιζονται: καὶ λείψαντα καταστρωτήρων, ἐν μέρει φρομπόδων καὶ παρὰ μήκος καὶ μετα) διέβαινον, ὡς εἰκάσαι, διὰ βασμού (δόδον λευκοῦ μαρμάρου ὑψ. Ο 153) τοῦ σπικοροδομίου τοιχου εἰς τὸ δάπεδον τοῦ σπικού. Περὶ τῶν βασμῶν τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ προσθετέον διτὶ ἔξεργοιν δικοῖος κα. πρὸς βορρᾶν (βορρᾶθεν τῆς παραστάδος).

'Ἐν τῷ σηκῷ ἐπὶ τοῦ διαστικοτάτου βατῆρος (ὑψ. Ο 256) σφιζονται κατὰ γάρδαν δὲ κάτω σφιζόνδυλος, δραγμόβδωτος, διαμ. κάτω μὲν Ο 61 διω δὲ Ο 67,

ηφ. 1 ΟΒ, Ιπειδή δὲ οἱ ἄλλοι βατῆρες (1^{ος} ἔξι μνατολῶν, 2^{ος}, 3^{ος} δὲ 4^{ος} εἶναι δινεὶς ἀρθαρμένοις) φέρουσι κεχαραγμένον κύκλον διαμ. 0 79 χάριν τοῦ κάτω σφανδυλού (δὲ βατήρη ἔχει πλ. 0 88), εκεῖται διι. δὲ σφέζομένος σφόνδυλος εἶναι πέριξ κατὰ 0 09 Διεξεσμένος (δηλ. $\frac{0.79}{2} - \frac{0.61}{2} = 0.09$)

Περὶ τοῦ ἣν τῇ θορροδυσματικῇ τοῦ σηκοῦ γωνίᾳ πίθεν ἐγένετο λόγος ἐν ΠΑΕ 1924.

Βαμός (ΠΑΕ 1884 πλ. Ε' α') Ἀνακαθαρθέντος τοῦ βαμοῦ ἀπεκαλύψθησαν οἱ ἐν αὐτῷ δύο μικροὶ βαμοί, καὶ δὲ μὲν ἀνατολικὸς ἔχει μῆκος (δυσμανατολικὸν) 1 875 (πλ. 1 66), δὲ διεστρικὸς ἔχει μῆκος (δυσμανατολικὸν) 3 71, ἐφερε δὲ ἵππατερος πάρις πλαισίου λευκοῖ μαρμάρου. Ἐπι τοῖς βορείοις πλευρᾶς τοῦ ἀνατολικοῦ βαμοῦ ὑπάρχει τετράγωνον κοίλωμα (βάθ. 0 09), ἔχον πλευρὰς 0 296 × 0 12, ἐπ. δὲ τοῖς βορείοις πλευρᾶς τοῦ δυσμηνοῦ βαμοῦ ὑπάρχουσι δύο τετράγωνα κοίλωματα (βάθ. 0 082), διη. τὸ μὲν ἀνατολικὸν ἔχει πλευρὰς 0 30 × 0 10, τὸ δὲ δυσμηνόν ἔχει 0 315 × 0 14. Ἐκ τῶν ἐπὶ τοῖς πλαισίοις ἀναθυρωσεών συνάγεται διι. ἐφίδυτο καὶ ἄλλος δόμος.

Δυσμόθεν τοῦ βαμοῦ ἀπεκαλυψθησαν δύο δχετοὶ μεταξὺ δὲ βάσεις τινας ἀναθημάτων, πάντα ἐκ τοῦ ὑπονόμου Δ πρὸς νότον διηκόντα. Καὶ δὲ μὲν ἀνατολικός, ἥγονν δ παραβώμιος, δχετός, ± 0 88 Διάρροων τοῦ βαμοῦ, ἔχει λιθίνα τοιχωμάτα καὶ καλύμματα (πλ. ± 0 60), ἐφέρεται δὲ ἐπικαρποῖς ὑπὸ τὸν ὑπόνομον Δ, παρ' ἓν καὶ ἔχει δύο δρυμοτάτας ίδιντας διάρροουν 0 86 (ηφ. 0 78). Διγωθεν δὲ τοιτοῦ ἐπίβαται πήλινον πειδόσχημον τιμῆμα τοῦ ὑπονόμου Δ· δ δχετός οὐδεὶς ἐπέρετο ἐγενέθη ἐκ δυσμῶν ὑπὸ βράχον, προσφρογμόνος, φές εἰναισσοι διὰ βορρᾶ πρὸς νότον σφέζεται, εἰς μῆκος δ 28 Διάρροην τοῦ δχετοῦ τούτου, ἰδρυνται δισεύτιες βορρονοτίων ἀπαντικρύ (ἀνατολέθθεν) τοῦ ναοῦ βάσεις τινὲς ἀναθημάτων, ὃν μία φέρει τρίγωνον κοίλωμα χάριν τοῦ ἀναθημάτος. Τοῦ δὲ δυσμικοῦ δχετοῦ, κειμένου δυσμόθεν τῶν βάσεων τῶν ἀναθημάτων σφέζονται λείψανα, δὲ βορράδεν μὲν σύγκειντα, ἐκ πηλίνων πλανθων φές στέγης, μᾶλλον ελλημμένων, δυσμόθεν δὲ τῆς πηγῆς ἐκ κυλινδρικῶν πηλίνων σωλήνων (διαμ. 0 20) μεταξὺ δγκολίθων εἰκάζεται δὲ διι. δρεπαιστερος ὡν τοῦ ὑπονόμου Δ κατελειφθῇ μετά τῆς τούτου κατασκευῆς.

Τὸ βορροδυσμόθεν τοῦ βαμοῦ τιμῆμα τοῦ ὑπονόμου Δ φέρει ἐπὶ τῆς βορείου πλευρᾶς τιμῆματα τῶν ἔδωλκων τοῦ καριβωμίου παρὰ μῆκος κείμενα, ἐπὶ τούτων δὲ ὡς καλύμματα (ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν) φέρεται πάντα τιμῆματα φροφμηδῶν κείμενα, ἔχοντας δὲ ταῦτα πρὸς ἄλλοις μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ βαμοῦ καὶ τοῦ ἀρχαίου ναούσκου (πρφ ΑΕ 1891 ΠΑΕ 1924). Ό υπόνομος Δ φέρει πηλίνον δχετὸν πειδόσχημον (διάρροαις ± 0 14 — 0 16). Παρὰ τὸ δυσμηνόν ἄκρον τοῦ περ.βωμίου δὲ υπόνομος κάμπτεται πρὸς τὴν

καιπότην δὲ τούτην ἐφερετο ἐκ τῶν ὑπακότων τοῦ μνημείου. Σόλλα, πρὸ τούτου δὲ (δυσαράθεν) εἶχε τὸν ροῦν πρὸς τῇ βορείῳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ. Καὶ κατὰ μὲν τὰ ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ ἐκατέρωθεν τοῦ ὑπονόμου. Δηδορηται λεψανα
ἀρχαιοτέρων ὑπονόμων ἀριστεῶν, φερόντων εὐμεγέθη πάρινα καλύμματα
τὸ δὲ πρὸς τῇ βορείῳ τοῦ ναοῦ πλευρᾶ τμῆμα τοῦ ὑπονόμου ἔνθα μὲν φέρει
ἄπαντας πωρίνα καλύμματα, ἔνθα δὲ διέρρει. εἰς βάθος ὡς 1 50 διὰ τοῦ
βράχου τετρημένου, ἔνθα δὲ διὰ τριῶν εὐφυτάτων σωλήνων πηλίνων παρεμ-
φερῶν τοῖς τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπονόμου, φέρει δὲ καὶ φρεατίαν, ἵς τὸ στό-
μαν (τετράγωνον, πλ. $\pm 0.46 \times 0.48$) σύγκειται ἐκ τεσσάρων εἰργασιμένων
λίθων (μαρμάρου καὶ τριῶν πώρων) τὸ δὲ ὄχετόκρανον εἶχεν ὃ ὑπόνομος ἐκ
τοῦ βράχου τοῦ βραφάθεν δροὺς παρὰ τὰ δυσμικά τοῦ ναοῦ, διποὺ καὶ σταλα-
κτίδας τὸ θόροι καταρρέον εἰς δισκετές ἐκδοχαῖς ἐκχημάτισεν εἰς μῆκος μὲν
δυον ἐπὶ ἐν μέτρον, εἰς βάθος δὲ δύον ἐπὶ δύο μετρα. Η δὲ καταφορὰ τοῦ
ὑδατος ἐπὶ μῆκους 8 70 ἢν 0.48. Δυσκόθεν τῆς φρεατίας ηὔρεθη νόμι-
σμα μῆγα (διαμ. 0.032, πάχ. 0.004) χαλκοῦν τοῦ πΧ 120, ἐφ' οὐδὲν
μὲν προτομὴ Ἀδριανοῦ πρὸς δεξιὰ καὶ HADRIANVS AVG II PP ἔνθεν
δὲ Ἀδριανὸς δεξιούμενος τὴν Ἀχαιάν γονυκλινή καὶ θρία, πέριξ δὲ
RESTITVTORACONIAE καὶ κάτωθεν 80.

Πρὸ τοῦ ναοῦ ηὔρεθη στηλὴ, φέροισα ἐπιγραφὴν δρ/ος/, καὶ δρυγροῦν
νόμισμα Αλεξανδρου κα. προξενία ὑπὲρ Ἀγνοδήμου Ἀθηναίου (τῆς πΧ
θητούς εκαπονταπεράδος)

Περὶ τοῦ ἐπιγεγραμμένου βρίθρου IG VII 426^a426 = AE 1892 αι. μη
εἰρήσθω διτι οὐβεται ή δψις καὶ ή οὐδρ, λείπονται δὲ αι δύο πτέρυγες.

Β) ἐπὶ τῆς διξιάς δχθῆς Ἐκανελήφθη ἡ σκαφικὴ ἔρευνα ἀνατολόθεν
τοῦ δυοφανομίου, ὑψερεον δὲ ἐπὶ τῆς κλινείας νοτόθεν τοῦ 158 158 159
(AE 192 αι. εἰκ. 2) ἀπολύπτεται οἰκοδόμημα πλεύνων χώρων, ἦν δὲ μὲν
βρόειος τοίχος, ἤγουν δ νότιος τοῦ 158 158, σφέτεραι εἰς θύφος 0 68, (πάχ. 0 41),
οἱ δὲ ἀλλοι ὡς 1 58, δὲ νότιος τῶν χώρων τοίχος, δε εἶναι ἐπειδομέος
δινηρίς εἰς θύφος 2 97. Νοτόθεν ἔρευνηθεὶς δ πωρίνος ὄχετός δ διὰ τοῦ
158 αι. τὴν πομπατήν δδὸν 198 κατων (AE 1922 αι. ει.) ἐφάνη διτι ἐφερετο
ἐκ νότου διὰ τοῦ χώρου 158 καὶ τοῦ βορείου τοίχου τοῦ 158. Ο χώρος 163
ἔχει μῆκος δυσμαναταλούδην μὲν 2 47 βορρονότιον δὲ 0 08 καὶ ἀνατολόθεν
μὲν ἔφερεν εἴσοδον μεταξὺ δύο κιονίων, ἐπὶ δὲ τοῦ δυσμικοῦ τοίχου (πάχ. 0 48)
φέρει θύρωμα, σὸν τὸ πλάτος ἥν, ὡς εἰκάσαι, ± 0.90 (ἡ νοτία παφαοιδὲς εἰναι
ἔβλαψμένη) κείται δὲ τὸ θύρωμα οὐχὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δυσμικοῦ τοίχου τὸ
μὲν γαρ διὰ τοῦ βορείου τοίχου μέχρι τῆς βορείου παραστάδος τοῦ θυρώ-
ματος μῆκος εἶναι 1 89, τὸ δὲ ἐντεῦθεν μέχρι τῆς δινηρίδος 4 19, ὅστε, ἀφαι-
ρουμένου τοῦ 0 90 (πλ. τοῦ θυρώματος), ὑπολείπεται νοτόθεν τοῦ θυρώματος
μέχρι τῆς δινηρίδος μῆκος 3 29. Διὰ τοῦ θυρώματος τούτου δ χώρος 163

κοινωνεῖ πρὸς εθρόντερον διωμάτιον (164 μῆκος δυσμανατολικὸν 4 5δ); τοῦτο δὲ πάλιν δι' ἄλλους θυρώματος (βψ. 1 5δ, πλ. 1 00) κοινωνεῖ πρὸς δυσμικὸν διωμάτιον (165 μῆκος δυσμανατολικὸν 2 9δ) καὶ τοῦτο δὲ τὸ θύρωμα δὲν κείται. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μεταξὺ τοῦ 163 καὶ τοῦ 164 κειμένου τοίχου τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ βορείου τοίχου μέχρι τῆς βορείου παραστάδος τοῦ θυραίου τοίχου μῆκος είνε 8 14, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς νοτίας παραστάδος τοῦ θυρώματος μέχρι τῆς διντηρίδος είνε 1 7δ. 'Ἐν τῷ θυρώματι τούτῳ πορέθη κεραμίδος ἀπότημα, ἔφεντος δὲν κύκλῳ (διαμ. 0 06) κυκλῆδον δυνομαθραστηριάρχου Πένθωνος, τῆς μ. Χ. 3^η ἔκατονταστηρίδος. Νοτόθεν τοῦ βορείου τοίχου τοῦ 164, ἀπὸ τούτου 0 7δ διπέργων, φέρεται πρὸς τὸν δυσμάθην ἀκραίον τοῦ οἰκοδομήματος τοίχου (πάχ. 0 6δ). πρόεκτασιν δέντρα διατάσσουν τοίχοι τοῦ 163, τοίχος δισμανατολικὸς πάχ. 0 41 καλῶς φιλοδομημένος, ἄλλος δὲ τοίχος, παράλληλος τούτῳ, φέρεται δὲν δρῦμη γωνίᾳ ἀπὸ τῆς βορείου παραστάδος τοῦ θυρώματος, φοσάντως πρὸς δυσμάς. Καὶ τὸ μὲν τοῦ 163 χώροι βορρονότιον μῆκος είνε, φένηται, 6 08, τὸ δὲ τοῦ 164 είνε 5 92, ἡ δὲ διαφορὰ 0 16 ἐξακριβωθήσεται δέντρη τῇ ἐκανακήψει τῶν σκαφικῶν ἔρευνῶν, διότι πολὺ τῶν ἐνταῦθα χώρων ἔρευνεν δέντρον τοῖς δακαρφοῖς.

Νοέμοδατα τῷ 1927 ηὔρεθησαν 24 γαλαῖα καὶ δέντρα φρυγανοῦ, δὲ καὶ 'Αθηναῖς κομισθέντα κατετέθησαν δὲν τῷ νομισματικῷ μουσείῳ.

Ε. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

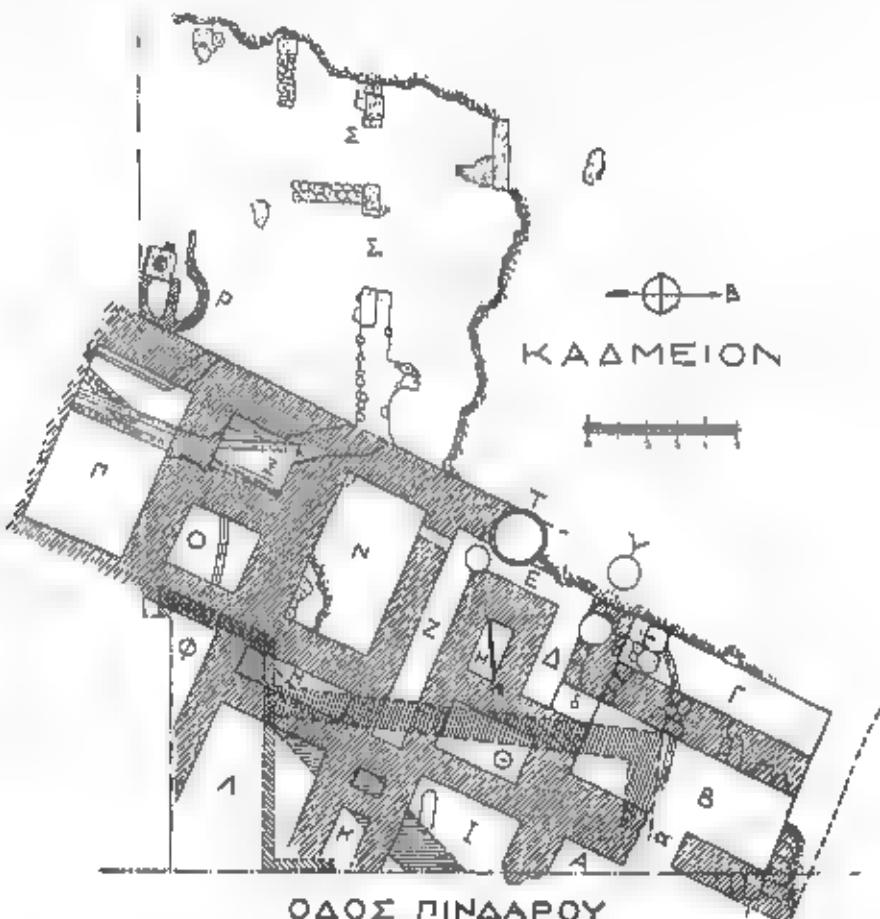
Θ ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΔΜΟΥ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1927 ἐπανελήφθη μετὰ πενταετίαν ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ Καδμείου ἀνακτόρου. 'Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀπρόλοτορ. αὐθῆ μέρος τῆς ιδιοκτησίας Σπυρομήλιου - Λογοθετη (Ἐφημ. 'Αρχαιολ. 1909 σ. 57, εἰκ. 1), οὐδὲν διπέργων νὰ σκάψωμεν. Ἄλλα καὶ τοῦ ἀπρόλοτορ. αὐθέντος χώρου μέρος μέντοι πρὸς Α κατεκατήθη πάλιν ὑπὸ τοῦ γείτονος Δασούτη, ἔτερον δὲ μέρος πρὸς Ν ὑπὸ τοῦ Δ. Μακρῆ, αὐτοῦ τοντού, παρ' οὐ, γενομένου δὲν τῷ μεταξὺ κυρίου τῆς ιδιοκτησίας Λογοθέτου, ήγόρασε τὸν ἀνασκαπτέον χώρον τὸ Δημόσιον. 'Ἐν τῷ μπολοπτῷ χώρῳ ἀνεσκάψαμεν τὸ βόρειον μέρος ἡμεῖς, (εἰκ. 1), διπέρ είνα, τὸ νοτιώτατον τοῦ μέχρι, τοῦδε ἀνασκαρέντος ἀνακτόρου.

'Ηρευνήθησαν τὰ κατώτερα χώματα τοῦ παλαιοῦ δακέδου τοῦ ἀνακτόρου μέχρι τοῦ βράχου εἰς πάντα τὰ ἀνεσκαμένα δωμάτια πλὴν τοῦ Ν, Σ, Ο καὶ Φ (εἰκ. 1Π): ἐν τῷ Ν δὲν ἐργασία αὐτῇ ήχει. Ουτοῖς, ἀλλά δὲν συντελέσθη. Τὰ βαθέα χώματα ταῦτα δεινούντουσι θραύσκατα ἀγγείων προμικηναῖσιν, ὃν δὲν δικριβεστέρα διάκρισις θὰ γίνῃ δίλλοτε.

'Εξετάσθη δὲ ἡ τέλη ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοδομήματος πρὸς νότον, ἀποκαλύ-

φθεντος ἐνδε μεγάλου σχετικῶς θαλάμου (βρο. πλευρᾶς μῆκ. 6.20, νοτίας 6.40, δυτ. 8.75, ἀνατολ. 8.80), δοτις εἶνε θεως ὁ πρός νάτον τελευταῖος τοῦ οἰκοδομήματος (εἰκ. 1 Π). Νοτιώτερον αὐτοῦ ἀφηρέθησαν μὲν πολλὰ χώματα καὶ εὑρέθη καὶ λείψανον κρίνης ἀντικούσσης πλευρώντας εἰς τὸ «ἔπανω λου-

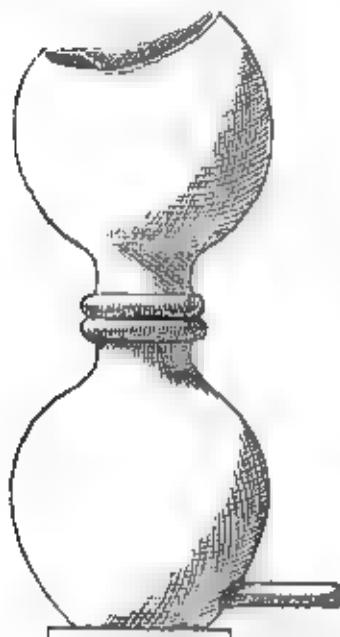


Eloc. 1 Το μέχρι τοῦτο ἀκαταφεύ μνάκτοφον τοῦ Καδμοῦ. [Τὰ ὑδραιγύστα
τοῦ θαλάσσης Ε δὲν είναι φυρίθδες κεκραυγώντα.

τρόν» (δρα Θηβαϊκά = Ἀρχ Δελτ 1917 σ. 3382), ἀλλὰ πάντα ταῦτα είναι ὑψηλότερον ἢ ώστε νὰ λύωσιν δραστικῶς τὸ ζήτημα, ἀντὶ τὸ ἀνάκτορον ἔκτείνεται καὶ νοτιώτερον ἢ αὐτό.

Τὰ δυητὰ γόματα τῶν θαλάμου διετέμνοντο ὑπὸ δύο νεωτέρων οὔπο-

γιαγείσιν δι πηλίνων στρογγύλων σωλήνων, διν τὸ ἐν δπὸ νότου πρὸς βορρᾶν κάλινον, ἀπέχον δὲ ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ τοίχου 1.70 μ., τὸ δὲ ἔτερον ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς εἰς ἀπόστασιν 2.40 μ. ἀπὸ τοῦ βορείου τοῦ χοι τοῦ θαλάμου Ἡ κερονική σχέσις ἀμφοτέρων διγνωστος, διότι δὲν ἔσφεντο κατὰ τὴν διαστάσωσιν αὐτῶν Τὸ δεύτερον ὑδραγωγεῖον κατέληγε κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ θαλάμου—ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἐννοῶ μεσαιωνικοῖς γώμαι ν—εἰς δεξιαμενῆν ἀποτελουμένην (εἰκ. 2) ἐκ δύο ἀγγείων δώτων συγκεκολλημένων εἰς τὰ χειλὶα οἵτες μετα τὸ μὲν κάτω, ἔχον διτε κενθεμένος πηλίνην πλάκα συγκεκολλημένην, τεταταδρυμον καὶ διαπεράται ὑπὸ τοῦ πρώτου Ἡ τελευταῖον σωλήνος τοῦ ὑδραγωγείου βαλνούτος πρὸς δυσμὰς ἡ ἔρχομένου ἐκεῖθεν, τὸ δὲ ἐπάνω εἶνα δινεστραμένον, πατοῦν ἐπὶ τῶν χειλέων του συγκεκολλημένων μετά τῶν χειλέων τοῦ κάτω. Κατὰ τὸν πυθμένα εἶνα ἄλληπέ τὸ ἐπάνω ἀγγεῖον.



Εἰκ. 2. Δεξιαμενή νεωτέρου ὑδραγωγείου ἀποτελουμένη ἐκ δύο συγκεκολλημένων ἀγγείων.

Πλὴν τούτων τῶν ὑψηλῶν ὑδραγωγείων, έτερα τρία διέτεμον τὰ βαθύτερα στρώματα τοῦ θαλάμου βαλνούτα ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν. Τὸ δυτικότατον τούτων εἰς ἕμμον 0.85 ἀπὸ τοῦ δεπέδου τοῦ θαλάμου καὶ παραλλήλως πλησίον τοῦ δυτικοῦ τοίχου χωροῦν στρέφεται πρὸς δυσμὰς καὶ διατέμον αὐτὸν λοξῶς, ἔξοχεται τοῦ θαλάμου Τὸ ἄλλα δύο ενδρεσκονται βαθύτερον ὑπὸ τὸ δάπεδον βαθύτατα δὲ πάντων τὸ ἀνατολικότατον. Τὸ μέσον ἀπέχει ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ τοίχου 1.35 μ. Τὸ ἀνατολικὸν διατέμενει παλαιότατον τοίχον διμέσως ὑπὸ τὸ δάπεδον αφζύμενον ἐν μιᾷ σειρῇ λίθων, πρὸς οὐδένα δὲ ἄλλον τοῖχον

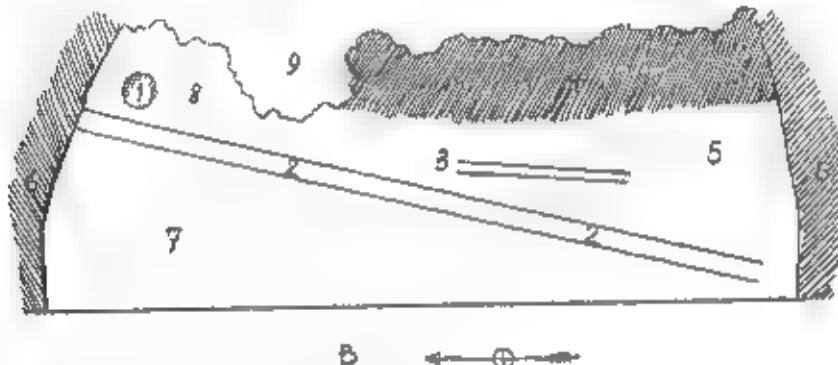
τῆς ἀνασκαφῆς μοι ἔχοντα τεκτονικὴν σχέσιν φανεράν.

Τὸ δύο ὑδραγωγεῖα ταῦτα ἀποκλίνουσιν διλγον ἀπ' ἄλληλον πρὸς Β (τὸ ἀνατολικὸν τείνει πρὸ τὸ ἀνατολικὸν τοῦ θαλάμου Ε) χωρίζομενα μέχρι τῆς ἀνασκαφῆς ἡμδὸν ὑπὸ στενῆς στήλης χώματος (πλ. μέχρ. 0.85) ἀθίκτου ἀφ' ὅτοι ἔκαη τὸ ἀνάκτορον Τὰ χώματα τὰ πληροῦντα τὴν ἀνοιχθεῖσαν τομὴν τῶν ὑδραγωγείων τούτων προείχον δοτρακα μυκηναϊκὰ καὶ μελανόμορφα καὶ ἐφυθρόμορφα καὶ κολλὰ terra sigillata, οὐδὲν δὲ μεσαιωνικόν Οἱ σωλήνες πάντων τῶν ὑδραγωγείων εἶναι στρογγύλοι. Τὸ τρία τελευταῖα ὑδραγωγεῖα ἔβλαψαν τὸ οἰκοδόμημα σπουδαίως διότι δι μόνον τὰς διαστρώσεις τῶν

χωμάτων τῆς περικαίας κατέστρεψαν κα. ἐνόθευσαν, δὲλλα καὶ τοὺς τοίχους τοῦ δωματίου (τὸν νότ.ον, τὸν βρόγειον καὶ τὸν δυτικὸν) ἔτεμον προχωροῦντα πρὸς βορρᾶν ἐνθα εἴδομεν πρὸς ἑτῶν τὴν συνέχειαν αὐτῶν, ήτις συγκεκυμένως ἡρμηνεύθη ἦν Πρακτ. 1911 σ. 147.

Τὸ δάπεδον τοῦ δωματίου τούτου ἦτο ἐστρωμένον διὰ κεραμίτιδος γῆς λευκῆς ἀποχρότου, δὲλλως τε καὶ ἔκ τοι πυρός. "Ἄνω τούτοις ἦσαν τὰ καύματα, ἡ τέφρα, οἱ δινθρακες καὶ τὰ δὲλλα εδρῆματα.

"Οταν εἰχε σιντελεσθῆ ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ δυτικοῦ μέρους τοῦ δωματίου, ἤτοι τοῦ ὑπὸ τῶν βαθέων ὑδραγωγείων τεταραγμένου, ἥ δψις τοῦ τμηθέντος χώματος ἡ δρωμένη ἀπὸ δισμῶν ἦτο ἡ εἰκονίζομένη ὑπὸ τῆς εἰκ. 8



- 1) δοκὸς ἀπηγνθοκακώμενη ραινόντα σχεδὸν κατακορδῷσε.
- 2) δοκὸς εἰλαγια ἐν μέσῳ χωμάτων ἡ πλινθων.
- 3) δοκὸς μικροτέρα
- 4) τοίχου ἕρεμοι ἐν πολλῶν χωμάτων καὶ λίθων
- 5) τόματα ἡ «εὐλίθοι» καὶ ὅλινα ἀπεριτοματαζάσσοντον καὶ ὄλγοι λίθοι.
- 6) ἡ βάσισιος καὶ ἡ τύπος τοιχος λίθινοι
- 7) χωμάτων (εὐλίθοις) ὃν ἐγένετο δοκός.
- 8) ἀμφάδη χωμάτων ἡ ἀργιλόθη μετὰ λίθων καὶ πλευτῶν γηνίων ὅπεραν συγκεπούλημένων μετὰ τῶν χωμάτων
- 9) κοίλωμα ἐκ τῆς θεραπείωσες τοῦ περιμέσου τῆς ιδιοκτησίους Λογοθέτην κατεδαφισθέντας δρ' ἡμέν. Μηδὲ τούτον ἀστηρίζοντο εἰς γάτια κρεοποιεῖσα τῆς φύσεος, τὰ κατεδαφισθέντα δρ' ἡμέτερα μεσάντως (Α.Ε. 1908).

Εἰκ. 8. Τομὴ ἀπὸ βορρᾶς πρὸς Ν. τῶν χωμάτων τοῦ θαλάμου Π διμίους καὶ παραλλήλιας πρὸς τὸ δινατολικὸν ὑδραγωγεῖον.

"Οταν ἡ ἀνασκαφὴ προσχώρησε πρὸς τὸν δινατολικὸν τοίχον, καταρράθη ἡ ἀπομόνωσις τῆς εἰκ. 4.

"Η ἀνασκαφὴ ἔγινετο μετὰ μεγάλης δυσκολίας, ἐπειδὴ οἱ λίθοι τοῦ δινατάτου στρώματος είχον ἀποτελέσει μετά τοῦ συνήθους πολλοῦ πηλοῦ ὃν συμπαγὲς δλον, οὐ τὴν δικρας δυσχερῇ ἀνασκαφῇ διεπιστώσα διὰ πολλοστὴν φοράν. Οὐδεὶς δύναται μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν νὰ φαντασθῇ μετὰ πάστης δυσκολίας διεκρίνομεν ποῦ τοῦ σι μπαγοῦς δγκού τῶν ἔρειπων ἦτο ἐπίπαγος ἔρει-

πλεν καὶ ποῦ τοῖχος τοῦ οἰκοδομήματος. Παρὰ τὴν θηλάσιον δὲ προσοχὴν ἡμῶν δυστυχῶς ἐγένετο βλαβῆ τις εἰς τὸν ἀνατολικὸν τοῖχον τοῦ θαλάμου ἔνεκα τῆς κατὰ τὸν ερύγον ἀπουσίας τῶν καλυτέρων ἔργατων.

Οὐ βόρειος τοῖχος διετηρήθη εἰς ὅψ. 2 μ. κατὰ τὸ Α μέρος, παρὰ δὲ τὴν ΕΔ γωνίαν 1.40, δὲ νότιος 2.30 ὀρθὰς καὶ δὲ μαντολικός.

Ἄξιόλογος παρατήσις ἐγένετο ἀφορῶσα εἰς τὸν οἰκοδομικὸν τρόπον: Οἱ τοῖχοι εἰχον ἔυλοδεσίαν δριζόντιον καὶ κατακρυφον. Ἡ πρώτη ἥτοι κατωτάτη ζώνη ἦλιων ἦτο εἰς ὅψ. 0.40 ἀπὸ τοῦ δαπέδου. Ταῦτης ἐκλιπούσῃς



Εἰκ. 4. Τομὴ βορειονοτικὰ τῶν χωμάτων τῶν πληρούντων τὸν θάλαμον Γ
δρασφέμη ἀπὸ δυσμῶν.

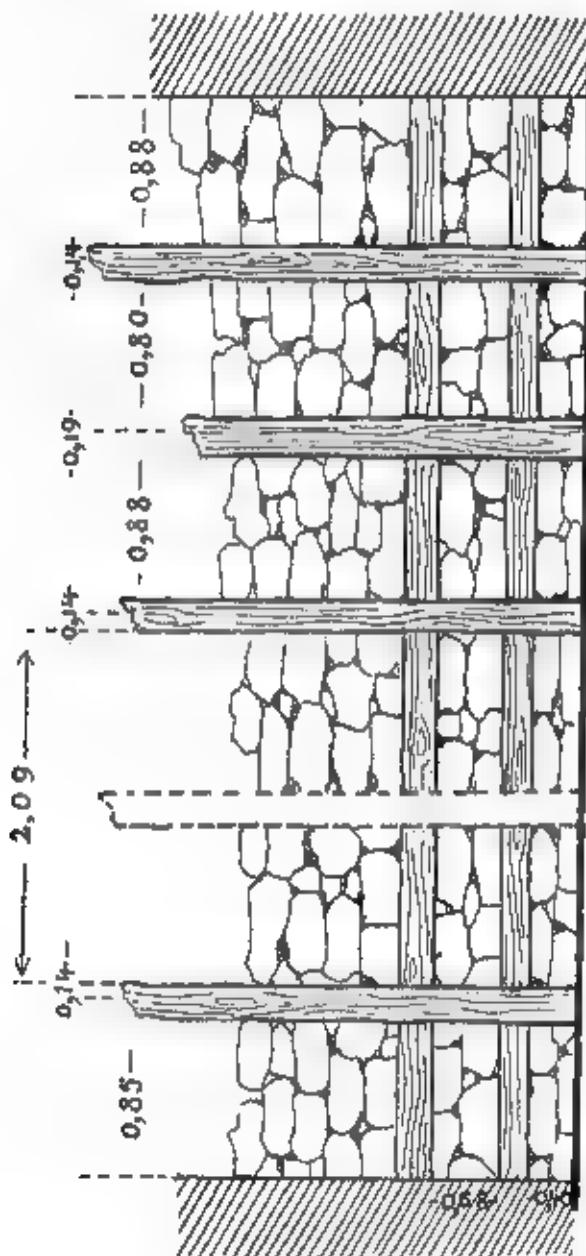
ἔνεκα τοῦ πιρός, δὲ τοῖχος «ἴκανθισεν» φυγάν ἐκ τῆς κατακορύφου καὶ κλίνας πρὸς τὰ ἔνδον. Εἰς ὅψος 0.68 ἀπὸ τῆς ζώνης ταύτης ἦτο ἔτερα. Ἡ καταστροφὴ ταύτης δὲν εἶχεν ἀποτέλεσμα δμο.ον τῇ πρώτῃ ἐν τῷ βορείῳ τοῖχῳ διότι ἡ κλίσις τοῦ ὑπερκειμένου μέρους τοῦ τοίχου πρὸς τὰ ἔνδον τοῦ θαλάμου είναι μικροτέρα ἢ ἡ τοῦ κατωτέρῳ μέρους, διότε ἡ βάσις τῆς δευτέρας ταύτης ζώνης νά ἔξεχη διλόγον φυσική βαθμία. Ἐν τῇ εἰκόνι ἡ κατάστασις αὗτη παρεπάθη ἐπίτηδες ἐν τινι ὑπερβολῇ. Πρὸς τὸ δυτικὸν ἄκρον τοῦ βορείου τοίχου αἱ ἰσχύλεις αὔτα. ἀπὸ τῆς κατακορύφου είναι μετριώτεραι, ταῦτας ἔνεκα τῆς λειχρᾶς γωνίας αὐτάδι. Αἱ αὕται ξῶνται παρατηροῦντα, εἰς τὰ αὐτὰ ὅψη

καὶ εἰς τὸν ἀνατολικὸν καὶ τὸν νότιον τοῖχον. Εἰς τὸν ἀνατολικὸν μᾶλιστα ενδρομέν που καὶ τοὺς διθρακας καὶ τὸν ἐπιληγματικὸν ἥδη πηλόν, δοτις ἐπειδήθη τοῦ ἔντονος φέρων τὸ ἀποτύπωμα τῶν ἵνων αὐτοῦ, ἔτερον δὲ μέγις μέρος πηλοῦ εἰς τὴν δυνητοτέραν ζώνην διακρίνεται ὁμοιος ὡς βάσις τοῦ ἔντονος. Καὶ δουτὸν δὲ οἱ ἄλλοι διὰ τῆς ζώνης χωριζόμενοι λίθοι συνηγάθησαν καὶ συνεπαλλήθησαν, ἡ δριζοτάτη διάκρισις αὐτῶν μαρτυρεῖ τὴν ἐκλιπούσαν ζώνην. Εἰς τὸν νότιον τοῖχον πρὸς ισοπέδωσιν τῆς βάσεως τῆς ζώνης ἐκένη τεμάχιον διπτῆς πλίνθου ἐν τῷ τοίχῳ. Όμοια δριζόντιος ξυλοθεσία εὑρίσθη εἰς τὸν νότιον τοῖχον τῆς γανίας τοῦ μεγάρου Α (Πρακτικά 1921, σ. 34). Νῦν δὲ μετὰ προσοχῆς ἐπειδόντας τοὺς εἰς ίκανὸν ὑψος σωθέντας τοῖχους ἐπιστρέψαμεν, διει., καὶ διὰ βόρειος τοῖχος τοῦ θαλάμου Ι ἔχει εἰς τὸ σύντοπό πρὸς τὸ μέγιστον ὑψος γραμμὴν ζώνης ξυλίνης ἡς τὴν βάσιν μᾶλιστα παρεσκενεῖσαν καὶ διὰ παρεμβολῆς πλατύς λεπτῆς μακρᾶς, καὶ ἡ νοτιοανατολικὴ γωνία τοῦ θαλάμου Β καὶ διὰ διάδρομος Δ εἰς τὸν νότιον τοῖχον.

Καθετον ξυλοθεσίαν μόνον εἰς τὸν θαλάμον Ι ἀκριβώσαμεν καὶ μᾶλιστα μόνον εἰς τὸν βόρειον τοῖχον, ἵνα τὰ ἀρείατα ήσαν χωματώδη ἐνέχοντα διλιγωτέρους λίθους κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν νότιον καὶ τὸν ἀνατολικὸν τοῖχον, οἵτινες μετὰ τῶν ἀρείων ήσαν ἐν σῶμα σύμπτητον (εἰκ. 5).

Ἡ κατακόρυφος ξυλοθεσία τοῦ βορείου τοῖχου βεβαιοῦται εἰς τοια σημεῖα: 1) εἰς ἀπόστασιν 0,88 ἀπὸ τῆς βορειοανατολικῆς γωνίας· πάραν τῆς ἀποστάσεως ταύτης περιεῖται τὸ ποτε ὀπάρξαντος ἔντονος τὸ πάχος 0,14. 2) ἵντεῦθεν εἰς ἀπόστασιν 0,80 πρὸς δυσμάς ἡ τοῦ ἄλλο ἔντονος ἐν κοίλῳ χώρῳ πλ. 0,19 καὶ 3) εἰς ἀπόστασιν ἵντεῦθεν 0,88 πρὸς δυσμάς ἄλλο ἔντονος πλ. 0,14. Αἱ θέσεις τάντων τῶν ἔντονων ήσαν πλήρεις χωμάτων εἰδρύπιων καὶ καταρρεόντων διὰ τὴν ἐποφῆ "Ηνοική μιαν μέχρι βάθους 0,20 χωρὶς νὰ φθάσω εἰς λίθον καὶ ίκανα φοβηθεῖς μήπως καταστρέψω τὸν τοῖχον Περαιώταρω πρὸς τὴν ΒΔ γωνίαν διὰ βόρειος τοῖχος εἶναι βεβλαμμένος. Ήντα τῶν νεωτέρων ὑδραγωγείων ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν 0,85 ἀπὸ τῆς βορειοδυτικῆς γωνίας οἱ λίθοι πεῖνται ἐπὶ κατακορύφου γραμμῆς, διστας ἔχομεν ἵντεῦθεν τὴν δυτικὴν πλευρὴν ἔντονος ξύλου κατακορύφου, οὐδὲ ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ δὲν ὑπάρχει ἵνεκα τῆς διεμάστεως τῶν νεωτέρων ὑδραγωγείων ἀπὸ δὲ τῆς δυτικῆς κιελνῆς πλευρᾶς τοῦ ἔντονος ξύλου μέχρι τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ καταφυμηθέντος ἀνωτέρω ὡς τρίτου ἀπὸ ἀνατολῶν κατακορύφους ξύλου εἶναι ἀπόστασις 2,09 μ. χωρούσαν ἀκριβῶς δὲ διάστημα ξύλου κατακορύφου, ὃστε ἡ ὑψης τοῦ τοῖχου τούτου, πρὶν ἐπιχρισθῇ, θάλαττος ἡ εἶκαν 5.

Οι ἄλλοι τοίχοι τοῦ θαλάμου Ι διὰ τίχον ὀνταύτως ξυλοθεσίαν κατακρύψαν, ἀλλ' η βιαία καταστροφὴ ἐν τούτοις ἄλλοισιστε τὴν παλαιὰν κατάστασιν. Εἶναι δμως ἵσσως πιθανόν, διει., μόνοι οἱ ἐσωτερικοὶ τοῖχοι τοῦ οἰκοδομήματος, οἱ μεσότοιχοι, εἶχον τοιαύτην ξυλοθεσίαν ὡς ἔχοντες πολὺν πηλόν. ἐν φ. οἱ



Εἰκ. 6. Σχηματική διανομής των διεργών του βόρειου τοίχου της θολώματος Π Δευτέρου περιοδού ξενίσεως αντρού.
(Οι λέξεις είναι κατά προσέταξη, στην σειρά άνωθεν κάτω. Ταχεία την έναν λόγον δεν διέρχεται, αλλά παντρέ, δια διάβολον κατ' ίδιον)

ἴχω κύριοι τοίχοι αὐτοῖς ὡς καὶ ἔξοχὴν λιθόκτιστοι είχον μάνον δριζονταν· Ἐκ τῶν ξυλῶν τοῦ οἰκοδομῆματος πλείστα ἦσαν πευκινά, ὡς ἕβείκενται καὶ διψαστὸς σχηματισμός, διὰ διετήρουν οἱ ἀνθρακες, ἀλλὰ καὶ πολλαχοῦ σταγόνες ἢ σταλακτίται καὶ δγκο. Ἑκβρασθείσης ἥττίνης καὶ ἀπανθρακωθείσης, ἀποτιθεούσης δὲ, ὡς ἔαν τίχει ταχῇ χθές.

Εἰς ἀπόστασιν 0.78 ἀπὸ τοῦ βορείου τοίχου τῆς ΒΔ γωνίας καὶ παραλήγουσα πρὸς αὐτὸν ἔβανεν ἐπὶ τοῦ δαπέδου δοκὸς πάρονς 0.20, στηριζομένη ἐπὶ λίθου τοῦ δυτικοῦ τοίχου, δοτὶς ἐσφρηγλατήθη ἐπὶ τινὰ ἐκατοστά τοῦ μέτρου, ἵνα ὑποδεχθῇ τὴν κεφαλὴν τῆς δοκοῦ. Τοιαύτη διάταξις μαρτυρεῖ ξυλίνων δάπεδον τὸ πόροις μὲν τὸντο ἐνισχύθη εθρεύθεσης 0.76 περιπέρῳ πρὸς νότον ἀτέρας δοκοῦ παραλλήλου καὶ προσάς ἀπὸ δοκοῦ εἰς δοκόν συντεχνῶν πλακωδῶν ξυλῶν, δὲ τοῖς σανδόνων πάχε 0.03. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ βορείου τοίχου διενεχεῖ πρὸς νότον δοκὸς εἰς ἀπόστασιν 0.85 ἀπὸ τῆς γωνίας εἰσήρχετο δὲ τὸ βόρειον ἄκρον αὐτῆς εἰς τὸν τοίχον καὶ πιθανώτατα συνηλούντο ἢ συνιθέετο πῶς μετὰ τοῦ στέρεθος κατακορύφου ξύλου τῆς ξυλοδεσίας. Τοιουτοτρόπως αἱ σανίδες τοῦ δαπέδου ἐπεκάθηντο ἐπὶ δοκῶν δναγωρούσῶν τῶν μὲν ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον, τῶν δὲ ἀπ' δνατολῶν πρὸς δισμάς καὶ συμπλεκομένων ἢ συνενούμενων εἰς στερεὸν δικτυωτὸν οχήμα.

Δοκός τις βαίνουσα ἀπὸ δυσμῶν πρὸς δνατολᾶς εἰς ὅψης 0.76 ἀπὸ τοῦ δαπέδου ἔχει πάχος ἡσοὶ διάμετρον 0.36. Τεμάχιον χώματος ἡ ὠμῆς πλευθερίας θεοληρυμένης ὑπὸ τῆς πυρκαϊδὸς δειπνύει ἐντυπα ἔχητη τριῶν καλάμων. Τοιαῦτα τεμάχια χωμάτων ἢ πλίνθων μετ' ἔχηντον καλάμων ἡ καὶ θάμνων ἔργον καὶ ἀλλὰ σποραδήν. Τὸ δὲ τούτου πηγάδον πόροισμα εἶνα. διι. διῃ' οὐδὲ μάλιστα ἐλλειπούσι κέρεμοι, τὸ οἰκοδόμημα δὲ ἐπεγάζετο δ.α δώματος ἐσχηματισμένου διὰ παχεῶν δοκῶν ἐφ' ὃν ἐπεκάθηντο ίσως ἀλλὰ καὶ εἰτε ἐσχηματίζετο διὰ καλάμων καὶ πηλοῦ δόρωσις. Εἰς ὅψης 0.76 ἀπὸ τοῦ δαπέδου καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ μὲν τοίχου 1 μ., ἀπὸ δὲ τοῦ βορείου 2 μ. εὑρέσκων διασταυρουμένας δύο δοκούς ἐφ' ὃν χώματα ἐρυθρά μετ' ὅπτων πλίνθων πλακωδῶν συντετριμένων ἢ δμοίων λιθινῶν πλακῶν. Τοιαῦτα διασταυρούμεναι δοκοὶ εἰρέθησαν καὶ ἀλλα. ὄψηλά πρὸς Α τοῦ δνατολικοῦ βαθέος ὑδραγωγείου ἦσαν. κατὰ τὸ κάντρον τοῦ θαλάσμου. δύναται τις να συμπεριφέρῃ ἐντεῦθεν, διι. τὸ δῶμα τῆς δροφῆς θιαλύπτετο ὅπλο τῶν πλακῶν τούτων τῶν ἐπλεονασμῷ ὅπτων, δι. καὶ κατὰ τὰ παλαιὰ ἐπη τῆς δνασκαφῆς εθρομένην διφθονια. Καὶ τότε καὶ τώρα αἱ πλάκες αὐταις εθρέθησαν μετὰ πολλῶν χωμάτων εἰς τὰ ὄψηλά καὶ τὰ χαμηλά σιρώματα τῆς δνασκαφῆς. Ἀλλὰ συχνὰ εἶναι μετὰ τῶν χωμάτων ἢ τοῦ πηλοῦ συνωπτιμέναι εἰς χονθροὺς δγκούς. διετε νά φαγωνται, δι. καὶ ἐπ τοιχοὺς συνεκτισθησαν μετὰ τοῦ πηλοῦ τὰ τεμάχια ταῦτα ὡς τεμάχια, διῃ' οὐδὲ μάλιστα παρὰ τὸ μέγα πλήθος αὐτῶν δὲν συγκολλάνεται πρὸς ἀλληλα, δσον τονλάχιστον ἐπεισθημεν ἐκ δοκιμῆς

προχείρου, τοῦ συγκολλητοῦ τεχνίτου ἀπελθόντος πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἔργασίας ταύτης, ήτις πρέπει πάλιν νὰ ἐπιχειρηθῇ 'Αλλ' δμως ἡ παρατήρησις κατὰ τὴν διασκαφὴν ἔπειτα μὲν, διὰ τοῦτο μὲν γε, ἵνα κολλά τεμάχια πλίνθων πλακωδῶν διπτῶν ἥσαν μετὰ πολλοῦ πηλοῦ ἀντιτιμένα ἐν τοῖς τοῖχοις, καὶ διὰ τοιοῦτοι τοῖχοι, ἥσαν κυρίως εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη τοῦ οἰκοδομήματος. Οἱ πηλὸι μετὰ τῶν τεμάχiorum τῶν πλίνθων ενδίσκονται ἐν ἄγκοις συμπίκτοις καὶ, δποι διπέπεσον ἡ κλίνθης, κατέλιπε τὸ ἱγνος αὐτῆς γενόμενον ἐπί μαλακοῖ τοῦ πηλοῦ ἥτοι κατὰ τὴν ὅραν τῆς κτίσεως. Ό χωρίζων τὰ δωμάτια Θ καὶ Ι τοῖχος κατὰ τὸ βόρειον ἄκρον αὐτοῦ εἶναι κατεσκεινασμένος ἐκ πολλοῦ πηλοῦ, ἕπειδεν μέγας λίθος. Μόνον δὲ ἡ ξυλοθεσία ἐστερέωντα τοιούτους ἀπόπους ἀλλως συνδυασμοὺς οἰκοδομικῶν ὑλ.κῶν καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖ πρέπει, νὰ ὑπῆρχον πρὸς ταῖς βεβαίαις δρικονείαις ξυλίναις ζωναῖς καὶ τὰ κατακόρυφα ξύλα.

"Η ἐκεῖ παρατηρουμένη ἀλλόχοτος ἀνάμειξις τῶν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν ὑπῆρχε καὶ ἐν τῷ θαλάμῳ Π κυρίως κατὰ τὸν θόρυβον τοῖχον Π.στεύω δὲ ὁ νότιος τοῦ θαλάμου τοῖχος ἦταν ὁ ξεχαστὸς τοῦ οἰκοδομήματος νότιος τοῖχος, ἕπειδὴ εἶναι στερεός διὰ λίθων ἐκτισμένος καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ δὲ ἔρειπα ἥσαν λιθώδη καὶ δὲν περιτίχον ἀνθρακας, ἕπειδὴ τὸ πῦρ ήδηντα νὰ γέμηται τὰ μεταξὺ τῶν λίθων χάσματα, νὰ καταναλώῃ τὴν ξυλείαν καὶ νὰ μεταβεῖῃ τὸν νότιον τοῖχον καὶ τοῦ διατοικοῦ τὸ νότιον κυρίως μέρος εἰς ἕνα δύκον μετὰ τῶν κρημνισθέντων λίθων. Οἱ τοῖχοι δὲ διωρεύθησαν πρὸς τὰ ἔνδον, διότι ἡ ἔνδον ξυλοθεσία ἐκάπι, καὶ πρὸς τὰ ἔνδον τοῦ μεγάλου θαλάμου κυρίως ἐκλινῶν αὐτοῖς.

Πρὸς τὸν βορείον τοῖχον τοῦ θαλάμου Π ἥσαν ἐσωρευμάτα πολλά λείγματα διαλειμμένα καὶ εὐκόλως καταφέρονται ἡ ἐν ὅγκοις, κάντα δὲ μετὰ πολλῶν τεμάχiorum πλίνθων διπτῶν δὲ μὲν χύδην ἐν τοῖς λυεοῖς χώμασιν, δὲ δὲ συμπεπήγότων μετὰ σκληρῶν χωμάτων ἡ ἐνίστα ἀποκολληθέντων μὲν ἀλλὰ καταλιπόντων τὸν τυπὸν αὐτῶν.

Ταῦτα, δοσόντες δὲν προέρχονται ἐκ τοῦ δώματος, διωρεύθησαν ἐκ τοῦ κρημνισθέντος τοῖχου, δοτις οὕτως δικοδεινώνεται δισθενέστερος τοῦ νοτίου. "Οικοίων σύστασιν φαίνεται ἔχον καὶ τὸ οφεζόμενον μέρος τοῦ διατοικοῦ τοῖχου

"Αν ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν εἰκ. 3, ἡς ἀναλόγονς θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν πλείονας, καθ' ὃν χρόνον ἤγινοντο αἱ διναὶ σημειουμεναι παρατηρήσεις περὶ δοκῶν ἀπηγνθρακωμένων, καὶ συνδυάσωμεν αὐτὴν προς τὴν ἐκ τῆς εἰκ. 4 ἀντύπωσιν, πειθόμεθα, διὰ αἱ δοκοὶ, πᾶσαι ίσως, προέρχονται ἐκ τῆς δροφῆς καὶ διὰ ἀλλαὶ μὲν κατέπεσον δρθιαὶ, ἀλλαὶ δὲ δριζόντιοι ἡ καὶ ἐν μέρει κεκλιμέναι, περικαλυφθεῖσαι δὲ ὑπὸ τῶν ἐπαπολουμησάντων χωμάτων τοῦ δώματος ἀπηγνθρακώθησαν μέν, ἀλλὰ δὲν ἀπετεφρώθησαν καταπνιγεῖσης τῆς φλογὸς ὑπὸ τῶν χωμάτων, ἐν φ δποι ταῦτα ἔτυχον δλ.γάτερα, ὡς τὸ

3. Ανασκαφή τοῦ ὄντων τοῦ Κάδμου ἐν Θήραις ὑπὸ Ἀ. Κεραμοπούλου 4.

νότιον μέρος τοῦ θαλάμου, ἀλλοὶ κατεκάησαν ὅμοι μετὰ τῶν λιθωδῶν κηρηματιών, διτίνα συνεκολλήθησαν μετ' ἀλλήλων καὶ τοῦ νοτίου τοίχου εἰς ἐν διπλασείτως σύμπτητον δλον.

Οἱ λίθοι τοῦ νοτίου τοίχου ὡς καὶ οἱ τοῦ βορείου (τούτους δειχνεῖ ἡ εἰκ. 3) κατέπεσαν, διάτι καείσης τῆς δριζονείου ἔγινεν ἡ έκλιναν οἱ τοίχοι· πρὸς τὰ ἔνδον καὶ κατέρρευσαν, ἕφ' ὅσον δὲν εἴρη σκον στήψιγμα εἰς αὐτά ταῦτα τὰ κηρηματισμένα αὐτῶν καὶ τὰ τῆς ὁροφῆς.

Ἡ εἰκ. 3 εἶναι ἀκόμη καὶ ἀλλοις διδαχτικῇ 'Ἡ ὅπ' ἀριθμὸν 1 πλήθος τοῦ σημειωματαρίου μου εἶναι προφανῶς δύκος χώματος, διτὶς ἔλαβε τὰς προκαλεούσας τὸ δύομα αὐτοῦ ἐπιτέθους ἐπιφανείας ἐκ τῆς ἐπαφῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν ἔγινεν ἔγινεν ἡ διότι ἡτο κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ τοίχου. Τὰ ἀλλα χώματα ἀναλόγως τῆς συστάσεως καὶ καύσισις αὐτῶν συνεπάγησαν (ἀριθ. 2 καὶ 4) ἡ διελυθῆσαν ὑπὸ τοῦ πυρός. Πάντα δμως προέρχονται ἐκ τοῦ τοίχου ὡς καὶ οἱ λίθοι εἶναι ὁ ἀξιοσημείωτον ὅτι οἱ λίθοι ἀνήκουσιν εἰς ὑψηλὰ μέρη αὐτοῦ καὶ ἡσαν ἐκτισμένοι ἐπὶ μαλακῶν χωμάτων, καθ' ὃν τρόπον ὁ μέγας λίθος τοῦ τοίχου τοῦ χωρίζοντος τὰ δωμάτια Θ καὶ Ι, περὶ οὐ εἰκονιδιατέρω¹.

Οἱ δύο δύκοι χωμάτων ὅπ' ἀριθ. 4 ἔχονται τὴν δινα ἐπιφάνειαν ἐπίτεθον καὶ ἐπὶ ἡμέρας τινάς, καθ' ὃς κατελχον τὴν διὰ τῆς εἰκόνος 3 ἀποτυπωθεῖσαν θίσιν, ἐπιστούμεν, διτὶ εγον λευκάζον ἐπίχρισμα, ἀλλ' ἐκεῖτα ἐφάνη σχεδὸν βέραιον, δι. οὐδὲν ἐπίχρισμα ὑπῆρχεν εἰς τὸ διπτιον πρόσωπον αὐτῶν. 'Ἄλλ' ἐν ἐπενεγείρωμεν τῇ φαντασίᾳ τοὺς δύκοις τούτους καὶ ἐπαναθέσωμεν ἐκ τοῦ τοίχου, καθ' ὃν τρόπον ἐπιβάλλει δι τρόπος τῆς καταπτώσεως αὐτῶν, θά γεμεν, δι. τὸ διπτιον πρόσωπον αὐτῶν ἀποτελεῖ τὴν δψιν τοῦ τοίχου τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὰ πρὸς βορρᾶν δωμάτια, τὰ δποχωρίζομενα ἀπὸ τοῦ Π διὰ τοῦ βορείου τοίχου τούτου, ἔχοντος πάχος 1,50 μ. Τὰ χώματα ταῦτα μετακομισθέντα εἰς τὸ μουσεῖον διερράγησαν εἰς πλεῖστα τεμάχ.α κατὰ τὰς ἀναγκαῖας μετατοπίσεις, μὴ διτα ίκανῶς συμπλαγῇ. "Οτι δρως μεγάλα μέρη τῶν τοίχων ἡσαν ἐκ πηλοῦ, μποδεικυνεται καὶ ἐπὶ τούτου, διτὶ κολλά τοιχογραφήματα εἰνε ἐπικεκολλημένα ἐπὶ ισχυρῶν δύκων χωμάτων.

Τὰ τοιχογραφήματα τοῦ θαλάμου ΙΙ ἐσωρεύθησαν ὑπὸ τὰ ἔρειπα καὶ κατεστρέψθησαν μεταβληθέντα τὰ πλεῖστα εἰς ἀφρώδεις ἐκ τοῦ πυρός δύκοις ἀναξίους καὶ περιουλλογής. Τινὰ δμως διεπερήθησαν καὶ εἶνε πολλά ἐκ γυνιῶν,

¹ "Οταν ἀνέσκοψε τὰ δωματ.α ταῦτα, διτι ἡδυνάμην οδιε ἄγω οὖτε οἱ ἀργάται νὰ πιστεύσουμεν, διτι τοισθεος λίθος ἡδύνατο νὰ κάθηται ἐπὶ χωμάτων εὐθυγεττων και μάλιστα, ἀφ οὗ τὰ χώματα κατέρρευσον μαρτ τῇ ἐπαφῇ δὲν ἔχραισθη πολλή προσπάθεια νὰ παραχθῇ κατά τὸ κατώ μέρος τοῦ τοίχου διτή θέτουσα αὐτόν εἰς κίνδυνον διά τοθο ἔβιναμεν τὴν ὅπην ταύτην δια λαθον.

δεικνύουσι δὲ τρία στρώματα έπιχρ.σμάτων τὸ ὑποκάτω φαίνεται ὡς βάσις τοῦ δευτέρου (άρχ 0,01 - 0,02), φέροντος καλλίτεχνα τοιχογραφίματα, οἵ διαχρινομένη δρθελμὸν ἀνθρώπου μετ' ὄφρύος, θαι μαστὸν πόδα αλλουροειδοῦς μικρῶν διαστάσων, απειφόρουμα (laufender Hund, wanea ottauawent) καὶ ἔλλα τινὰ δλ.γα, ἐν οἷς καὶ τινὰ δεικνύοντα χρακτὰς παραλλήλους γραμμάς.

Τὸ ἐπάνω στρώμα, Ισοχρής περίκοι τῷ μέσῳ, εἰνε κεκοσμημένον κατά τεχνην κατατέραν, πολλὰ δὲ τεμάχ.α δεικνύουσιν ἐπιφάνειαν δχρόχρουν. δχι πολὺ λειαν Ταῦτα δποδεικνύουσιν δι τὸ οικοδόμημα εἰχε ποτε τὸ δυο μεγάλύτερα τῶν διασκαφέντων δωματια (τὸ Ν καὶ τὸ Π) καλῶς κεκοσμημένα καὶ καὶ δι τὴν ἐπεικενίασαν αὐτὰ δπερον δι' ἀγνωστον λόγον, ή δ' ἐπισκευὴ φαίνεται περισσειμένη μόνον εἰς τὰς τοιχογραφίας Ἐγένετο δὲ κατὰ δύο τρόπους. Εἰς μὲν τὸν θάλαμον Ν καθηρέθησαν τὰ ἐπιχρίσματα καὶ δπετέλεσαν μετά χωμάτων γόμωσιν πρὸς διρασιν τοῦ ἑδάφους αὐτοῦ τούτου τοῦ θαλάμου ἐπεχρίσθη δὲ καὶ ἐγωγραφήθη ἐκ νέου οβρος, εἰς δὲ τὸν θάλαμον Π ἐπὶ τῶν παλαιῶν τοιχογραφῶν ἐπεχρίσθησαν ἐκ νέου καὶ ἐγωγραφήθησαν οἱ τοιχοὶ (πρβλ. Προκτ τῆς Ἀκαδ. Ἀθηνῶν 1927 σ 482). "Ωστε δὲν δικαιοῦται, στηριζόμενος εἰς τὴν ἐπισκευὴν ταυτην, νῦ λέγη τις δι τὸ διάκτορον διον, πρὶν καὶ, εἰχε κατεβαφισθῇ καὶ δνοικοδομηθῇ

"Η ἣ τοις προηγούμενοις δημοσιεύμασί μου (κυρίως Ἐφ. Ἀρχ 1900) γνώμη περὶ πλειόνων δρόφων τοῦ οικοδομήματος φαίνεται ἐσφαλμένη ἐπειδὴ ἡ τῆς τελευταίας διασκαφῆς οὐδὲν στήριγμα ἔχει, τὰ δὲ πρότερον χρησιμοποιηθέντα τεκμήρια περὶ τοιαύτης διαμορφώσεως τοῦ διακτόρου δὲν φαίνονται νῦν ἔχοντα τοιαύτην ἀκοδεικτικὴν δυναμιν

Κυρητὰ εὐρήματα εὑρέθησαν:

1) χρυσοῦν δικλδῖον τετράποντν ζῷον ὃς κυνος ἡ μᾶλλον Μαφος, ἔχον πέρασι ποσε καὶ ἔλλα τινὰ ἀκαρτήματα, κατεσκευασμένον οἱ Μασμάτων ἡ φύλλων χρυσῶν, κεκοσμημένον δὲ κοκκιδωτῶς (grauulé). Δύο δκαὶ διαμπέραις κατὰ τὴν βάσιν του καὶ παραλλῆλοι πρὸς οὐτὴν δεικνυούσι ν, δι. ήτο ποτα ἐπερραμάτων που. Μῆκ. μέσεως 0,04 περίπου (εἰκ. 8)

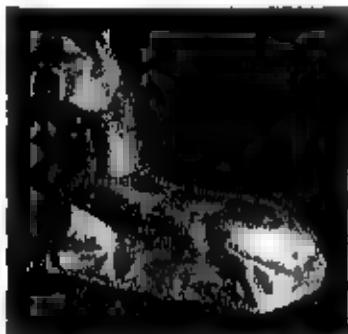
2) Πρόδχοις τύπου γνωστοῖς (πρβλ. τὰ ἐκδ. Θηβαϊκά σελ. 199 εἰκ. 143, 1 καὶ 2 καὶ σελ. 166 εἰκ 116, 2). Ἐπίστης ἡ φύλλων χρυσῶν καὶ κοκκιδωτῶς κεκοσμημένη καὶ φέροντα πλαγίως διατόρους δυο δπάς, δ. ὁ δια προστέρρα πετό ποτε ἔηηπλωμένη που (ἡ δπισθία δηις αὐτῆς εἰνε ἐπίπεδος) *Υψ. σχεδὸν 0,02δ (εἰκ. 7).

3) Τρία τεμάχια χρυσῆς διλύσσων δποτελουμένης ἡ διοκαρίων λεπτῶν καὶ συρμάτων διαλόγως λεπτῶν (εἰκ. 8)

"Ωστε τοιαῦτα Μαφόδι χρυσᾶς οἵ διασμάτων διτεκείμενα δὲν κατεσκευάζοντο μόνον χάριτ τῶν νεκρῶν ὃς κτερίσματα, ὃς συνήθως πιστεύεται. δὲλλα καὶ πρὸς καθημερινὴν χρήσιν τῶν δινθρώπων.

Πάντα ταῦτα τὰ χρυσᾶ εὑρήματα ενδέμησαν ἐν τοῖς κεκινημένοις χώμασι τῶν δύο βαθέων καὶ τὸ διωμάτ.ον ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν διατεμνόντων θύραγωγελών. Παραπλεύρως τῆς προχούλος εὑρέθη καὶ τεμάχιον ἄγγελον ἔλληνιστικοῦ τῶν γνωστῶν τῆς Δυτ. κλ. τύπος τῆς 'Ἀκροπόλεως μετ' οἰνοφέρων Παρέ τι τεῦμα τῆς ἀλύσεως εὑρέθη μελαμβαφὲς διστραχον. Πάντα δὲ ἔντες τῆς πλήρους πάλιν στανῆς τάφρου τῆς ἀνοικθείσης δι' ἀκάτερον θύραγωγελών.

4) Χαλκοῦς κρίκος ἔχον διάμ. 0.09, πλ. πλευρᾶς 0.076 μέγιστον, 0.055 θλάχιστον, πάχ. πλευρᾶς 4 χλστ. Μετά τὴν κλείσιν τοῦ κρίκου προσέξει τὸ



Εἰκ. 6. Έλαφος κυνοῦ ἢ ίλος αμάτων συντεθειμένη.



Εἰκ. 7
Οινοχόη ξενοσῆ
ἢ θλασμάτων
συντεθειμένη



Εἰκ. 8.
Μέρη κυνοσῆς
ἀλύσεως

μὲν στενότερον ἀκρον κατὰ 0.05, τὸ δὲ πλατύτερον κατὰ 0.026. Έχει εἰς τὸ μέσον φυφοτέρων τῶν προεξοχῶν διπήν ίλου θλείποντος διασι. 5 χλστ., εἰς δὲ τὸ κάτω ἀκρον τῆς πλατείας προεξοχῆς ίλον, δοτις οὖτος εἰνε ἐσφυρηλατημένος πλατύτερος καὶ μόλις διὰ τῆς περιφερείας τῆς κεφαλῆς ἀπτεται τῆς στενότερας προεξοχῆς. 'Αμφότερα, δημος αἱ προεξοχαι εἶναι μετ' ἀλιγίλων συγκεκολλημέναι διὰ +βρασμοῦ συντήξεως τοῦ χαλκοῦ. 'Η ἔξωτερικὴ ἀπιφάνεια τοῦ θλασμάτος, έξι οὐδ ξεχηματίσθη τὸ κρημοειδὲς σκεῦος, κοσμεῖται διὰ τορευτῶν ἔξεχόντων, ἀναγλύφων διπερέων πορφυρῶν τῆς θελάσσης, ἔξεχοντῶν περὶ 0.014. 'Εκατέρωθεν τῆς σειρᾶς ταῦτης τῶν πορφυρῶν (28 τὸν ἀριθμὸν) είναι, ἀνὰ δύο σειρᾶς ἀχιβαδῶν (κτενῶν), 24 ή 25 τὸν ἀρ.θμόν διπτυχόδων διατεθειμένων ἐν ἐκατέρῳ ζεύγει σειρῶν. Μεταξὺ τῶν κτενῶν ἐκατέρου ζεύγους είναι μία σειρὰ ή δρυμὸς κοκκιδωτός (μαργαριτῶν), ἐκατέρωθεν δὲ τῆς σειρᾶς τῶν πορφυρῶν ζῶνται γραμμικαί.

Τὸ σκεῦος εὑρέθη εἰς τὴν νοτιωνατολικὴν γωνίαν τοῦ διαπέδου Σηδα

παρετηρήθη, διτι όπηρον δημή 0.10 διαμ. και βάθ. 0.25 τυχαία, καθώς έπιστευον πάντες. Άλλα είναι δυνατόν να έχῃ σχέσιν τ.ν.ά. πρός τὴν ξυλοδεσίαν, πρός τὴν ὑπεύθυνα πρός καιρόν, διτι δύναται να σχετίζεται καὶ τὸ γαλκοῦν σιενίος ως δακτύλιος στερεῶν δύο δρυναῖς συνεχίζοντα ἄλληλα (ἢ ἀποτυχοῦσα εἰκὼν τοῦ σκεύους ήταν δημοσιεύσης).

δ) Πολλὰ δραύσματα ἀγγείων μηράρων κατὰ κανόνα καὶ τῶν πλείστων μικρῶν καὶ λεπίῶν. Η πρώτη προσπάθεια συγκαλλίσεως αὐτῶν ἀπέινη, δ.ό. καὶ καθ' αὐτὴν είναι δύσκολος καὶ παλλά, φαίνεται, τεμάχια λείπουσι. Πάντα ταῦτα εὑρέθησαν ἐπὶ τοῦ δακτέδου ἢ ἀμέσως ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς χώμασι.

Δύο λεπίδες δημιουργίας καὶ πριώνιον ἐκ πυρ.του δρυνθρωποῦ (μηκ. 0.03 περίπου) εὑρέθησαν ἐν ψηφλοῖς χώμασι καὶ δινήκουσι πιθανῶς εἰς τὰ διαλυθέντα χώματα τοῦ οἰκοδομήματος συχλὶ δὲ εἰς αὐτὸν.

A. Δ. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

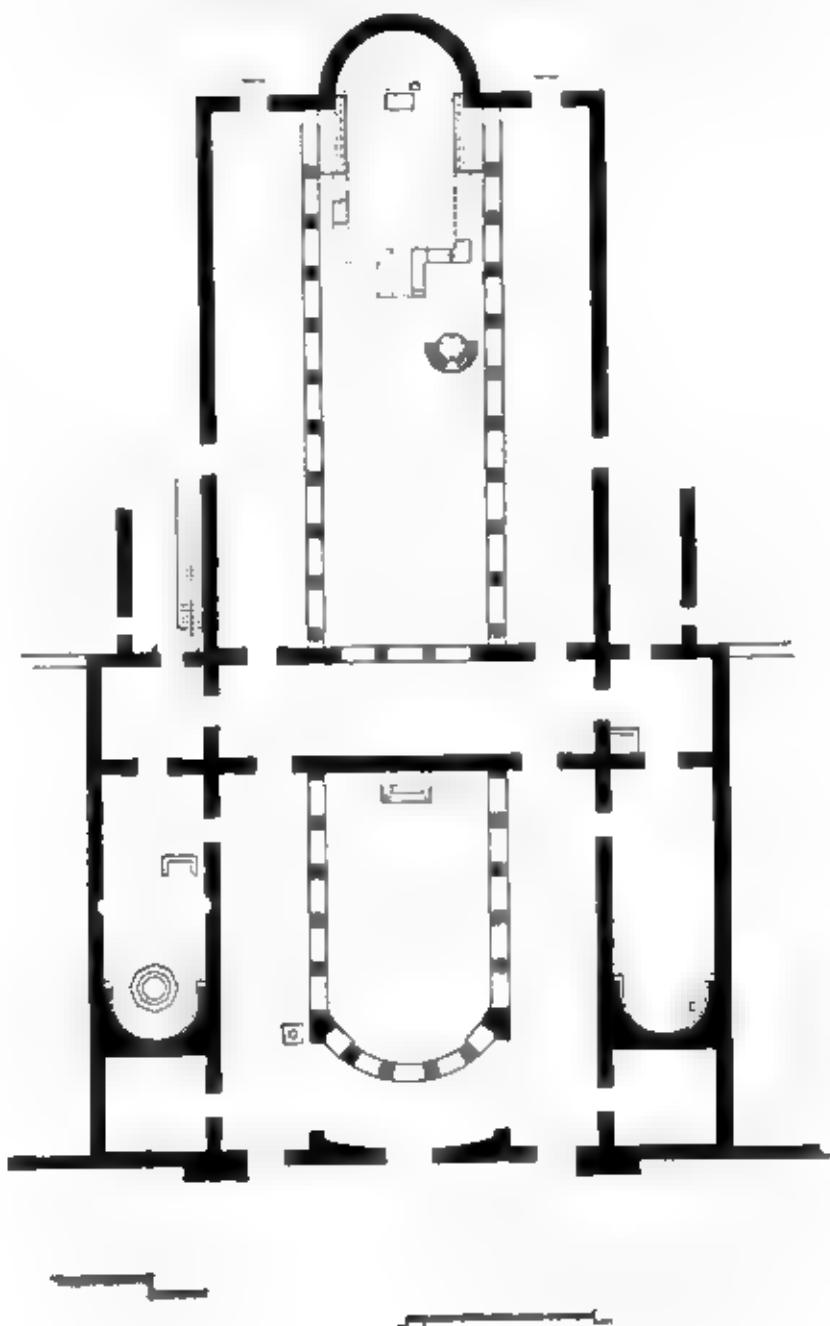
4. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Ἐξεκολουθήσας καὶ κατὰ τὸ 1927 τὰς ἐν Ν. Ἀγχιάλῳ δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἐνεργουμένας δημοσιαφάς, ἔπειτενα τὴν ἔρευναν εἰς τὸν χῶρον τὸν εδρ.σκόδιμον περὶ τὸν πρὸ τῆς δημορᾶς Νέας Ἀγχιάλου παλαιοχριστιανικὸν ναὸν, καθόσον εἶχον δημοφανῆ πέρυσι μετὰ τὴν πλήρη φυοκαλυψιν τῶν μερῶν τῆς χριστιανικῆς ταύτης Βασιλικῆς (ἥτοι τοῦ ἱεροῦ βήματος τοῦ κυρίως ναοῦ, τοῦ ντρόθηκας καὶ τοῦ αἰθρίοις) συνεχόμενα πρὸς τὰς πλαγίας πλευράς κτίσματα, ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ Ἰενέσαι μοι εἶχον δημοφέρει.

Διὰ τῆς ἱερεινῆς δημοσκαφῆς, ἥτις ἦτοι λίστα επίπονος ἔνεκα τῆς μεγάλης (ὑπέρ τὰ τρία μέτρα) ἐπιχωματώσεως, τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὰ πλάγια μέρη τοῦ ναοῦ, τὰ κτίσματα ταῦτα διηγηφίνθησαν οὕτω δὲ κατέστη δυνατός διαστολισμὸς τῶν μερῶν τῆς μεγάλης χριστιανικῆς Βασιλικῆς τῶν θεσσαλικῶν Θηβῶν καὶ ἡ ἐκτόνησις τῆς συντηματῆς κατόφεις (εἰκ. 1).

Ως ἐν τῇ κατόφει ταῦτη διακρίνεται, ἡ ἐπὶ τρίᾳ συνεχῆ ἔτη ἔρευνωμένη χριστιανικὴ Βασιλικὴ Ν. Ἀγχιάλου, παρουσιάζει ἥδη μεγάλου ἐνδιαφέροντος σύνολον μετὰ τῶν τριῶν κυρίως σύντης μερῶν· αἰθρίου, νάρθηκος, καὶ κυρίως ναοῦ (καὶ διὰ βλέπε προηγουμένην μονι μηδεσιν) καὶ τῶν προσκτισμάτων αὐτῆς, τῶν εὑρισκομένων σιμμετρικῶς ἴδιᾳ περὶ τὸ αἰθρίον, ἡ πρόσποις τοῦ διπολοῦ εἶχεν διατέρωθεν δύο πυργούς κατὰ μικρασιατικὰ μᾶλλον πρότυπα, ὡς ἐν τῇ τελικῇ μελέτῃ μονι δὲ μποδεῖσθω.

Κατωτέρῳ ἐκθέτω τὴν ἔρευναν τῶν προσκτισμάτων τούτων, ἣν ἐφέτος ἐνήργησα.



Εικ. 1. Κάτωφις τῆς χρονιαγούσης Βασιλικῆς τῶν θαυματικῶν Θηβῶν (Ν. Ἀγγείλου).

ΠΡΟΣΚΤΙΣΜΑΤΑ 1. *'Απεύρρεσις σκευοφυλακίου παρὰ τὸν νότιον πόργον τοῦ αἰθρίου.* — Πρῶτον διεσκάρη τὸ παρὰ τὸν νότιον Πόργον μόδις πέρυσι ἀναφανὲν πρόσκτισμα, τὸ καὶ μενον καὶ τὴν νοτίαν πλευράν τοῦ αἰθρίου εἰς οχθῖμα προσεκάλησον. ἔχοντος δημος ἀνίθετον πρὸς τὸν νοδὸν προσανατολισμὸν. Τὸ πρόσκτισμα τοῦτο ἔχει δῆν εἰσάδον: μέλι ἐκ τοῦ αἰθρίου καὶ ἐτέραν ἐκ τοῦ δημολίως πέρυνοι κατὰ τὸ θυμίσιον ἀναφανέντος πυλῶνας τοῖν χρό τῆς νοτίας εἰσάδον τοῖν ναρθηκοῖς εὐθ.σκομένοι. Μετὰ τὴν τελείαν ἐκκαθάρισιον ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐπ.χωματώπεως ἀπεδεχθῆ, δι. ἡτο τὸ σκευόφυλάκιον τοῦ ναοῦ καθάσον διευράθησαν κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν πλήθισος ἐκ τεθραυσμένων θύλων (ἐκ δοχείων κανδηλῶν, φιαλίδων καὶ προερχομένων) τμῆματα ἐκ πηλίνων λυχνῶν, χάλκινά τινα ἔλασματα ἐκ σκευῶν τοῦ ναοῦ (θρεγάλκινα τμῆματα ἐκ σταυρῶν μονογραμμάτων τοῦ Χριστοῦ κ.ἄλ.) πολλὰ θραύσματα ἐκ πηλίνων μηγείων δύνει γανώσας καὶ μέγια πλήθισος τημημάτων ἐκ κίθων τολλαὶ βάσεις τῶν πίθων τούτων εὑρέθησαν τοποθετημένα. διλγφ κατανθεν τοῦ δαπέδου, τοῦ συνισταμάνου δὲ μαρμαρίνων πλακῶν, διπερ δημος ἔχει σχεδὸν δλόκληρον καταστραφῆ. Εἰς τινα χελή τῶν πίθων τούτων διπάρχουσιν ἐπιγραφαι δηλωτικαὶ τῆς κατεχούσης αὐτῆς ἐκκλησίας ἢ τοῦ παρεχομένου ἐν αὐτοῖς ποσοῦ, οἷον Ε.ΘΒ = 'Ἐκκλησίας Θηβῶν, Χ. Μ. = χάλιοι μόδιοι; κ. ἄλλ.

'Αριστερὰ τῆς μψίδος τοῦ σκευοφυλακίου διεφάνη διπή τετράγωνος, ήτις καθαρισθεῖσα ἀπὸ τῶν προσχώσεων θρεπεν εἰς φῶς μ.κράν δεξαμενὴν πρὸς χρῆσιν πιθανότατα τοῦ σκευοφυλακίου κατεπικευασμένην, εἰς ἣν διωγκεύετο τὸ θύρωρ δι' ἀριστερὰ ὑπάρχοντος.

2) *Νότιος πυλῶν τοῦ ναοῦ.* — *'Ως τοῦ σκευοφυλακίου διαμέρισμα ἐγρηγορούμενο πιθανότατα δέ νότιος πυλῶν τοῦ ναοῦ, ἥτοι τὸ πρὸ τῆς πύλης τοῦ ναοῦ διευρεθὲν πέρυνοι καὶ ἐκκαθαρισθὲν τελείως ἀφέτος τετράγωνον διαμέρισμα μετά δαπέδου ἐκ μαρμαροθετημάτων, καθάσον δριστερὰ τοῦ διαμερίσματος τούτου διενερόθη τὸ χωνευτήριον, ἥτοι μικρὸν τετράγωνον κτίσμα, ἔχον κατὰ τὴν βάσιν πλάκα ματ' διπῆς δὲν τῷ κέντρῳ, ἀπενδεδυμένον δὲ ἱσωτερικῶς δι' δρομαρμαρώστεως (βλ. κάτοιψιν).*

Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ σκευοφυλακίου τοῦ ναοῦ ἐνήργησα τὴν θεατρικῶν τῶν ἀγειστούχων μερῶν τῆς θορείας πλευρᾶς (νάρθηκος καὶ αἰθρίον).

'Η ἐκκαθάρισις τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ ναοῦ θρεπετεῖ τῷ δυντὶ εἰς φῶς ἀντετο.χα πρὸς τὴν νοτίαν πλευρὴν πρόσκτισμα

3) *Βόρειος πυλῶν τοῦ ναοῦ.* — Παρὰ τὴν θορείαν πύλην τοῦ νάρθηκος διεῦρου τὰ θεμέλια τετραγώνου διαμερίσματος, ἥτοι πυλῶνος τῆς θορείας πλευρᾶς, καθ' δλα δμολον χρός τὸν πυλῶνα τῆς νοτίας μετὰ δαπέδου ἐκ μαρμαροθετημάτων. *'Έχει μόνον οὖτος πλὴν τῆς πύλης τοῦ νάρθηκος ἐγέρας δῆν εἰσάδοντος κατὰ τὴν διατολικήν καὶ δυτικήν αὐτοῦ πλευ-*

ρὸν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν πυλῶνα τῆς νοτίας πλευρᾶς τὸν ἔχοντα μὲν μόνην εἰσόδον διὰ τὸ σκευοφυλάκιον

Τὰς εἰσόδους ταυτας παρηκολούθησα, μὲ φόβηγησαν δὲ ή μὲν ὀντική εἰς ἀντιστοιχὸν πρὸς τὸ σκευοφυλάκιον διεμφορια, ή δὲ ἀνατολική εἰς εὐρυχωρίερον διαμέρισμα, βαῖνον πρὸς ἀνατολάς.

4) Πύργος τῆς Β. πλευρᾶς. — Δυτικῶς τοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὸ σκευ-



Εἰκ. 2. Ἡ κολυμβηθόρα τοῦ ἀνευφεύγοντος βασιτιστηρίου.

φυλάκιον διαμερίσματος ἡλθεν εἰς φῶς καὶ διατίστοιχος πύργος τῆς βορείας πλευρᾶς, οὖτις, ἀφοῦ προσδιώρισα τὰς διαστάσεις, ἐκαθάρισα μόνον τὴν ἐπίγειαν κατά τὸ ίμιον, ἵνα προλάβω καὶ ἐρευνήσω τὰλλα σπουδαιότερα διαμερίσματα.

5) Ἀνεύρεσις τοῦ βασιτιστηρίου. — Τὸ πρόκτισμα, ὃπερ τελειως ἤρευνησα, τῆς βορείας πλευρᾶς τοῦ αιθρίου, ἔχει δμοίως σχῆμα παρεκκλησίου,

έχοντος έπισης τὴν διψίδα του πρὸς δυομά; Εστραμμένην, διασφήει δὲ κατὰ τὴν εἶποδον ἐκ μαρμαροθετημάτων δάπεδον, ὀλίγῳ δὲ κατωτέρῳ τετραγώνους πλίνθους, ἐπιτεθειμένας εἰς θατέρους ίως χρόνους ἐπὶ τοῦ φθαρέντος μαρμαροθετήματος. Ἡ ἐπιτριῶσις διατηρεῖται μέχρι τοῦ μέσου τοῦ δ.αμερίσματος τούτου, εἰς τοὺς τοίγους τοῦ δποίοις ἀνοίγοντα, δύο τοξωταὶ κόργχαι. Κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ δαπέδου δινεφάνησαν σποιδαύστατα σημεῖα, δ. ἀν προσδιορίζεται δεσφαλᾶς τὸ μέρος τοῦτο ὡς τὸ βαπτ.ετήριον τοῦ ναοῦ Ἀριστερά τοῦ διαιμερίσματος τούτου καὶ πρὸ τῆς ελεόδου τοῦ αιθρίου ἥλθεν εἰς φῶς μικρὸν πρόσκτιψια διὰ πλίνθων κατεσκειασμένον εἰς σχῆμα Π' κατὰ τὴν διασκαφὴν τοῦ κεντρικοῦ μέρους δινεφρέθησαν τμῆματα κυλινδρικοῦ κορμοῦ κίονος καὶ ιωνίζον κιονόκρανον μεδ' ἦνωμένου ἐπιθήματος, διπερ κατὰ πολὺ διαφέρει τῶν δινευρεθέντων κατὰ τὰς διασκαφὰς τῶν προηγουμένων ἐτῶν κιονοκράνων τῶν ὑπερφῶν τοῦ ναοῦ. Ἡ βάσις τοῦ κίονος τούτου δὲν δινευρέθη κατὰ χώραν (τεμάχ.α μόνον Ιωνίζουσις βάσεως δινεφράνησαν) ἔκειτο δύοις Δηφ.βῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ διαιμερίσματος, ὡς ἐλάχιστα ἵχνη διφῆκαν νὰ διποιεθῇ τοῦτο (βλ. πάτοψιν).

Τέλος κατὰ τὸ κάντερον τῆς διαιμέτρου τῆς διψίδος ἥλθεν εἰς φῶς ἡ κολι μ-βήθηρα τοῦ βαπτιστηρίου, τυκλικὴ ἐσωτερικῶς καὶ δικάπλευρος ἐξωτερικῶς ἐπιμικλῶς δι' ἐρυθρωποῦ κιν.άμματος (κορασανίου) διενδευμένη (εἰκ. 2). Ἡ βάσις τῆς τολυμβήθρας εοῦ βαπτιστηρίου ἔχει μαρμαρίνην πλάκα καὶ πρὸς διατολὰς διτήν μετὰ μολυβδίνου σωλήνος, ἐκεινομένου διατολῶν καὶ ροφυλασσομένου διὰ κτιστοῦ ὄχετοῦ. Τμῆματα τῶν μαρμαρίνων θωρακίων καὶ μάλιστα τῆς ελεόδου πρὸς τὴν κολυμβήθραν δινεφάνησαν κατὰ τὰς διασκαφὰς. Τὰ δινευρεθέντα ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ ἐκιτέρουν τὴν διποιετασσιν αὐτοῖς κατὰ ταῦτα δὲ τοῦτο διηγεῖτο προφανῶς εἰς δύο τμῆματα, εἰς τὸ διποιετήριον καὶ τὸ φωτιστήριον, χωριζόμενα διπ' ἀλλήλων διὰ διλόβους δινοίγματος μετὰ βήθλων, ἔχοντος δριστερὰ μικρὸν Ιματιοφυλάκιον Οθιως Εχομεν νῦν θν ταῖς Ἐλληνικαῖς χώραις καὶ ἔπειρον παράδειγμα Ιδιορύθμου βαπτιστηρίου παρὰ τὰ βαπτιστήρια τῆς Ἐκατονταπολιανῆς τῆς Πάρου καὶ τοῦ Κλήματος τῆς Μήλου.

Τὴν ἔκολυμβήθραν δινεῦρον μετὰ ἐπίμονον ἔρευναν καὶ ὑπὸ συνθήκας, αἱτίνες δῆλον εἶναι τὸ διαγραφῶν ἐνταῦθα. Κατὰ τὴν ἔρευναν τοῦ μητροῦ τούτου ἥλθεν εἰς φῶς πρῶταν εὐτελῆς τάφος μήκους 2 μ. καὶ πλάτους 0.60 μ. διασῶζων σκελετὸν ἀνδρός πρὸς διατολὰς τεθαυμένουν. Δεξιὰ τοῦ χρονίου εἶχε τοποθετηθῆ πήλινον ἀγγεῖον ἀδιακόσμητον. Οὐδεμίᾳ ἐπὶ τοῦ τάφου δινευρέθη ἐπιγραφή μόνον κατὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ νεκροῦ εἴχε χρησιμοκοιηθῆ τιμῆμα διπιτυμβίου μαρμαρίνης πλακὸς φωματῶν χρόνων μετ' ἐπιγραφῆς, ἐξ ἣς διεσώθη μόνον μία σειρὰ μετὰ τῶν γραμμάτων:

... ΤΑ ΣΥΜΦΟΡΟΣ ...

Διὸ τὸ δινοίγμα τοῦ τάφου τούτου εἶχε καταστραφῆ τὸ διατολικὸν τμῆμα τῆς κολυμβήθρας τοῦ βαπτιστηρίου διὰ τῶν τεμαχίων δὲ τοῦ κατασκεφέτος μέρους είχον φραγῆ ἐπιμελῶς τὸ μέρη τῆς κολυμβήθρας οὗτος, ὡστε δύσοντος ἦτο νὰ ὑποτεθῇ διὰ περὶ τὸν τάφον ἀρρώτατον ἔτερον κτίσμα. Ἡ πεποιθησις διὰς διὰ τὰ μέρη τῆς στιγμῆς θείνης δινευρεθέντα σημεῖα προεδύδον τὴν ὑπαρξίαν κολυμβήθρας μὲ πειστεῖ νὰ προβοῦ εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ τάφου, ἀτ' οὐ προηγουμένως ἐπεχθεῖσα τούτον, οὐταν δὲ δινευρέθη ἡ κολυμβήθρα τοῦ βαπτιστηρίου. Ὁ τάφος οὗτος δὲ τούτοις ἐπικύνει ίκανὸν φῶς εἰς τὴν Ιστορίαν τοῦ ναοῦ καὶ ἐν γένει τῆς Ἑλαφρανισθείσης πόλεως. Ἡνοχθη προφανῶς εἰς χρίσιμος, καθ' οὓς δὲ ναὸς κατεστραφῆ ὑπὸ βαρβαρικοῦ λαοῦ, προσωρινῶς ἐγκατεστημένου ἐν τῇ περιοχῇ τῶν θεσσαλικῶν Θηβῶν, πιθανῶς τῶν Σλάβων Ηλεγεζῆτων, οἰτινες, ὡς γνωστόν, διαφέρονται εἰς τὰς Πράξεις τοῦ ἁγ. Δημητρίου ὡς ἐγκατεστημένοι περὶ τὰς Θήβας, εἰς δὲ τούτων εἶναι πιθανώτατα καὶ δὲ τεθαμμένος ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τοῦ βαπτιστηρίου.

6) Ἀνενθεσίς τῶν ἀνάδαν εἰς τὰ ὄπερα. — Ἐκ τῶν διαμερισμάτων τέλος τῶν εὑρισκομένων διατολικῶν τοῦ νάρθηκος τοῦ ναοῦ ἀνέσκαψα μόνον τὸ διαμέρισμα τῆς βορείας πλευρᾶς, εἰς δὲ εἰσῆλθον ἐκ τῆς διαφανείσης δύρας κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευράν τοῦ βορείου πυλῶνος. Τὸ πρόσκτοισμα τούτο ἐκαθαρισθὲν ἀπέδειχθη φὺς τὸ διαμέρισμα, ἵνθι ενδροκέτο ἡ κίλματα τοῦ γυναικανίου ἢ τῶν ὄπερφων τοῦ ναοῦ Ἀνευρέθησαν δεξιά τὰ σπηλύματα τῆς θυλίνης πιθανώτατα κλίμακος, ἥτοι δύο δρόμοι βάσεοις καὶ τρίματα τῆς ἐπ' αὐτῶν ὑπαρχούσης μαρμαρίνης πλακός, (τῆς κάτω δηλονότερη βαθμίδος), περὸς ταύτης δὲ κορμὸς κίονος ἐμπεπληγμένος ἐπὶ τοῦ ἕδαφους καὶ χρησιμεύοντος θιώσις διὰ τὴν στήρξιν τῶν δεξιῶν τῆς κλίμακος ὑπαρχόντων θυραιῶν (βλ. κάτεψιν).

*Επερος—μαρτόρας διαμέτρου—κορμὸς κιονίσκου εβρίσκεται καὶ δριστερὰ τῆς βάσεως τῆς κλίμακος τοῦ γυναικανίου χρησιμεύων πιθανῶς διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν. Εἰς τὸ διαμέρισμα τούτο διέρχονται τις διὰ δύο βαθμών, είναι δὲ τὸ δάπεδον αὐτοῦ διὰ τετραγώνων παρέχων πλήνθων ἐπεστρωμμάτων.

7) Στοιχ. περὶ τὸν ταῦθι (1). — Τὸ διαμέρισμα τούτο τῆς ἀνόδου πρὸς τὰ ὄπερα χωρίζεται διὰ μεσοτοιχου ἀπὸ μεγαλιτέρου διαμέρισματος μὴ διευκρινισθέντος, διπερ βαίνει πρὸς διατολας καὶ περ.βάλλει θιώς τὸν δύον ταὸν εἰς οχῆμα στοῦδης συνεχομένης πιθανώτατα πρὸς οἰκήματα περὶ τὴν χριστιανικὴν βασιλικὴν ὑπάρχοντα. Ἡ συντελεσθεῖσα ἐφέτος ἐκαθάρισις μόνον τῶν θεμέλιων τῶν τοίχων τοῦ ἀριστεροῦ κλίτους καθ' δύον τὸ μήκος τοῦ ναοῦ, δλοκήρους τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς καὶ τῶν θεμέλιων τῶν τοίχων τοῦ δεξιοῦ κλίτους μέχρι τοῦ δεξιοῦ πυλῶνος τοῦ νάρθηκος δὲν ἀπέδωκεν ἐγκάρσιόν τινα τοίχου, δι' οὐ θὰ ἐδηλοῦτο ἡ ὑπαρξία προσκτιομάτων κατὰ τὰ μέρη ταῦτα. Φαίνεται διὰ δύο δύο ὑπαρχουσιῶν εἰσόδων ἐκατέρωθεν τῶν κλίτων τοῦ

ναοῦ, ἔγινετο ἡ συγκοινωνία πρὸς τὰς περιβαλλούσας τὸ σῶμα τοῦ ναοῦ σπιάς, κατὰ τὰ δέκατα τῆς δρόμου εὑρίσκονται ξιλινα, κλίμακες, δι' ἣν ἀνήρχετο τις εἰς τὰ ὑπερῷα τοῦ ναοῦ.

Εἶναι δεῖγον όταν ἡτοί ἐν τούτοις τὰ γίνη συστηματικὴ ἔρευνα διλογίρου τοῦ χώρου περὶ τὸν ναόν, ἢπλιζο δὲ νὰ καταστῇ τοῦτο δυνατόν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, καθόσον θὰ ἔλθῃ εἰς φῶς ὅλως ἀλλαγῆσον τὸ συγκρότημα τῆς Δειολογιατάτης ταυτῆς βασιλικῆς τῶν θεοσοαλικῶν Θηβῶν, δροιον τοῦ δρόμου δὲν ἔχομεν μέχρι τοῦτο νὰ ἐπιδείξωμεν εἰς τὰς ἐλληνικὰς χώρας.

Γ. Α. ΖΩΤΗΡΙΟΥ

5. ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ Ν ΚΟΤΟΛΕΩΣ

Κατόπιν ἐντολῆς τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας προβάς εἰς καθαρ.σμὸν τῶν ἐν Ν.κοπόλει θνασταφέντων χώρων ἐπιθυμῶ γὰρ ἐκθέσω ἐνταῦθα συντόμως τὰ κατὰ τὸν καθαρ.σμὸν τοῦτον.

Ἡ ἔργασια ήρχεται τὴν δεκάτην ἐνάτην Σεπτεμβρίου καὶ ἔληξε τὴν τριακοστήν πρώτην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μὲ διαφορά μέσθια ἔργατῶν ἐν δλφ δυδοήκοντα ἐπειδ., διὰ τῶν δροιων ἔχηντελήθη διλογίρος ἡ πίστωσις τῶν σέντες χιλιάδων δραχμῶν

Τὴν πίστωσιν δὲν ἐπεβάρυνα μὲ δύοι πορικὰ ίδια δινόδου μου καὶ καθόδου μοι εἰς Ναόπολιν, καίτοι εὐρ.σκόμην ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἔργασιας καθ' δλας τὰς ἡμέρας, διότι δ. κ. Δήμαρχος Πρεβέζης προθύμως μοι παρεχώρησε τὸ μικρὸν δμαξάκη, τοῦ δήμου, τὸ δποῖον ἔχρησιμοποίησα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ο καθαρισμὸς συμφάνως πρὸς δὲ εἰχον δημηγίας περιωρίσθη 1) ἐπὶ τοῦ μεγάρου τοῦ δυτικῶς τῆς Βασιλικῆς τοῦ Δουκείου, 2) ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς τοῦ Δουμετού καὶ 3) ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς τοῦ Ἀλκίσσονος.

Εἰς τὸ μέγαρον δυτικῶς τῆς Βασιλικῆς Δουμετού ἐκαθαρίσθησαν ἡ Δανατολινή, ἡ νοτία καὶ ἡ δυτικὴ πλευρὰ τοῦ περιστυλίοι ὡς καὶ ἡ πλατεῖα αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς σωροὺς τῶν χωμάτων καὶ τῶν πετρῶν, αἵτινες ἦσαν ἐπ' αὐτῶν. Ἡ βορεία πλευρὰ τοῦ περιστυλίου δὲν ἐφαίνετο καὶ πρὸς διεύθεσιν ταύτης ἐπεχείρησα δοκιμαστικὴν σκαφήν, πλὴν δὲν τὴν διεύθεσαν, διότι ἔπεσσα ἐπὶ τοίχων δωματίων, τὰ δποῖα φαίνεται δι. ἔκλεισον τὴν βορείαν πλευρὰν τοῦ περιστυλίου. Ἐπὶ τῆς βορείας ταύτης πλευρᾶς εὑρέθησαν ἀρκετὰ μικρὰ τεμάχια κορνιζῶν καὶ γλυπτῶν ἐκ μαρμάρου ἐπίσης εὐρέθη καὶ ἐπιγραφὴ ἐπὶ λιθίνων τειραγάνων βάθρους ὅψους 0,60 τοῦ μέτρου καὶ πάχους 0,50 ἔχουσα ὡς ζῆτης.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΙ
 ΚΑΙΣΑΡΙ ΘΕΟΥ Υ
 ΣΕΒΑΣΤΩΙ
 ΑΙΓΕΙΟΙ

*Αὐτοκράτορες Καίσαρες Θεού Υἱοφόροι Σεβαστοφόροι Αἰγαίου¹

Προσφανῶς πρόσκειται περὶ διαθηματικῆς ἐπιγραφῆς ἀναθήματος τῶν κατοίκων τοῦ Αἴγιου, (τοὺς ὅποιους δὲ τεχνίτης γράφει «Αἴγειον») μετὰ τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ἀκτίου πρὸς πολιορκείαν Καθ' ἂ δ' ἐπληροφορήθην παρὰ τῶν γεράντων Πρεβέζης εἰς Νικόπολιν ἐνέψειο παλαιότερον ψήφισμα σχεδὸν δημοίου τόπου, τῶν Πατρέων.

Τὸ καθαρισθὲν κτίριον κατὰ τὴν γνώμην μου εἶναι δευτέρας χρῆσος καὶ δὲ διεπιγραφος λίθος φαίνεται διτὶ ἔχει μεταφερθῆ ἀλλοθεν

*Ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν τοῦ Δουκείου ἐκαθάρισα τὰ χόρτα καὶ τοὺς θάμνους, οἵτινες είχον φυτεύσει ἡφ¹ διοικήσιον τοῦ δαπέδου τοῦ ναοῦ καὶ τῆς ἁμμού τῆς καλυπτούσης τὰ ψηρίθια² μαρήρεσα ἐπίσης καὶ μάκρετά χώματα καὶ λίθους, οἵτινες ὑπῆρχον εἰς αὐτὴν

Ἐις τὴν Βασιλικὴν τοῦ Ἀλκίσονος ἐκανέλαβον τὰ αὐτὰ μὲ μόνην τὴν διαφορὰν διτὶ ἐνταῦθα καὶ λίθοι πολλοὶ καὶ χώματα πολλὰ ὑπῆρχον καὶ χόρτα καὶ θάμνοι μεγάλοι είχον φυτεύσει

*Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἔχω τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τονίσω τὸν μίνδυνον τῆς τελείας καταστροφῆς, διν διατρέχοντο τὰ Μωσαϊκὰ Νικοπόλεως. Εἶναι ἀπολυτοῖς διάγκην νὰ ληφθῶσι παρὰ τῶν δρυμοδίων μέτρα συντηρήσασις καὶ ἐξασφαλίσασις αὐτῶν ἀπὸ τῶν φυομένων χόρτων, τὰ διοῖς εἰσχωροῦνταί εἰς αὐτὰ καὶ ἐπιφέρουσι χαλάρωσιν αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς δροχῆς τῆς πλέον δικαλυτῶς περιβρέχει αὐτά, δ.ότι τὰ ὑπόστηγα, τὰ δλίγα δηλ. ὑπέρχοντα ὑπόστενα ἐκ τούγκου καὶ ἔνλιν, λόγῳ τῆς πολυκαιρίας, ἔχουν καταστραφῆ. Ἐκτονται καὶ ἡ ἁμμος, διὰ τῆς δποιας ἔχομεν σκεπτάσει τὰ πλεῖστα, ζημιαν, λόγῳ τῶν φυομένων εἰς αὐτὴν χόρτων, μᾶλλον ἐπιφέρει ἢ διφέλε.αν.

*Η ἀπόδοσις τῆς ἐργασίας τῆς συντελεσθείσης ἀφέτος ὑπερέβη πᾶσαν αἰσιόδοξην πρόβλεψιν μου.

*Ο *Επιμελητὴς τῶν ἀρχαίων Νικοπόλεως

ΧΡΙΣΤΟΣ Α. ΚΟΝΤΟΣ

¹ [Μᾶλλον Ἀργεῖοι διφάνει, νὰ ἀναγνωσθῇ τὸ δνομικό].

6. ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ

Κατά τὸ λῆγον ἔτος αἱ δραχαιολογικαὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ βραχυχρόνοι σκαφαὶ περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν χωμάτων ἀπὸ δλοκλήρου τοῦ δαπέδου τῆς ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμίσιον καὶ τῆς Στοᾶς Κότυνος εἰς τὰς Ἀκάστας ἀγούσης δισκελοῦς Στοᾶς (1). Ταῦτης δὲ διπενταύρη δλόκληρον τὸ δάπεδον τοῦ πρώτου σκέλους, εὑρεθέντων καὶ τεσσάρων κιβώνων ἐκ πάρου λίθοι. Προυχώθησαν εἰτα αἱ ἔργασία. πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ ἑτέρου σκέλους τῆς στοᾶς τοῦ πρὸς τὴν Κρήνην καὶ τὰς Ἀκάστας ἀγούστος.

Ἀποτέλεσμα τῶν τελευταίων τούτων ἔργασιν, μόλις δρεῖαμένων ἐγένετο ἡ ἀποκάλυψις λεψάνων τινῶν ἐκ τοῦ δαπέδου, ἥμερανοντος χονδροκοκκού οἰονει μωσαΐκον ἐκ φοιβοειδῶν γραμμικῶν σχημάτων συμμετρικῶς διατεταγμένων, μάλιστα αἱ φοιβοειδεῖς πλάκες τοῦ δαπέδου τῆς θύλαι τοῦ Πολυκλείτου

Π ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

7. ΚΑΤΩ ΓΟΥΜΕΝΙΤΖΑ

Ὄς πρὸς τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ παρόντος ἔτους ἐν κάτω Γουμενίτσῃ Καλαθρύτων ἔχω νὰ ἀκθέσω, διτὴ περιωρίσθη εἰς τὴν ἔρευναν βεβυθισμένων λαξευτῶν Μυκηναϊκῶν τάφων, τριῶν τὴν ἀριθμόν, μὲ τὴν διοίσαν δίναται νὰ θεωρηθῇ λήξασα ἡ ἀντίστη ἀνασκαφῇ. Κατὰ τὴν ἔρευναν εὑρεθήσαν καὶ πάλιν ἀγγεῖα τῶν συνίθιτων Μυκηναϊκῶν τῆς τελευταίας περ.όδου μὲ τὰ γραμμικά κοσμήματα, δις καὶ πέρυσιν, κομισθέντα εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν Πατρῶν, καὶ οὐδὲν ἔτερον!.

Ἐκείνο δρως διπερ εἶναι, σπουδαῖον κατὰ τὰς ἔρευνας τοῦ ἔτους 1927, εἶναι ἡ ἀνασκαφὴς καὶ ἄλλου Μυκηναϊκοῦ νεκροταφείου, μεγαλυτέροι καὶ σπουδαιοτέρου, ἢν 'Ἄγαλμα, ἐν Προστοβίτισῃ τῆς Τριταίας, τοῦ διοίσου ἡ ἀνασκαφὴ θὰ γένη τὸ ἔπον ἔτος κα' μὲ τὴν ἔρευναν τοῦ διοίσου θὺν περιστωθῆ ἡ διατάναταις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Έταιρείας ἐκτελουμένη ἀνασκαφὴ τῶν Μυκηναϊκῶν νεκροταφείων τῆς Ἀγαλμάτων.

Π. ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ

¹ Περβλ. "Εκθεσιν ἐν Ἀρχ Διετέρῳ 1924-25, 14, ἐνθα κατὰ παραδρεμένην παρατείνεται διη τὴν ἔργασία ἔγένετο ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολ. Έταιρείας.

B. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΣΤΥΜΦΑΛΩΙ

Αἱ δακάναις τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας ἐνεργηθεῖσαι κατ' Ὁκτωβριον 1927 ἐν Στυμφάλῳ ἀνασκαφαι περιῳδίσθησαν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ματαξὶ τοῦ δρυχαίου περιβόλου τῆς πόλεως καὶ τῆς μεγάλης καταστοικῆς περιλαμβανομένης ἐκτάσεως, ἢν θεωροῦμεν ὡς τὴν ἀγορὰν τῆς δρυχαίας Στυμφάλου.

Κατὰ τὸ δυσμικὸν ἥκιον τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς εἰχον π.στοποιάσαι οἵδη ἀπὸ τοῦ 1926 διὰ μικρᾶς σκαρῆς τὴν ὑπαρξήν πύλης τοῦ τείχους τῆς πόλεως, ἀρ̄ ἡς ἥρχετο ὁ πρὸς Ὀρχομενὸν καὶ Φενεόν ἄγων δρόμος. Ἐφέτος δὲ



Εἰκ. 1. Πρόστυλον τείχους Στυμφάλου.

βαθυτέρας σκαφῆς, ἢν ἐπέτρεψεν ἡ βαθμιαῖα ἀποκήρυτσις τοῦ μέρους τούτου τῆς λίμνης ἔξτικρ.θώθη, δι. ἡ πύλη αὐτῆς δὲν ἦτο ἀπλοῦν δνογμα τοῦ τείχους κεκαλυμμένον ἀλλὰ συνθετώτερον τι κατασκεύασμα ἐν σχήματι προσύλου, δμοίον πρὸς τὰ πρόστυλα τῶν ιερῶν περιβόλων. Ἐφερε δηλονότι πρὸς τὸ ἔξωτερικὸν δύο κίονες ἐν παραστάσι, δπισθεν δ' αὐτῶν ἐγκάρσον τοῖχον μετὰ θύρας. Τοῦ προτύλου τούτου εὑρέθησαν κατὰ χώραν αἱ Ιωνικαὶ βάσεις α) τοῦ ἐπέρου τῶν κιόνων καὶ β) ἀμφοτέρων τῶν παραστάδων. Ἐντὸς δὲ τῶν χωμάτων μεγάλα τεμάχια τῶν πορφίνων καὶ κατὰ τὸ ἀνω ἡμ.ον μόνον ἔρραβδωμένων κορμῶν τῶν κιόνων καὶ τῶν παραστάδων, ἀτινα πάντα καὶ ἀνεστίλωσα προχειρώς (εἰκ. 1). Εὑρέθησαν ἐπίσης ἐν τῷ προτύλῳ κατὰ

χώρων καὶ θραύσα παρά τε τοὺς μακροὺς τοῖχους καὶ τὸν ἔγκαρπιον, χρησιμένοντα πρὸς διάπανον τῶν διδοτέρων καὶ τῶν πυλωρῶν Λόγῳ τῆς διαφορᾶς τοῦ ὑλικοῦ τοῦ προστύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ τῆς ἐνοργάνου συνδέσεως αὐτοῦ πρὸς ἑκαντόν, συμπεριφερόντως διτοῦ πρόσπιλον προσετέθη ἀργότερον εἰς τὴν προστάρχουσαν ἐνταῦθα πύλην καὶ δὴ τὸν 3^{ον} ή 4^{ον} π. Χ. αἰώνα, ἐν οὗτω ἐκ τῆς ἀργασίας τῶν περισσεύετον ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν



Εἰκ. 2. Κυκλικὸν κτίσμα Στυμφάλου.

Δευτέρα τις ἔρευνα ἦγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ παταγομῇ τῇ λελαξιμένῃ ἐπὶ τῆς βραχώδους γλώσσης, ἥτις σχηματίζει τὸ βόρειον κράσπεδον τῆς λίμνης. Ἐνταῦθα εἶχον σημειώσει ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν Δνασκαφῶν Έτους (1924) τὴν ὑπαρξίαν κτιρίου πυκλωτεροῦς φέροντος προσκεκολλημένον εἴδοντα μακρὸν δρόμον. Διὰ τῆς ἐπετινῆς σκαφῆς εὑρέθη διτοῦ ή νοτία πλευρά τοῦ κτιρίου τούτου προχωρεῖ μέχρι βάθους 2,20 μ. Ἡτοι μέχρι τοῦ φυσικοῦ βράχου σχηματιζομένη διὰ μεγάλων καὶ ἀδρῶς εἰργασμένων λίθων μετὰ περιτενείας κατὰ τὸ αλγυπτιμήν λεγόμενον σύστημα (εἰκ. 2). "Ολος δὲ νότιος τοῖχος τοῦ

κτίριου βαίνει ἐπὶ ἔξεχούσις εὐθυνηρίας καὶ θα ἡτο ποτε δρατός. Τούνατίον δὲ βόρειος ἔβιανεν ἐπὶ τοῦ διαισθενεν δυψηλοῦ βράχου. 'Εντὸς τῶν χωμάτων τῆς ἀνασκαφῆς εὑρέθη πήλινον γείσον μετ' ἀνθεμίους ἐξωγραφημένων κατὰ τὴν οἰκίαν ἐπιράνταν, ὅν τὸ σχέδιον καὶ ἡ τέχνη κατατέσσαι τὸ ἔξτρεσθὲν οἰκοδόμημα εἰς τὸν 4^ο κ. Χ. αἰώνα.

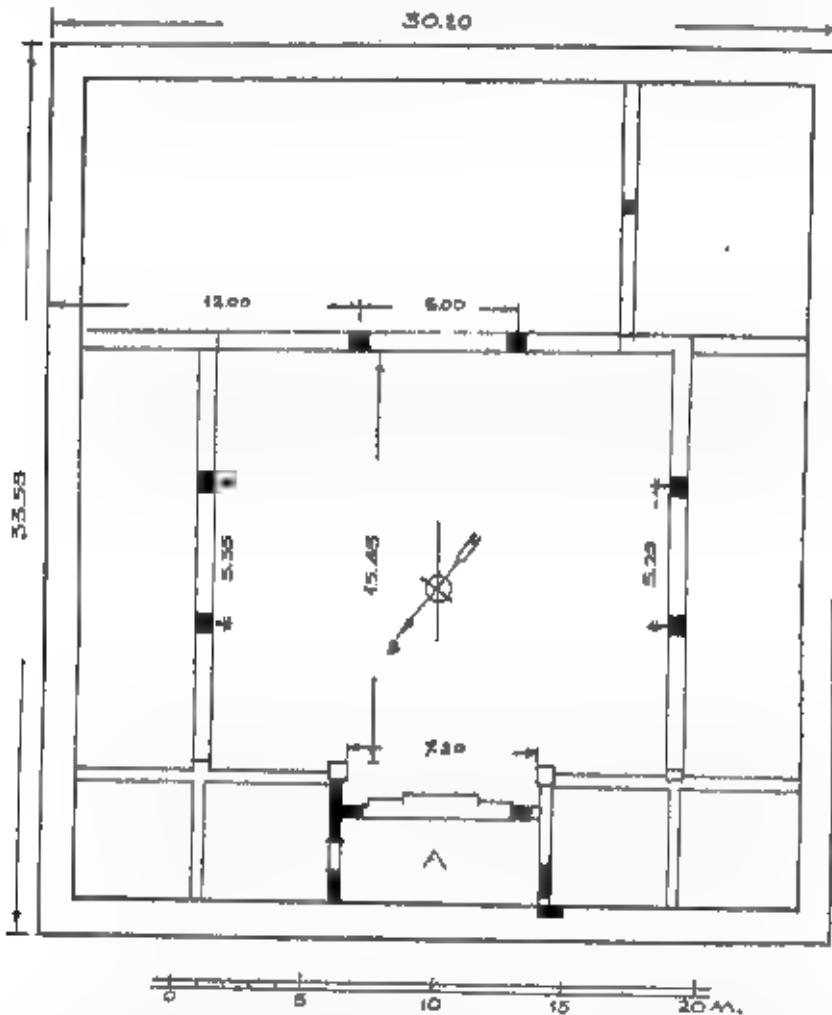
'Η δὲ τρίτη καὶ σπουδαιοτέρα σκαφὴ ἐγένετο πρὸς νοτον τῆς εἰρημένης κατοαράς καὶ δὴ παρὰ τὸ κτίσμα ἐνεῖνα, ὅπερ τὸ πρῶτον ἐπεις τῶν ἀνασκαφῶν εἰχον χαρακτηρίσει ὡς πρόπυλον, δῆλον διπερ ἴμποδιοιην τότε ν' ἀνασκάψω δλοσχερῶς λόγῳ τῶν ἀναβίνοντων οἰδάτων (εἰκ. 3). 'Εφέρος, ἐλαπτωθεντων



Εἰκ. 3. Τοίχος παλαιότερας Στυρεφάλου.

σπιραντικῶς τῶν οἰδάτων τοῦ διεδάφους, ἀπεκαλύφθη περὶ τὸ εἰρημένον κείσια μέγια τετράγωνον περίτου οἰκοδόμημα ($20,30 \times 33,55$) φέρον δρυογάνιον αελήνην περιβαλλομένην ὑπὸ στοῶν καὶ δωματίων (εἰκ. 4). Τῶν στοῶν τούτων αὐρέθησαν κατὰ χώραν ἵκαναι τῶν ἀνεχόντων τὴν στέγην τετραγώνων στύλων βάσεις, ἐκ σκληροῦ λίθου πεποιημέναι, ἀριστῆς δ' ἀργασίας. Λόγῳ τῆς διατάξεως καὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ τὸ κτίσμα τούτο χαρακτηρίζω ὡς παλαιότεραν. Ταύτης δὲ τῆς παλαιότερας τὴν πρὸς βορρᾶν κειμένην εἰσοδον ἀπετέλει τὸ κατὰ τὸ πρῶτον ἐπεις τῶν ἀνασκαφῶν ἔρευνηθὲν καὶ δρθῶς τότε δια πρόπυλον χαρακτηρισθέν κτίσμα, οὗ εὑρέθησαν ἀφέτος καὶ τίνα ἀρχιτεκτονικά μέλη: μεγάλη, λιοντή βάσις καὶ ἀρφαρβδωμένος σφράνδυλος διαμ. 0,75, καὶ πέλος θραύσμα πηλίνης παραιείδος.

Έλλείψει χρημάτων ή ανασκαφή του λίαν ένδιαφέροντος τούτου κτιστού παρέμεινεν διετής. "Επειδή δ" ὁ ιδιόκτητος χῶρος, έφ' οὐ τὸ κτίριον εὑρίσκεται, εἶναι λίαν γόνιμος καὶ ὑπάρχει φόβος δτ. παρ' δλος τὰς συστάσεις μου



Εἰκ. 4. Διάγραμμα παλαιότρας Στυμφάλου.

οἱ χωρικοὶ δ^ε μροτριώσωσι καὶ θὰ σπείρωσιν αὐτὸν κατεστρέψοντες δ.τ. μετὰ τόσουν κόπου έπειτεύχθη θέρετος, ἡ Αρχαιολογικὴ Έταιρεία ἐνηγήσει τῇ εἰσηγήσει μου πίστωσιν ἀποζημιώσεως τῶν καλλιεργητῶν ἐγκαίρως εἰδοποιουμένων νὰ μὴ καλλιεργήσωσι τὸν χῶρον.

ΑΝ. Κ. ΟΡΔΑΝΔΟΣ

Ω. ΑΝΑΣΚΑΦAI ΕΝ ΛΕΙΒΟΙ

Ἐκθέτω ἐνταῦθα συντάμως τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἔφετινῶν ἀνασκαφῶν
ἐν Λέσβῳ.

Κατ' ὄρχας ἐπεχειρησα τὴν περαιτέρω ἐκσκαφὴν τῶν θεμελίων ἀρχαικοῦ
ναοῦ, τὸν δποίου ἀπεκάλυψα ἐν θέσει Κλοπεδῆ τῆς κεριφερείας Καλλονῆς



Εἰκ. I. Λείφανα ἀρχαικοῦ ναοῦ Κλοπεδῆς Λέσβου.

τῆς Λέσβου καὶ περὶ τοῦ δποίου ἔγραψα ἐν τῷ ἐπιχάρτῳ ἐκδοθέντι Ἀρχαιολογικῷ Δελτίῳ 9. 1924 - 25 (Παράρτημα σ. 41 ε'). Καὶ εύδον μὲν λειφανά τινα
εἰσέτι τῶν κατωτάτων δόμων τοῦ ὑποστρώματος, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν εἶναι
δυνατή ἡ συμπλήρωσις τοῦ σχεδίου τοῦ ναοῦ, καθόσον ἡ σύλησις τῶν λίθων
ἔχει γίνει εἰς μεγίστην κλίμακα.

Πρὸς βορρᾶν τῶν θεμελίων τούτων καὶ εἰς ἀπόστασιν 5 μ. περίπου ἀπεκάλυψα τμῆμα ἔτέρου ναοῦ καὶ δὴ τὴν νοτίαν, τὴν δυτικὴν καὶ μέρος τῆς β.

πλευρᾶς. Είναι καὶ οὗτος κατεσκευασμένος διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ προηγούμενος ἔγχωριος ὄλικοῦ, τραχυτοι λίθου καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπίσης κατεστραμμένος ὡς ἐκεῖνος. Μόνον ἡ δυτικὴ τοῦ πλευρᾶ σώζεται διπλωσιήτοις καλῶς καὶ μαλιστα κατὰ κατὰ τὴν βδ χωνταν, δπου εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου καὶ δύο βάσεις κάτων κατὰ γάρδαν κείμεναι (εἰκ. 1). Ἡ πλευρὰ αὕτη ἔχει μῆκος 16.25 μ καὶ ἔχει τρεῖς διαβαθμούς, τῶν δικοίων ἡ ἔξωτερη ἡπ.φάνεια δὲν



Εἰκ. 2. Κιονες δοχαικοι ναοῦ Κλεοπεδῆς Λέσβου.

είναι τελείως ἀπεξιεργασμένη ἀλλ ἔχει κατὰ τοὺς ἀρμόδιους μόνον στενὴν τπινιαν λείαν, ἐν μέσῳ δὲ είναι ἀδρομερῶς λελαξευμένη μὲ τεκτονικοὺς ἀγκῶνας ἔξεχοντας. Τὸν αὐτὸν τρόπον ἔργασίας παρουσιάζει, καὶ ἡ δνω δρατὴ ἐπιφάνεια αὕτων, ἡ ἐκάστοτε δηλ ἔξχουσι τοῦ ὄπλαρκειμένοι διαβαθμοῦ. Αἱ βάσεις ἔδραζονται ἐπὶ ἐκβεβαθυμένης κυκλωμής ἐπιφανείας ἐπίσης καὶ ἔχουσι τὴν μορφὴν τοῦ συνίθους «αἰολικοῦ» τύπου μὲ παχὺν προσκεφαλοειδῆ τόρον καὶ μεριν ὑπὲρ αὐτὸν στρογγυλην δάβδον, δπου καταλήγει ὁ κοριδὸς τοῦ

κίονος, διπλά είναι δραμβίδωτος (εἰκ. 2). Έπι τοῦ παρακειμένου φυροῦ εύρεθη καὶ κιονόκρανον «αἰολικόν» τοῦ γνωστοῦ τύπου. Άλι βάσεις καὶ τὰ κιονόκρανα είναι, τῆς αὐτῆς μορφῆς καὶ ἔχουσι τὰς αὐτάς διαστάσας πρὸς τὰ εὑρεθέντα πληγοιῶν τῶν προηγουμένων θεμέλιών Φαίνεται διπλή στενή πλευρά εἶχεν δικτὸν κίονας (διάμ. βασ. 0,82 διάστυλον 1,27), δύνωστον δὲ πόσονς ή μακρὰ πλευρά, ήτις δὲν ἀπεκαλύφθη εἰσέτι κατὰ τὴν ἐφετινὴν περίοδον. Αειψανά ἐπίστης τοῦ τοίχου τοῦ σηκοῦ εὑρέθησαν, δὲλλ' οὐχὶ ίκανὰ θετε νὰ τρανσται



Εἰκ. 8 Αἰολικὸν κιονόκρανον θρησκευτικοῦ ναοῦ Λέσβου.

ἡ μορφὴ αὗτοις. Μεταξὺ τῶν χωμάτων εὑρέθησαν πλείστα τεμάχια πορίνων πλακῶν καλῶς ἐπεξεργασμένων, τῶν δποιον τὴν προσέλευσιν δὲν δύναμαι εἰσέτι νὰ δρισω. Ἐκ τῶν κινητῶν εὑρημάτων διαφέρω τεμάχια ἀνθεμιστῶν δηροκεράμων, οἵτινες ἔφερον καὶ ἀνάγλυφα, δὲν λείψαντα εὑρέθησαν, μίαν πόρπην χαλκῆν γεωμετρικοῦ τύπου μὲν ἴγγυρακτα γεωμετρικὰ κοσμήματα ἐπὶ τοῦ παχέος τόξου καὶ διγείδιον χαλκοῦν.

Ἐλπίζω διτὶ τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀποκερδεώσις τῆς ἀνασκαφῆς.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1927

A'. Τακτική Συνέλευσις.

Τῇ 6η Φεβρουαρίου 1927 ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 5^ο, μ. μ συνῆλθον οἱ ἑταῖροι εἰς τακτικὴν συνέλευσιν ἵνα ἐκλέξωσι τό τε Προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν πενταετή ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπείαν διὰ τὸ έτος 1927, ἀκούσωσι δὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ 1926 ὡς καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Γραμματείως τοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν πελραγμάτων τοῦ ίδους 1926.

Παρῆσσαν ἑταῖροι ἐκατόν τριάκοντα τέσσαρες. Γενομένης φρανερᾶς ψηφοφορίας ἐξελέγησαν: Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως δ. κ. Κωνσταντῖνος Πολιγάνης, 'Αντιπρόεδρος δ. κ. Μλιάδης Πουρής, Α' Γραμματεὺς δ. κ. Παναγιώτης Ήλιόπουλος καὶ Β' Γραμματεὺς δ. κ. Σόλων Θεοδότου.

Ο Γραμματεὺς τῆς συνέλευσεως κ. Σόλων Θεοδότου διέγγωσε τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως κατὰ τὸ έτος 1926, ἡ δὲ συνέλευσις διοφώνως ἐνέκρινε τὴν διαχειρ.σιν ταῦτην Εἴτα δ.ὰ μιστικῆς ψηφοφορίας ἐξελέγησαν μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς 'Ἐπιτροπείας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὸ έτος 1927 οἱ κ. κ. Μλιάδης Πουρής, 'Αγγελος Σταυρόπουλος, Εβρέγγελος Κρητικός, Γεώργιος Παπαϊωάννου καὶ Μ.χαήλ Χρηστόπουλος.

Διακοπέσσις μετά ταῦτα τῆς συνεδρίας κα. ἐπαναληφθείσης τὴν 6^η, δ. Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Εταιρείας κ. Γ. Π. Οἰκονόμος ἀνεκοίνωσε τὴν διτ' αὐτοῦ συνταγμένεσσαν ἔκθεσιν περὶ τῶν πελραγμάτων τῆς 'Εταιρείας κατὰ τὸ ληξιανὸν έτος 1926 μετὰ προθιστῶν φιστε.νῶν εἰκόνων ἐκ τῶν οὗτοῦ τῆς 'Εταιρείας γενομένων ἀνασκαφῶν

B'. Τακτική Συνέλευσις.

Τῇ 13^ῃ Φεβρουαρίου 1927 ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10^η π. μ. συνῆλθον οἱ ἑταῖροι εἰς δευτέραν τακτικὴν συνέλευσιν διὰ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κ. Πολιγάνους καὶ προέβησαν κατὰ τὸ δέδρον 10 τοῦ 'Οργανισμοῦ εἰς μιστικήν διὰ ψηφοδελτίων ἐκλογὴν τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Εταιρείας διὰ τὴν τριστίαν 1927-1929.

Ἐγήφισαν ἑταῖροι διακόσιο. Εξ ἐξελέγησαν δὲ μέλη τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν τριετίαν 1927-1929 οἱ κ. κ. Γ. Π. Οἰκονόμος διὰ ψῆφων 141, Δ. Παππούλιας δὲ ψῆφων 138, Θ. Βορέας διὰ ψῆφων 129, Ἀ. Κεραμόπουλος διὰ ψῆφων 128, Α. Ὁφλανδος διὰ ψῆφων 128, Σ. Παγανέλης διὰ ψῆφων 126, Ν. Ἐξαρχόπουλος δὲ ψήφων 125, Ν. Μπαλάνος διὰ ψῆφων 124, Γ. Σωτηρίου διὰ ψῆφων, 122, Κ. Δυοβουνιώτης διὰ ψῆφων 121, Μιχ. Βολονάκης διὰ ψήφων 121, Σ. Μενάρδος διὰ ψῆφων 118 καὶ Γεώργ. Ν. Βέλτεος διὰ ψῆφων 110.

Συμπλήρωσις καὶ καταρτισμὸς τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου.

Τὸ εὗτας ἐκλεγθὲν ὑπὸ τῶν Ἑταίρων νέον Συμβούλιον συνελθόν τῇ 15^ῃ Φεβρουαρίου εἰς συνεδρίαν κρᾶς πλήρη καταρτισμὸν αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δρόμου 10 τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἐξέλεξε μέλη τοῦ Συμβουλίου τοὺς κ. κ. Ἰάκωβον Χ. Δραγάτσην, Σωκράτην Κουγέαν καὶ Κωνστ. Ρωμαίον, Ἀντιπρόεδρον δὲ τὸν κ. Δ. Παππούλιαν καὶ Γραμματέα τὸν κ. Γ. Π. Οἰκονόμον.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜ ΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡ ΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1927

ΤΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ
ΤΟΝ ΕΤΑΙΡΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Κύρια Πρόσεδρος,

Οι υπογεγραμμένοι, διποτελούντες την 'Εξελεγκτικήν 'Επιτροπείαν της Εταιρείας διά τὸ έτος 1927 προσκληθέντες διά τοῦ ὥπ' δριθ 22 Διπλῆς Φεβρουαρίου Ι.ξ. ξυγράφοι τοῖς κ. Προσέδρουν ἐπειλήφθημεν τοῦ ἔλεγχοι τῆς κατὰ τὸ λήξαν έτος 1927 οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Εταιρείας, ἐκ τῶν ταμιακῶν καὶ λογιστικῶν βιβλίων τῆς διοικας ἔχαγοντα, τὰ ίδια διποτελέσματα:

A) Χρηματικόν.

Ταμείον

a') Χρέωσις

1) Ύπδοικον μετρητῶν εθραβήν ἐν τῷ Ταμείῳ τῇ 31 Δεκεμβρίου 1926 κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς 'Εξελεγκτικῆς Επιτροπείας Δρχ	52,955,70
2) Εἰσπράξεις ἀπὸ ξοδα Γεν.κοῦ Προθυπολογισμοῦ	> 411 046,15
3) Ἀναληψεις ἐκ τῶν ἐν δημ. κιταμέσεων τῆς Εταιρείας παρὰ τῷ 'Εθνικῇ Τραπέζῃ	> 702,474,75
4) Εἰσπράξεις ἐκ τῆς θεοφλήσεως τῶν εἰς τὸ δριτ.ον κληρωθεισῶν δέκα Εξ (δριθ. 18) δικολογιῶν 'Εθνικοῦ Δανείου δ % 1927 ('Αμύνης)	> 29,986.—
5) Εἰσπράξεις ἐκ τῆς θεοφλήσεως τῶν εἰς τὸ δριτ.ον κληρωθεισῶν εἴκοσιν (δριθ. 20) δικολογιῶν 'Εθνικοῦ Δανείου δ % 1920	> 8,000.—
6) Επιστροφαὶ χρημάτων ἐκ προκαταβολῶν δι' ανασκαφῆς	> 5,216,90
Tὸ δλον	Δρχ 1,201,629,50

δ) Πληρωματικές Εξόδους

1) Πληρωματικές Εξόδου Γενικού Προσώπου πολογισμού	Δρχ	396,086.90
2) Καταθέσεις διαφόρων παρατάξεων της Εθνικής Τραπέζης ἐπ' διάδοχοι της Επιτροπής	Δρχ	373,000.95
3) Πληρωματικές Εξόδου προς Διανεύση 5 %, 1907 (Άμυνης)	Δρχ	26,180.75
4) Πληρωματικές Εξόδου προς Διανεύση 5 %, 1914	Δρχ	119,857 —
5) Πληρωματικές Εξόδου προς Διανεύση 5 %, 1922	Δρχ	2,197. —
6) Πληρωματικές Εξόδου προς Διανεύση 5 %, 1920	Δρχ	6,650. —
7) Αντικατάστασις προσωρινών τιτλών Εθνικής Αναγκαστικού Δανείου ως από την Επιτροπή Δανείου τοιούτων, η οποία εξήκοντα τριάντα δριστικών πενταετών (δριστικός πενταετούς) διαβούλευσης	Δρχ	6,800. —
8) Πληρωματικές Εξόδου προς Διανεύση 5 %, 1928	Δρχ	59,788.75
9) Πληρωματικές Εξόδου προς Διανεύση 5 %, 1924	Δρχ	183,047.50
10) Προκαταβολαις διανομής έκπτωσης	Δρχ	5,216.90
11) Υπόλοιπον μετρητών της 81 Δεκεμβρίου 1927	Δρχ	28,868.75
Τὸ δόλον	Δρχ	<u>1,201,629.50</u>

*Ε') Εξόδα και Εξοδα**α') Εξόδα*

1) Από μερίσματα και τόκους	Δρχ	373,438.95
2) > μισθώματα δικαιήσων	Δρχ	300. —
3) > δινείσιμον πωληθέντων δημιούριων μέσων	Δρχ	25,175. —
4) > εισφοράς έταιρων	Δρχ	3,615. —
5) > έκτακτα και άπρόσπτα έξοδα	Δρχ	8,617.20
Τὸ δόλον	Δρχ	<u>411,046.15</u>

β) Εξοδα

1) Εις μισθούς έπιδόματα και συντάξεις	Δρχ	76,812. —
2) > έξοδα γραφείων	Δρχ	82,148.30
3) > έξοδα βιβλιοθήκης	Δρχ	36,146.95
Εις μεταφοράν	Δρχ	146,107.25

	Έκ μεταφορᾶς Δρχ	145,107 25
4) Εἰς έπισκευής καὶ έπιπλώσεις μεγάροι 'Εταρέλας	»	19,444.—
5) » Διασκαφάς	»	97,988.10
6) » Δημοσιεύματα	»	78,146.90
7) » Διδασκαλίαν	»	1,290.—
8) » Έφόδους καὶ έπιμελητής δροχαιοτήτων πρὸς εἰρηνέ- τέρας σπουδάς ἐν 'Επιχείριδ	»	27,321.—
9) » Βιοδιανομής καταστημάτων	»	2,991.70
10) » Έκτακτα καὶ Διπρόσπιτα έξοδα	»	23,752.95
	Τὸ δόλον	898,080.80
Περίσσευμα έσσόδων έτους 1927	»	15,009.25
	Σύνολον	Δρχ 411,040.10

Γ') Γενικός Ισολογισμός.

Τὸ διεργητικὸν τῆς Ἐπαιρείας τῇ 81 Δεκεμβρίου 1927 διήχεστο εἰς		Δέχ.	<u>1 937,879.75</u>
ἀποτελούμενον ἐκ τῶν οὕτως:			
1)	Απὸ μετοπά τὸν Ταμείῳ	⇒	28,808.76
2)	τὸ μέγαρον τῆς Ἐπαιρείας	⇒	259,868.80
3)	δικίνητα κτήματα	⇒	17,847.60
4)	70 μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης	⇒	157,190.26
5)	405 δμολογ. Ἐθνικοῦ Παγίου Δανείου, 4%, 1889	⇒	88,164.25
6)	75 δμολογ. Ἐθνικοῦ Δανείου Σιδηροδρόμων Πε- ραϊδ-Λαρίσης	⇒	20,198.75
7)	1897 δμολ. Ἐθν. Δαν. 5%, 1898 ('Ενοποιήσεως)	⇒	171,795.75
8)	175 δμολογ. Ἐθνικοῦ Δανείου 5%, 1907 ('Αμύνης)	⇒	8,800.50
9)	185 δμολογ. Ἐθνικοῦ Δανείου 5%, 1914	⇒	107,487.65
10)	204 δμολογ. Ἐθνικοῦ Δανείου 6%, 1918	⇒	18,460.20
11)	100 δμολογ. Ἐθν. Ἀναγκ. Δανείου 6%, 1922	⇒	9,597.—
12)	1 δμολογ. Ἐθν. Δανείου Κεφαλαιώσεως μετὰ μᾶς ἀκοδεῖξεως φράγκ. 140	⇒	640—
13)	30 δμολογ. Ἐθν. Πατριωτ. Δανείου	⇒	25.—
14)	515 δμολογ. Ἐθν. Δανείου, 5%, 1920	⇒	97,750.—
15)	1000 δμολογ. Ἐθν. Ἀναγκαστ. Δανείου 6%, 1926	⇒	60,088.75
16)	25 δμολογ. Ἐθν. Ηροσφυγ. Δανείου 7%, 1924	⇒	183,047.60
17)	4000 δμολογ. Ἐθν. Ἀναγκαστ. Δανείου 6%, 1922 κληροδοτήματος Ιωάννου Μαρκοπούλου	⇒	332 000.00

	"Εκ μεταφράσεων . . . Δρχ.	1,622,795.65
18) Άπλο καταθέσεις ήν δύψει παρά την Έθν. Τραπέζη	Δρχ.	305,965.05
19) > καταθέσεις ήν δύψει παρά την Λαϊκή Τραπέζη	Δρχ.	6,687.05
20) > προκαταβολές	Δρχ.	1,932.—
	Τὸ δλον	<u>Δρχ. 1,937,379.75</u>
Tὸ δὲ Παθητικὸν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1927 ἀντίρρχετο εἰς	Δρχ.	1,937,379.75
ἀποτελουμένον		
εἰς τοῦ Κεφαλαίου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1927	Δρχ.	1,937,379.75

δ) Περιουσία της Αρχαιολογικής Έκταίρειας.

"Η περιουσία της Έκταίρειας τῆς 31 Δεκεμβρίου 1927 ἀνήρ-		
χετο εἰς	Δρχ.	<u>1,937,379.75</u>
ἀποτελουμένη ἡς τῶν ἔξις:		
1) Άπλο μετρητὰ ἢν τῷ Ταμείῳ	Δρχ.	28,888.75
2) > τὸ μέγαρον τῆς Έκταίρειας	Δρχ.	259,863.80
3) > δικίνητα χείματα	Δρχ.	17,847.50
4) > 70 μετρούς τῆς Έθνικῆς Τραπέζης	Δρχ.	157,190.25
5) > 400 δμολογ. Έθν. Παγείου Δανείου 4%, 1889	Δρχ.	88,154.25
6) > 75 δμολογ. Έθν. Δανείου Σιδηροδρόμων Πε- ραϊδας-Λαρίσσης	Δρχ.	20,198.75
7) > 1697 δμ. Έθν. Δανείου 5%, 1898 ("Ενοκολήσωσις")	Δρχ.	171,795.75
8) > 175 δμολογ. Έθν. Δανείου 5%, 1907 ("Αμύνης")	Δρχ.	8,860.50
9) > 185 δμολογ. Έθν. Δανείου 5%, 1914	Δρχ.	167,467.65
10) > 204 δμολογ. Έθν. Δανείου 6%, 1918	Δρχ.	18,480.20
11) > 100 δμολογ. Έθν. Αναγκ. Δανείου 6 1/2%, 1922	Δρχ.	9,597.00
12) > 1 δμολογ. Έθν. Δανείου Κεφαλαιώσεως μετά μιᾶς ἀποδείξεως φραγκ. 140	Δρχ.	640.—
13) > 30 δμολογ. Έθν. Πατριωτικοῦ Δανείου	Δρχ.	25.—
14) > 515 δμολογ. Έθν. Δανείου 5%, 1920	Δρχ.	97,750.—
15) > 1000 δμολογ. Έθν. Αναγκαστ. Δανείου 6 1/2%, 1926	Δρχ.	60,038.75
16) > 25 δμολογ. Έθν. Προσφρυγ. Δανείου 7%, 1924	Δρχ.	183,047.50
17) > 4000 δμολογ. Έθν. Αναγκαστ. Δανείου 6 1/2%, 1922 κληροδοτήματος Ιωάννου Μαρκοπούλου	Δρχ.	332,000.—
18) > καταθέσεις ήν δύψει παρά την Έθνική Τραπέζη	Δρχ.	305,965.05
19) > καταθέσεις ήν δύψει παρά την Λαϊκή Τραπέζη	Δρχ.	6,687.05
20) > προκαταβολές	Δρχ.	1,932.—
	Σύνολον . . . Δρχ.	<u>1,937,379.75</u>

Περαινούσα τὴν παρούσαν ἔκθεσιν ἡ Ἐπικροκεία προτείνει εἰς τὴν Συνέλευσιν, διπος ἐγκρίνη τὴν προκειμένην διαχείρισιν ως δρῦμως γενομένην καὶ ἐπικινδώσῃ τὸν τε Ἱεολογισμὸν καὶ τὸν Ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος έτους 1927.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1928

Η Ἐξελεγμένη Ἐπιτροπεία

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΡΙΤΙΚΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΟΥΡΗΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1927

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

Προσωπογνωμον		Είδος έσόδων	Προηγούμενη εβδομάδα	Παραγγέλματα	Διαφορά	
Ημερ.	Αριθ.				Έπι. πλάνο	Έπι. Ματιον
A'	1	Μερίσματα και τόχοι.	864 848	878 488 95	0 005 05	
"	2	Μ.σθίωματα	800—	800—		
"	3	Άντιτ.μον δημοσιευμάτων	20 000—	25 175—	5 175—	
B'	1	Εισφοραί έταιρων	8 000—	8 515—	515—	
"	2	Συνδρομή των Δημοσίου	50 000—			50 000—
G'	1	"Εκ τῶν περισσευμάτων παρελθόντων έτών	288 769—			288 769—
"	2	"Έκτακτα και άνεργοτάτα δασδά	900—	8 617 20	8 417 20	
		Σύνολον	1671 612	411 046 15	28 208 16	288 769—

Άναλυσις των κεφαλαίου Α', μεθραυ Β.

"Άντιτ.μον δημοσιευμάτων".

1) Αρχαιολογική Εφημερίς	Δρχ.	21 985.—
2) Πρακτικά της Αρχαιολογικής Έταιρειας	»	000.—
4) Χρήστου Τσούντα: Άι προϊστασικαι ακροπόλεις Διμητρίου και Σέ- ακλου. 1908	»	1 500.—
4) Π. Καββαδία — Γ. Καββαδίου "Ανασκαφή της Ακροπόλεως μπό των 1886 μέχρι τον 1890. 1906/7	»	750.—
5) Π. Καββαδία. Το Ισράν των Ασσυληπιού ήν Έπιδαυρω και ή θεραπεια τῶν μάσθενῶν. 1900	»	800.—
6) Γ. Π. Οικονόμου: "Σπ.γραφα. της Μακεδονίας. 1915	»	40.—
7) Α. Κεφαλοπούλου: "Αποτυμπανιαρές. 1928	»	50.
	Σύνολον	Δρχ. 25 175.—

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1927

Προσώπου λογισμού Καρ. Αρθρο	Έλεγχος έξόδων	Προηγούμ. αθέτια	Συμπλήρωμα μετακαί στεφάνη	Συνολος αποτελεσμάτων	Δαπανή θέτεις	Διαφορε τις πληττε
A' 1	Μ.σδοι, έπιδριατα και συνταξεις	105 612		105 612	76 812	28 800
2	Έξοδα γραφειων	25 000	10 000 -	35 000	32 148 90	1 851 70
3	Έξοδα βιβλιοθήκης	100 000		100 000	36 146 95	66 858 05
4	Έπισκεψαι και έπιπλωσις	70 000		20 000 -	19 444	556
B' 1	Ανασκαφαι	166 000		166 000 -	87 989 10	66 016 80
2	Δημοσιευματα	135 000 -		135 000 -	78 146 90	56 858 10
3	Δ.δασοκαλια	16 000 -		15 000 -	1 300	18 710
C' 1	Έν.σχησις εις 'Ερόρους πρός την ρυτέρας απονδά, έν 'Επονειδ	70 000 -		70 000 -	27 321 -	42 670
2	Έξοδα κεχλεισ.ένων χρησιων	10 000 -		10 000 -	2 991 70	7 008 80
3	Έκτακτοι δαπάναι κα. διάφορα Έξοδα	26 000		25 000 -	28 752 95	1 247 05
	Σύνολον	671 612	10 000:	681 612 -	396 086 90	285 575 10

Άναλυσις των καθαραίων Β'. άρθρου 1.

«Ανασκαφαι».

1) Ήδειον Περικλίου	Δρχ. 5 000.-
2) Άμισιαρου	- 9 000.-
3) τοπογραφικά σχέδια	- 14 200.-
4) Νέας Άγγιαλου	- 10 000.-
5) τοπογραφικά σχέδια	- 10 000.-
6) Θηβῶν	- 14 120.-
7) Γουμενίτσης Καλαδρύτων	- 8 000.-
8) Στυμφάλου	- 9 980.-
9) Έπιδαύρου	- 2 063.10
10) Λέσβου	- 10 000.-
11) Νικοπόλεως καθαρισμός δροχα- λογικῶν χώρων	- 5 000.-
Σύνολον	Δρχ. 97 983.10

Σύγκρισις πραγματοποιηθέντων

έσόδων και έξόδων.

1) Εσόδα	Δρχ. 411 046.15
2) Έξοδα	- 396 086.90
3) Περισσευμα	- 15 009.25

Έτος Αδήρας της 31 Δεκεμβρίου 1927

Ο Ταμίευς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΗΛΙΟΝΟΥΔΟΣ

Ο Δραγοστής

ΠΑΝΑΓ. Γ. ΞΤΡΙΓΟΝΟΥΔΟΣ

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Δωρεαί. Ειγγιώσπεις μναγχόμενυτες κατιούτερο τὰ πρᾶς την θίβλαιόηκην τῆς 'Εταιρείς ος είτε ίπ' αὔτῶν τῶν σινγγαρένιν ήτε ίπ' ὄλαιν φέων τῆς 'Εταιρείας εποιούντεν ε κατά τὸ 1^ο 27 θίβλαι, κατίσκουν διμῶν πειρούτεν νὰ ἐκφρίσωμεν καὶ ἐνταῦθα πρὸς πάντας τοὺς φιλόθρονας διωρητὰς τὴν εἰληνο-μοσύνην τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρείας.

1. **Annuaire général de la France et de l'étranger Année 1910** Paris (Marquis de Dampierre).
2. **'Αθηναγέρα,** 'Ο θεμός τῶν συγχέλλων ἀν τῷ οἰκουμενικῷ πατριαρχεῖῳ. Έν Αθ 1927
3. **Bethe, E.** Der Apollonkultus des Kais. Augustus Leipzig 1927
4. **Χατζῆ, Άντων. Χ.:** 'Ανδρέας Ν. Σκιάδ. (1861-1922). 'Αθῆνα. 1927
5. + + + 'Αντίγνωστος πίναγ-πατωδόνος ἐπιγραφής. 'Απ. ΑΕ 1924
6. **Dionysii Halicarnassensis Antiquitatum romanarum quae supersunt.** Ed. C. Jacoby. Suppl. Lipsiae 1926. (Zieberath).
7. **Dörpfeld, W.** Die altgriechische Kunst und Homer. 'Απ. Athen. Mittell. 1926.
8. **Erechtheum,** Ed by J. M. Paton Text and Plates Cambridge 1927. Λαζ-ρικ. 'Αρχ. Σχολή 'Αθηνῶν).
9. **Easen, Ch van** Le monument dit Portique des géants à Athènes. Paris (BCH).
10. **Exposition d'art musulman Alexandrie** 1925. 'Αντωνίος 'Ε. Μλενόνης).
11. **'Εκατοντατηρὶς Φαριθέρεν.** 1826 1926 Έν 'Αθ 1927
12. **Fougères, G.:** T.éophile Homolle Paris 1926.
13. + + : Rapport sur les travaux de l'Ecole Française d'Athènes. Paris 1927
14. **Franke, A. H.:** Antiquities of Indian Tibet. P 2 Calcutta 1926. (Secretary High Commission India)
15. **Glasgow, G.:** Ronald Burrows. London 1924.
16. **Γιαννουλέτου, Γ. Π.:** Τὸ ἀν Δελφοῖς μνεῖτον καὶ ἡ Απολλωνικὴ μάντη. Έν 'Αθ 1927
17. **Hiller v. Gärtringen, F.:** Deutsches Bauinschrift. 1927
18. **Homolle, Th.:** La loi de Cadys sur le prêt à intérêt Paris 1926. (Mine Homolle).
19. **Jerusalem sous terre.** London 1911. (Κα Στερνού Γεωργαντό).
20. **Καλιτσευνέατη, Ι. Σ.** Αἱ μνεῖλαγαι τοῦ σκοποῦ τῆς 'Ελληνο-Φιλολογίας. Έν 'Αθ 1926.
21. **Καρδαμέτη, Ι. Π.** Αἱ 'Αθηναὶ ἔλονοςάπλητοι. Έν 'Αθ 1927
22. **Κευρουνιώτη Κ.** 'Αγαλμα Ασκληπιοῦ ἐπ' Ελευσίνος. 'Απ. Αρχ. Δελτ. 1928-22.
23. **Λεβίδεω, Ν. Δ.:** Λόγοι ὥπερ τοῦ Παναγίοι τάφου. 'Αθῆναι (1927).
24. + + : Λόγος ἐκφρανθεῖς τῇ 28 Απριλίου 1927.

25. Ljungvilk, H.: Studien zur Sprache der apokryphen Apostelgeschichten. Uppsala 1926.
26. Λευτέρου, Κ. Ι.: Το φιλολογικόν ἔγγονον καὶ ἡ εὐνοιαὶ δημόσιῃ τριῶν παιδιών μαθητηγενεῖν. Έν 'Αθ. 1927
27. *: Σεπταπτωμάλειον ἀγένεος κρίσις. Έν 'Αθ. 1927
28. Μασσά, L. L Hellenisme de l'Asie Mineure Paris 1919. (Τὰ πούρη 'Εξοτερ.,
29. Merrit, B. D. καὶ West, A. B. The revision of athenean tribute lists. 'Απ Harvard studies in class. phil., 37, 1926.
30. Μιχαηλίδης - Νεοάρου, Μιχ. Γ.: Νυμφά θύμα τῆς νίσσου λαρυτιστῶν τῆς Δωδεκανήσου. Έν 'Αθ. 1928.
31. Millet, G. Monuments de l'Athènes. I. Les peintures. Paris. (Υπουργείον Εξωτερικών).
32. Noack, Ferd. Elektris. Textband καὶ Tafeln. Berlin Leipzig 1927
33. Οικονομίδης, Ζ. Η.: Ο Ποντιος. Έν 'Αθήναις 1920.
34. Οικονόμειος, Γ. Π.: Ο Ερικής τοῦ Προξιτελοῦς. Ανατίτισις ἐκ τοῦ Ημερολογίου τῆς Μ. Βλάσδος 1928.
35. Όρλαντος, Αναστ. Κ.: Μονοπτηριακή ἀρχιτεκτονική. 'Αθήναις 1927
36. Παπαγάλη, Δ. Π.: Μεσωπονικαὶ καὶ μεσογενεστικαὶ ἐπιγραφαὶ τῆς νίσσου Ἀνδρεων. Έν 'Αθ. 1927
37. *: *: Ἀνδριοὶ βιβλιογράφοι καὶ κωδικῶν κτήτορες. Έν 'Αθ. 1927
38. *: *: Ο θεολόγος τῆς Μιλάνου (1877-1908). Έν Αθ. 1927
39. Παπανδρέου, Γ.: Ήρι τοῦ ορού, Φούρνος καὶ τῆς πόλεως; Λαζάριος. Έν 'Αθ. 1902.
40. *: *: Πλατανάδ. Η. 1. τξ. 1-4: Έν Πύργῳ 1896.
41. *: *: Περὶ τῆς τόν Ηλείων διαλέκτου. Έν 'Αθ. 1897
42. *: *: Παγκόσμιος γραμμῆς Ιστορία. Έν 'Αθ. 1908.
43. *: *: Οι Ἑλλήνες λαρυτοὶ ποντικαὶ. Έν 'Αθ. 1908.
44. *: *: Τιτορία τοῦ Ἐπιφόρου. Έν 'Αθ. 1908.
45. *: *: Η ιστορία τοῦ Σκιανού καὶ τῆς Πάνου. Έν 'Αθ. 1925.
46. *: *: Μενονγραφία περὶ τῶν κατὰ τὴν Μεσοπονικὴν Πόλον
47. Παπαμιχαλεπόπουλος, Κ.: Η Κινοταντινούστολις Ἐλληνικὴ ἐπι 2077 ἕπτ. Έν 'Αθ. 1920. (Υπουργείον Εξωτερικών).
48. Παλαιόδη, Σ.: Ο τίτος τῆς Ἀθηνᾶς, τῶν Μεδικῶν Άπ. 'Αρχ Δελτ. 1922 - 25.
49. Person, P. Kritisch - exegetische Bemerkungen zu den kleinen Schriften des Tacitus. 1927
50. Φαραντέτου, Μ. Σπ.: Ἡ τελεία διαρρόφωσις τοῦ σκοτοῦ τῆς πονής. 1927
51. Philaretos, G. V. L'esprit démocratique chez les Hellénes 1919
52. Πολίτευ, Ν. Γ.: Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία. Γ', 1911-1920, Μέρ. 1 Έν 'Αθ. 1927. (Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν).
53. Robinson, D. M. A Graeco - Parthian portrait head of Mithradates I. 'Άπ. Am. Journal of Arch. 1927
54. Ρωμαίου, Κ. Α.: Ο ἐφηβὸς τοῦ Μιθράδηνος. Έν 'Αθ. 1927
55. Samuelsson, G. Ad Valerium Placcum. Uppsala 1927
56. Sartiaux, F. L'archéologie française en Asie Mineure. Paris 1918. (Υπουργείον Εξωτερικών)
57. Schrader, H. Eine archaisch - griechische Bronzestatnette im Liebigmuseum.
58. Siemienosci, Joseph : Les symboles graphiques dans les éditions critiques de textes. Projet d'unification. Varsovie 1927

59. Jjörgen, H. Ad Ciceronis epistulas ad Atticum adnotati mes. Uppsala 1927

60. Svensson, N. Two tholos tombs at Bodva in the eastern part of Tripolyia - Lund 1927.

61. Stendzicka, Fr. Drei frühe Römerköpfe. Leipzig 1926.

62. Tabachovitch, D. Sprachliche u. textkrit. Studien zur Chronik des Theodosianus Confessor Uppsala 1926.

63. Hidenaka Tanaka. Graecae grammaticae rudimenta Tokio 1927

64. Thiersch, H. Göttingen u. die Antike. Göttingen 1926.

65. Shörnell, G. Ad scriptores Historiae Augustae et Annalium Marcellini annotationes. 1927

66. Τσεροτεού, Δ. Κ.: Ἰστορία τῶν γεωργῶν καὶ τῆς θεοποίησις ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἐν Αθήναις 1915.

67. . Γῆ καὶ γεωργοὶ τῆς Θεσσαλίας κατά τὴν τουρκοκρατίαν. Ἐν Βόλῳ 1922.

68. De Waele, P. J. M. The magic staff or rod in greco-italian antiquities. 1927

69. Wilamowitz-Moellendorff, U. v. Heilige Gesetze. An. Sitzungsber. d. preuss. Ak. d. Wiss. 1927 XIX.

70. Wilcken, U. Zu der epidaur. Bundesstelle v. J. 802 v. Chr. An. Sitz. Ber. d. preuss. Ak. d. Wiss. 1927, XXVI.

71. Valley, G. Über den Sprachgebrauch des Longus. Uppsala 1926

72. Vogel, Fr. Billiotheca philologica classica 1926. Leipzig 1927

73. Volonakis, M. D. Saint Sophia and Constantople. London 1922 ("Υπουργεῖον Εξωτερικῶν")

74. Ziebarth, R. Fünfundzwanzig Jahre griech. Inschriftenforschung 1894-1919 (1926).

Μυογαί καὶ δυτικλαγάται. Δι' ὅμοιος ἐπρομπθεύση ή β.βλασφήμηση 197 νέους τόκους βιβλίων, δι' δυτικλαγῆς δε γηζήση κατὰ τὰ τόκους.

**ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟ 1^η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ**

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1927.

*Αρχαιολογικής Έφημεραδος τόμος του 1924.

1) Αρχαιολογική Έφημερα

Σειρά αριθμ.	Πληρωθέν τεύχος	Τίτλος τόμου	Βιβλιογράφ. τεύχος	Σειρά εργασιών	Πληρωθέν τεύχος	Τίτλος τόμου	Βιβλιογράφ. τεύχος
1887-1843				'Εκ μεταφ.	16	'Εκ μεταφ.	2560
φυλ. 8	10		10	1893	2	200	500
+	-		10	1894	1	-	250
+	25		10	1899	1	-	250
+	26		10	1901	1	-	250
+	27		10	1914	1	-	250
+	28		10	1916	2	-	500
1888	250		250	1916	1	-	250
1889	-		250	1917	1	-	500
1885	-		250	1919	2	-	500
1886	-		250	1920	3	-	750
1887	-		250	1921	2	-	500
1888	-		250	1922	2	-	2250
1889	-		250	1923	24	-	6000
1890	-		250	-	1	125	125
1891	-		250	1924	27	250	6750
1892	-		250	"Αθροισμα	94	"Αθροισμα	21935
Εἰς μεταφ.	16	Εἰς μεταφ.	2560				

2) Πρωτικὴ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπανεργίας

1914	2	50	—	100	—	'Εκ μεταφ.	8	'Εκ μεταφ.	800	—
1915	2	60	—	100	—	1920	1	50	—	50
1916-1919	2	60	—	100	—	1921	5	10	—	250
Εἰς μεταφ.	6	Εἰς μεταφ.	800	"Αθροισμα	12	"Αθροισμα	800			

3) Διάφορα δημοσιεύματα Ἀρχαιολογικῆς Ἐπανεργίας

Αριθμ. εργασίας	"Ἐπιγραφὴ Συγγράμματος	Πιλημοτίστα επίγραψε	Τίτλος εργασίας	Βιβλιογράφ. τεύχος
1	Π. Καββαδία. Τὸ Ίερὸν τοῦ Ἀστιληπιοῦ ἢ Ἐπιδαύρῳ παὶ δι Φερακείᾳ τῶν δευτερῶν 1900	2	150	—
2	Χ. Τσούντα. Λί προϊστορικοὶ θεωροπόλεις, Δ.μηνίου καὶ Σεπτεμβρίου. 1908.	3	500	—
3	Π. Καββαδία-Γ. Καβρέλιον. Ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκροπόλεως διετῶν 1885 μέχρι τοῦ 1900 1906 1907	1	600	—
4	Γ. Π. Ολονόμου. Ἐπιγραφὴ τῆς Μαστίνιας. 1915	1	250	—
5	Α. Καραμοπούλλου. Ἀπότυμωντομός. 1928	1	40	—
			—	40
			—	60
			"Αθροισμα	2640

Ανακεφαλαίωσις

1) Αρχαιολογική Εφημερίς	Δρ. 21,085,-
2) Πρακτικά της Αρχαιολογικής Έταιρεως	600,-
3) Διάφορα δημοσιεύματα	2,610,-
Συνολον Δρ. 25,175,-	

*Σε Αθήνας τῇ 8 Φεβρουαρίου 1928

Ο λογιστής
ΙΑΝΑΣ Γ. ΣΤΡΙΓΟΝΟΥΛΑΣ

Κατάστασις τῶν κατόπιν τὸ ἔτος 1927 συμφώνως τῷ Οργανισμῷ
ἴλαχθέντων δημοσιευμάτων τῆς Έταιρείας

1) Αρχαιολογική Εφημερίς

Σειρά έτους	Αριθμός τεύχους	Σειρά έτους	Λογιστής τεύχους	Σειρά έτους	Αριθμός τεύχους	Σειρά έτους	Αριθμός τεύχους	Σειρά έτους	Αριθμός τεύχους
		Έκ μεταφ.	9	Έκ μεταφ.	10	Έκ μεταφ.	80	Έκ μεταφ.	41
1883	1	1893	1	1891	1	1910	1	1918	1
1884	1	1893	1	1892	1	1911	1	1920	1
1885	1	1894	1	1903	2	1912	1	1921	1
1886	1	1895	1	1904	1	1913	2	1922	1
1887	1	1896	1	1905	2	1914	1	1923	9
1888	1	1897	1	1906	1	1915	1	1924	122
1889	1	1898	1	1907	1	1916	1		
1890	1	1899	1	1908	1	1917	1		
1891	1	1900	2	1909	1	1918	2		
Εἰς μεταφ.	9	Εἰς μεταφ.	19	Εἰς μεταφ.	80	Εἰς μεταφ.	41		

2) Πρακτικά Αρχαιολογικής Έταιρεως

1871-1872	1	Έκ μεταφ.	9	Έκ μεταφ.	18	Έκ μεταφ.	27	Έκ μεταφ.	86
1872-1873	1	1881	1	1880	1	1899	1	1940	1
1873-1874	1	1882	1	1891	1	1900	1	1911	2
1874-1875	1	1883	1	1892	1	1901	1	1912	1
1875	1	1884	1	1893	1	1902	1	1913	1
1876	1	1885	1	1894	1	1903	1	1914	1
1877	1	1886	1	1895	1	1915	1	1915	8
1878	1	1887	1	1896	1	1907	1	1916-1919	2
1879	1	1888	1	1897	1	1908	1	1920	2
1880	1	1889	1	1898	1	1909	1	1921	4
Εἰς μεταφ.	9	Εἰς μεταφ.	18	Εἰς μεταφ.	27	Εἰς μεταφ.	86	Αθροισμα	88

3) Διάφορα δημοσιεύματα τῆς Ἑπαρχίας

Αρίθμ. Αριθμός	Ἐπιγραφὴ πυγγράμματος	Ἐξη- χθέσεις καιροῦ
1	Α Λουκροπόδιο : Εὑρετήριον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερ.δις τῆς τριτης περιόδου τὸ ιος 1ος, 1883 - 1887, 1902	1
2	Εὐθυμ. Καστόρχη Ἰστορικὴ ἔκθεσις τῶν πράξεων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐγα.δι.ας ἀπὸ τῆς Ιδρύσεως μέτης τὸ 1887 μέχρι τὸ 1879 νελευτῶντος, 1879.	2
3	Η G. Lolling Καταλογος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀπαγραφικοῦ μουσείου τόμος 1ος Ἐπιγραφai ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, τεῦχος α' Ἀρχαι- καὶ μνημηρατικαὶ ἐπιγραφai, 1899.	1
4	Π Καββαδία Τὸ ίσορον τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἡ θεραπεία τῶν δασθενῶν, 1900	2
5	Π Καββαδία Ἰστορία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπαρχίας ἀπὸ τῆς ἐν τῷ 1807 Ιδρύσεως μέτης μέχρι τὸ 1900, 1900	2
6	Comptes rendus du congrès international d'archéologie, 1ère session, Athènes 1905, 1906	1
7	Μνημεῖο τῆς Ἑλλάδος τόμος 1ος Γλυπτά ἐκ τοῦ Μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως, 1906	2
8	Π Καββαδ.α - Γ Καββαδίου Ἀνασκαρτή τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τὸ 1886 μέχρι τὸ 1890, 1906/7	2
9	Χρήστου Τσούντα Αἱ πράτιστας καὶ διχοπόλεις διμηνίου καὶ Σέσκλου, 1908.	1
10	Γ Παπαθανάσιου. Περὶ τῶν ἐν Εύβοιᾳ δρχαίων τυφών μετὰ παραρ- τήματος Εύβοικῶν ἐπιγραφῶν, 1910	2
11	Κονστ. Κευρουνιώτου Καταλογος τοῦ Μουσείου Λυκαδούρεως 1911.	2
12	Γ. Π. Οἰκονόμου: Ἐπιγραφai τῆς Μακεδονίας 1915	2
13	'Αντωνίου Κεφαλοπούλου Τοπογραφία τῶν Δαελφῶν, 1919 1-17	2
14	Βαλαριού Στάτη Τὸ Σκυνην καὶ οἱ ναοὶ Ποσειδώνος καὶ Αθηνᾶς 1920.	1
15	Georgius P. Θεοποντας De profusionem receptaculis sepiunculari- bus inde ab antiquo tempore hinc usque ad nostram fere aetatem existatim, 1921	2
16	'Αντωνίου Κεφαλοπούλου Ὁ ἀποτυπωτισμός, συμβολὴ δρχαιολο- γικῆ μὲς τὴν ιστοριαν τοῦ ποινικοῦ δικαίου καὶ τὴν λαογραφίαν, 1928,	1
	"Ἄθροισις	27
	Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου 1928.	
	"Ο Δογματίς	
	ΠΑΝΑΓ. ΣΤΡΙΓΟΠΟΥΛΟΣ	

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΙΝΑΚΙΩΝ ΤΩΝ ΠΑΕ 1837-1927

Τομού δεξιότητος νότιο	Έτος	Τίτλος Πρακτικών ή της συνέθρης	Σελίδες	Τιμή
(Περίοδος Α': 1837-1849)				
1 3	1837, 1837/8, 1838/9	Συνοψις Πρακτικών (Α' - Γ' συνεδριάσεων) 'Αρχαιολογικής έταιρειας.	98	—
4	1839 - 1840	Πρακτικά Δ' συνεδριάσεως 'Αρχαιολογικής έταιρειας.	77	—
5	1840 1841	Πρακτικά Ε' Γενικής συνεδριάσεως 'Αρχαιολογικής έταιρειας.	87	—
6	1841 - 1842	Πρακτικά Ζ' (γράφες Φ') Γενικής συνεδριάσεως 'Αρχαιολογικής έταιρειας. (δύο έμετρα ποιητικών Ιθυτέρων).	81	50
7 11	1843 - 1847	Σύνοψης Πρακτικών 'Αρχαιολογικής έταιρειας "Έκδοσις Β'".	—	—
1 11	1837 1846/7	Σύνοψης Πρακτικών 'Αρχαιολογικής έταιρειας "Έκδοσις Β'".	826	—
12	1847 1848	Πρακτικά ΙΒ' Γενικής συνεδριάσεως 'Αρχαιολογικής έταιρειας.	81	50
13	1848 1849	Πρακτικά ΙΓ' Γενικής συνεδριάσεως 'Αρχαιολογικής έταιρειας	87	50
(Περίοδος Β': 1855-1869/70).				
14	1858 1859	Συνοπτική θεωρεία πράξεως 'Αρχαιολογικής έταιρειας.	48	50
15	1859 - 1860	Γενική συνέλευσις μελών 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1860.	18-48	50
16	1860 - 1861	Γεν. κή συνέλευσις μελών 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1861.	87	50
17	1861 - 1862	Δύο γενικοί συνελεύσεις έταιρων 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1862.	96	50
18	1862 - 1863	Δύο γενικοί συνελεύσεις έταιρων 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1863	90	50
19	1863 - 1864	Δύο γενικοί συνελεύσεις έταιρων 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1864	11	50
20	1864 - 1865	Δύο γενικοί συνελεύσεις έταιρων 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1865.	18	—
21	1865 - 1866	Δύο γεν. κή συνελεύσεις έταιρων 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1866.	18	50
22	1866 - 1867	Δύο γενικοί συνελεύσεις έταιρων 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1867.	18	50
23	1867 - 1868	Δύο γενικοί συνελεύσεις έταιρων 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1868.	18	50
24	1868 1869	Δύο γενικοί συνελεύσεις έταιρων 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1869	19	50
25	1869 1870	Δύο γενικοί συνελεύσεις έταιρων 'Αρχαιολογικής έταιρειας 1870.	20	50
(Περίοδος Γ': 1870/71 - 1919).				
26	1870 1871	Πρακτικά 'Αρχαιολογικής έταιρειας	89	—
27	1871 1872	> > >	26	—
28	1872 - 1873	> > >	51	50
29	1873 - 1874	> > >	66	50
30	1874 - 1876	> > >	58	50

Τόμον δρίζουσαις ημέρας	Έτος	Τίτλος Πρακτικῶν ἢν μεγάλων	Σελίδες	Τριήμερη
81	1876	Πρακτικά Ἀρχαιολογικῆς Ἐπαρχίας	56	50
82	1877	·	48	·
83	1878	·	48	·
84	1879	·	40	·
85	1880	·	69	·
86	1881	·	48+40	·
87	1882	·	108	·
88	1883	·	67	·
89	1884	·	98	·
90	1885	·	71	·
91	1886	·	84+88	·
92	1887	·	88	·
93	1888	·	78	·
94	1889	·	71	·
95	1890	·	100+8'	·
96	1891	·	90+8'	·
97	1892	·	186	·
98	1893	·	186	·
99	1894	·	98	·
100	1895	·	900	·
101	1896	·	198	·
102	1897	·	107	·
103	1898	·	110+27	·
104	1899	·	111+XXXI	·
105	1900	·	102+XXVII	·
106	1901	·	51+XXVII	·
107	1902	·	92+XXXIX	·
108	1903	·	84+XXVIII	·
109	1904	·	88+XXVIII	·
110	1905	·	94+XXVI	·
111	1906	·	180	·
112	1907	·	188	50
113	1908	·	928	·
114	1909	·	896	·
115	1910	·	988	·
116	1911	·	859	·
117	1912	·	869	·
118	1913	·	268	·
119	1914	·	260+IX	·
120	1915	·	244+IX	·
121-124	1916-1919	·	101+95+41 +89	·
125	1920	·	x6'+178	·
126	1921	·	x6'+71	·
127-129	1922-1924	·	(μετὰ ἑκατὸν πενταετίαν)	·
130-131	1925-1926	·	·	·
132	1927	·	·F'+81	·

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

(ΛΕΦΘΟΦΟΣ ΠΑΝΕΥΠΕΤΗΜΙΟΥ 20)

1. /'Αρχαιολογική Έφημερος 1887 - 1924 (ΑΕ 1 - 68: πρθ. πινάκιον παρόδιο (Λεπτόδρωφ), Αρχαιολογικής έταιρευσης λεύκωμα, σ. 1 - 3). Σχήμα 4ον.

(Περιόδος Α'): τόμος 1 - 16.

1887 - 1843 τεύχη α' - γ' (κατ' ίδ') κα' (τεῦχος ιΓ' έτιον δέν εξεδόθη),
ξ' - κδ' 1862 - 1860 τεύχη ή' - νε' πωλούνται τόδια τὰ τεύχη. α', β', γ'
δ', εθ', ξβ' - κδ', γ', να', γγ' - γε' θιαστον τεῦχος

Διηγματα

10.-

Περιόδος Β': τόμος 17 - 21.

1862. τεύχη α' - ιβ' (τὰ τελευταῖα τέναρα εξεδόθησαν τῷ 1868). θιαστον
τεῦχος

10.-

1869: τεῦχος ιγ' 1870 τεῦχος ιδ' 1872. τεύχη ιε' κατ' ιΓ' (τὸ ιΓ' εξεδόθη
τῷ 1878); 1874 τεῦχος ιε' θιαστον τεῦχος

80.-

Περιόδος Γ': τόμος 22 - 62.

1888 - 1928: εἰς τόμος κατ' έτος, ἀκ τεσσάρων τευχῶν συγκειμένος θια-
στος τόμος

250.-

Περιόδος Δ': τόμος 63 κάτ.

1924: εἰς τόμος κατ' έτος εἰς 4 τεύχη ή ένιαίσις ἐκδ.δόμενος μετά μυνο-
στήλου κειμένου θιαστος τόμος

250.-

2. Μέρετήσιον εῆς Ἀρχαιολογικῆς Έφημερίδος τῆς φίτης περιίδους διὸ 'Αλε-
ξανδρεον Δαμοτροπεύδαιν τόμος 1ος: 1888 - 1887 Σχήμα 4ον, σελίδες
η' + σελίδαι 550· 1902

50.-

3. Πρακτικά Ἀρχαιολογικῆς έταιρευσας 1887 - 1921 (ΠΑΕ 1 - 76 πρθ. εἰδώλων
πινάκιον ἀνωτάτων):

(Περιόδος Α': 1837 - 1849).

1 - 3 (1837 1837 ή, 1838 9. + Συνοψής τῶν πρακτικῶν (τῆς Δ' — Γ' συνε-
δρουσας) εῆς Ἀρχαιολογικῆς έταιρευσας τῶν 'Αθηνῶν. (Ἐκδοσις 1η.)
"Ελληνιστι καὶ γαλλιστι. Σχήμα 18ον σελίδαις 98. 1840. Δὲν πωλεῖται).

4 (1839/149, Πρακτικά τῆς Δ' συνεδριάσεως τῆς ἐν Αθήναις Ἀρχαιολο-
γικῆς έταιρευσας. (Ἐκδοσις 1η.). "Ελληνιστι καὶ γαλλιστι. Σχήμα 18ον,
σελίδαις 77. 1840. (Δὲν πωλεῖται).

5 (1840, 41, Πρακτικά τῆς Ε' Γενεσῆς συνεδριάσεως τῆς ἐν Αθήναις
Ἀρχαιολογικῆς έταιρευσας. (Ἐκδοσις 1η); "Ελληνιστι καὶ γαλλιστι.
Σχήμα 18η, σελίδαις 87 1841. (Δὲν πωλεῖται).

6 (1841 42, Πρακτικά τῆς Ζ (γράφες Φ) Γενικῆς συνεδριάσεως τῆς ἐν
Αθήναις Ἀρχαιολογικῆς έταιρευσας. (Ἐκδοσις 1η). "Ελληνιστι καὶ
γαλλιστι. Σχήμα 18ον, σελίδαις 81 1842.

10.-

7 - 11 (1842 - 1847, Δὲν διετυπωθήσαν Ιδ.αιτέρως.

1- II /1837 - 1848 7. Σύνοψης τῶν Πρακτικῶν τῆς Α - ΙΑ' Γενικῆς συνέδρου πάσων τῆς 'Αρχαιολογικῆς έταιρειας τῶν Αθηνῶν. 'Εκδοσις 2η Ελληνιστι και γαλλιστι. Σχῆμα 8ον σελίδες 825, μετά πινακος ('Ανδρονίκου διηρόδυον, εἰς σ. 247, περὶ σ. 818 (Ιξεδόθη τῷ 1847). Δὲν πωλεῖται.	δραχ.
12 /1847 18; Πρακτικά τῆς ΙΒ' Γενικῆς συνέδριος τῆς 'Ελληνικῆς 'Αρχαιολογικῆς έταιρειας 'Ελληνιστι και γαλλιστι. Σχῆμα 8ον, σελίδες 81. 1848	10.—
13 /1848 49; Πρακτικά τῆς ΙΙ' Γενικῆς συνέδριος τῆς 'Ελληνικῆς 'Αρχαιολογικῆς έταιρειας 'Ελληνιστι και γαλλιστι. Σχῆμα 8ον σελίδες 87. 1848	10.—
(Περίοδος Β': 1858 - 1869, 70).	
14 /1858 59; Συγκοπηὴ Ικνεος τῶν προέκτων τῆς 'Αρχαιολογικῆς έταιρειας. Σχῆμα 8ον, σελίδες α' + 48. 1859	10.—
15 25 /1859 - 70; Γενικαὶ συνελεύσεις τῶν έταιρων τῆς 'Αχαιολογικῆς έταιρειας ταῦχη Ἰνδικαὶ 1859 8ον, 1860 1, 1861 2, 1862 8 (Ιξεδόθη τῷ 1864), 1863 4, 1864 5 δέν πωλεῖται), 1865 8, 1866/7, 1867 8, 1868 9, 1869 70. Σχῆμα 8ον Ἰκνεον ταῦχος	10.—
(Περίοδος Γ'. 1870 71 - 1919).	
20 - 74 /1870 71 - 1919; Πρακτικά 'Αρχαιολογικῆς έταιρειας 1870, 71 (δὲν πωλεῖται), 1871 2, 1872 8, 1873 4, 1874 6, 1875, 1876, 1877 κλ. — 1902, 1903 κλ. — 1906 (δὲν πωλοῦνται), 1907 κλ. — 1915, 1916 9 (εἰς ἄνα τόμον). Σχῆμα 8ον Ἰκνεος τόμος	50.—
75 - 78 /1920 - 1921); Πρακτικά 'Αρχαιολογικῆς έταιρειας 1920, 1921. Σχῆμα 8ον Ἰκνεος τόμος	50.—
77 - 79 (1922 - 1924); Πρακτικά 'Αρχαιολογικῆς έταιρειας 1922 1924. Σχῆμα 8ον εἰς τόμος (ὑπὸ Ἰκτύπων)	50.—
80 - 81 (1925 - 1926), Πρακτικά ΑΕ εἰς τόμος ὑπὸ Ἰκτύπων	50.—
82 (1927). Πρακτικά ΑΕ εἰς τόμος	50.—
ΒΑ. 'Οργανισμὸς τῆς ἡν 'Αθηναϊκῆς έταιρειας (Τεῦχος 1ην), σχῆμα 16ον, σελίδες 16. 1848. (Τεῦχος 2ον), σχῆμα 8ον, σελίδες 24. 1894 (Τεῦχος 3ον), σχῆμα 8ον σελίδες 48. 1896. (Τεῦχος 4ην), σχῆμα 8ον, σελίδες 24. 1899. (Τεῦχος 5ην), σχῆμα 8ον, σελίδες 41. 1912. (δὲν πωλοῦνται).	—
4. 'Επυγραφαὶ ἀνάδοτοι, μνηματικοῖς και ἐκδιδούσαις ὑπὸ τοῦ 'Αρχαιολογικοῦ συλλόγου φυλλάδια τοῖς 1ον 1851 (σελίδες 12 πινακες 15 δέν πωλεῖται), 2ον: 1859 (νειλίδες α' + 22 + 5, πινακες 8), 8ον 1855 (σελίδες 60. πινακες 4). Σχῆμα 4ον τὸ φυλλάδιον ἴκνετερον	10.—
5. Πρακτικά τῆς ἡν 'Ερεχθίου Λειτορχείας ἢ ἀναγραφὴ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τοῦ 'Ερεχθίου, γνομένη και' ἐντολήν τοῦ 'Αρχαιολογικοῦ συλλόγου. Σχῆμα 4ον, σελίδες 21, πινακες 3. 1868	10.—
6. 'Επυγραφαὶ 'Ελληνικαὶ, κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνάδοτοι φυλλάδιον α' (ἄλλο δὲν ἔχειδόθη). Σχῆμα 4ον, σελίδες 3' + 34, πινακες 9. 1860	1 —
7. Εθόδιμος Καστόρχεψ 'Ιστορικὴ Ικνεος τῶν πράξεων τῆς ἡν 'Αθηναϊκῆς Αρχαιολογικῆς έταιρειας ἀπό τῆς Ιδρύσεως αὐτῆς τὸ 1847 μέχρι τοῦ 1879 τελευτῶν. Σχῆμα 8ον, σελίδες Ρ' + 180. 1879	50.

7A. Κατάλογος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπαρχίας. (Τεύχος 1^{ον}), σχήμα 8ον, σελίδες 194, 1887. Τεύχος 8ον, σχήμα 8ον, σελίδες 196, 1906. (Δὲν κοιλούνται). Δρυς.

8. M. G. Lollius' Κατάλογος τοῦ ἀθηναϊκοῦ ποιηγραφικοῦ μουσείου· τόμος 1^{ος}: Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, τεύχος α': Ἀρχαῖαι ἀναθηματικαὶ ἐπιγραφαὶ. Σχήμα 4ον, σελίδες η' + στήλαι 152 + η', μετὰ κίνα-κος. 1899 190. --

9. P. Καρββαδίας: Τὸ ιερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἢν 'Ἐπιδαύρῳ καὶ ἡ θεραπεία τῶν δασθενῶν. Σχήμα 8ον, σελίδες 804, εἰκόνες 9, πίνακες 10, διν. εἰς τοπογραφικό. 1900 150. --

10. P. Καρββαδίας: Ἰστορία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπαρχίας ἄπο τῆς 1897 θρύσσως αὐτῆς μέχρι τοῦ 1900. Σχήμα 8ον, σελίδες 115. 1900 30. --

10A. (Βαλέριος Στάτης). Τὸ εἰδηματα τοῦ ταναγρίου τῶν Ἀντικυθήρων ἐκ τῆς ΑΕ 1909: στήλῃ 145-178/4, αἰκόνες 21, πίνακες 8 (παρένθετο) + 11. 50. --

11. Comptes rendus des congrès internationaux d'archéologie dans les îles d' Athènes 1905. Σχήμα 8ον, σελίδες 400, μετ' εἰκόνων. 1906 60. --

12. Μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος· τόμος 1^{ος}: Γλυκεῖα ἐκ τοῦ Μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως (συντάκται: Καρββαδίας, Καστριώτης, Κουρουνιώτης, Leshat, Λεονέρδος, Schrader, Schröder, Στάτης, Ζωτηριαδῆς, Wolters). Σχήμα 8ον, σελίδες β' + στήλαι 118, πίνακες 86 (δρ. 1-85). 1906 250. --

13. P. Cauvydias + G. Kawerau: Die Ausgrabung der Akropolis vom Jahre 1885 bis zum Jahre 1840. — P. Καρββαδίας + Γ. Καβεράου: Ἀρασκαφὴ τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τοῦ 1890. Ἑλληνιστὶ καὶ γερμανιστὶ. Σχήμα ψύλλου, στήλαι: 150 + σελίδες 9, εἰκόνες 14, πίνακες 18. 1906 / 7 500. --

14. Χρίστος Τεούντες Αἱ προϊστορικαὶ δικροτίες Διμηνίου καὶ Σταμνίου. Σχήμα 4ον, στήλαι: ιΓ' + 432, εἰκόνες 812, πίνακες 47. 1908 500. --

15. Γεράρδιος Α. Παπαβασιλείου: Περὶ τῶν ἐξοδοῖς ἀρχαίων εἰδῶν μετὰ παρατηματος ἐξοδοῖς ἐπιγραφῶν. Σχήμα 4ον, στήλαι: β' + 108, εἰκόνες 55, πίνακες 21. 1910 100. --

16. Κωνσταντίνης Κουρουνιώτης: Κατάλογος τοῦ Μουσείου Αιγαίουόρας. Σχήμα 8ον, σελίδες 78, εἰκόνες 74. 1911 40. --

16A. (Βασίλειος Αναράδος): Ἀρχαιολογικῆς ἀρμετερίδες λέπινα. Σχήμα 4ον, σελίδες 8. 1912. (Δὲν κοιλαῖται) --

17. Γεράρδιος Π. Οινούσμος: Ἐπιγραφαὶ τῆς Μακεδονίας· τεύχος 1^{ον}. Σχήμα 4ον, σελίδες 40, εἰκόνες 29. 1915 40. --

18. Γεράρδιος Π. Γαρδίκης: Μελετήματα δραπιολογικά. Σχήμα 8ον, σελίδες 48. 1916 10. --

19. Ἀγελάνιος Α. Κεραμόποντλος: Τοπογραφία τῶν Δελφῶν· τεύχος 1^{ον}. Σχήμα 8ον, σελίδες 118, εἰκόνες (παρένθετο) 11, πίνακες 8. 1912 1917. 30. --

20. Βαλέριος Στάτης: Τὸ Σαύμον καὶ οἱ ναοὶ Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηνᾶς. Σχήμα 8ον, σελίδες 55, εἰκόνες 14, πίνακες 8. 1920 30. --

21. Georgius P. Οσονόνιας: De profusionum receptaculis sepulcralibus inēis ad antiquissimis temporib⁹ usque ad nostram fere aetatem usitatis. Σχήμα 8ον, σελίδες 88, εἰκόνες 17. 1921 40. --

22. Ἀγελάνιος Α. Κεραμόποντλος: Ο διατυματισμός, συμβολὴ δραπιολογικὴ

πές την ιστορίαν τοῦ ποιητικοῦ δυνατοῦ καὶ τὴν λαογραφίαν. Σχῆμα 8ον, σελίδες 144, εικόνες 21, Δν 7 χειρένθετον. 1923	Δεσμ. 50.—
28. Άπαντας Σ. Αρβανιτόπουλος. Άλι γραπταὶ οὐρῆαι ἀγημητράδος — Παγασάδη. Σχῆμα 8ον, σελίδες 179, εικ. 303, πίνακες παρένθετοι. 7, πίνακες ἐν τέλει ἔγχωμοι δέκα. 1923 (ἐκδίδεται κροσσεύστατα)	—
29. Γεωργίος Ε. Μυλοντάς. Ἡ νεολιθικὴ ἔπος ἡ Ἑλλάς. Σχῆμα 8ον, σελίδες 174, εικ. 86, πίνακες 3, γεωγρ. χάρται 3. 1923 (θά κυκλοφορήσῃ ἐντὸς δλίγου)	—

Ἐν τῇ Αρχαιολογικῇ Έταιρείᾳ πωλεῖται καὶ τὸ σύγγραμμα
Βασ. Λεονάρδου: Ἡ Όλυμπος ἀντὶ δραχ. 50.

Ἐξεδόθη ὁ παρὸν τόμος τῇ 30. 9. 28.

WILSON

R

"A book that is shut is but a block"



Please help us to keep the book
clean and

S. B., 148, N. DELHI.

Set X